Nr. 90. Czwartek 19 Kwietnia 1877. Rok 67.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.
Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 cent. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wystosować następujące najwyższe pismo odręczne do Jego Cesarskiej Wysokości marszałka Arcyksięcia Albrechta.

Kochany panie kuzynie, marszałku Arcyksiążę Albrechcie!

Wzniosła to uroczystość, którą obchodzę w tem radośnem wspomnieniu, że Wasza Miłość już pół wieku należysz do armii Mojej. Zachowałeś do dziś niezmiennie owe ciepło żołnierskiego serca, które w dalekiej przeszłości wniosłeś młodzieńcem jeszcze w Moją armię. W czasach pokoju czynność Wasza pełna ofiarności, dążenia i usiłowania Wasze wszystkie poświęcone były zawsze dobru i dzielnemu rozwojowi wojska, a gdy w ciężkiej dobie wypadło stanąć w obronie Cesarza i Państwa, spieszyliście radośnie na głos Mój, jako świetny wzór zaparcia i poświęcenia, wiedliście wojowników Austryi do zwycięztw i sławy. Przekazanie potomności i chwała czynów Waszych i zasług rzeczą jest dziejów ojczystych, i na ich kartach najpiękniejszych godne znajdzie miejsce, Ja zaś idąc za uczuciem serca Mojego i spoglądając z wdzięcznością na tak sławną przeszłość, pragnę niniejszem wyrazić Waszej Miłości Moje własne i niemniej szczere jak serdeczne armii Mojej życzenia. Oby łaska Wszechmocnego w długie jeszcze lata i w pełnej sile zachowała Waszą Miłość ku Mojej radości, ku dobru Ojczyzny.

Wiedeń 17 kwietnia 1877.

Franciszek Józef m. p.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, dnia 19 Kwietnia.

W sobotę zgromadzi się sejm węgierski. Ferye świąteczne trwały krótko, ale w tym krótkim czasie zaszły wypadki wielkiej doniosłości dla polityki wewnętrznej i zewnętrznej. Najpierw sprawa ugodowa dojrzała już do parlamentarnego traktowania. Przed kilku miesiącami wiadomość ta sprawiłaby pewnie stokroć silniejsze wrażenie, aniżeli dziś, gdy wobec burzy wojennej zrywającej się w pobliżu monarchii, a głównie w pobliżu jej wschodniej połowy, wszystkie sprawy wewnętrzne ustępują na drugi plan. Dawniej mówiono zawsze w Wiedniu, że mimo niepomyślnego toku rokowań między Austryą a Węgrami, ostatecznie ugoda zostanie zawarta, bo musi być zawarta. Węgrów drażniło takie traktowanie tej sprawy polegające wrzekomo na stwarzaniu i wyzyskiwaniu przymusowych sytuacyj. A przecież stało się tak jak w Wiedniu mówiono, i sami Węgrzy nie zaprzeczą dziś twierdzeniu, że polityczna konieczność odnowienia ugody usunęła główne trudności w czasie rokowań, a obecnie pozwala spokojnie patrzeć na jej parlamentarne traktowanie, chociaż istnieją jeszcze niewyrównane sprzeczności w kilku kwestyach. Jeżeli owa polityczna konieczność wystarczyła zupełnie do usunięcia sprzeczności zasadniczych, które długi czas zdawały się stanowić nieprzezwyciężoną przeszkodę, to niema wątpliwości, że wystarczy zupełnie i dziś, gdy chodzi tylko o drugorzędne kwestye. Węgierscy przeciwnicy ugody czują ten potężny wpływ wypadków zagranicznych i dlatego nie próbują już nawet ponowić swoich usiłowań w ostatniej chwili.

Socyalizm zadaje sobie jedną klęskę po drugiej śmiałemi ale źle przygotowanemi wybuchami. Komuna paryska zaimponowała przynajmniej światu szatańską stanowczością w swoich dziełach zbrodniczych, komuna która w czasie wojny karlistowskiej rozgospodarowała się chwilowo w niektórych miastach hiszpańskich okazała wielką wytrwałość. Włoscy komuniści wystąpili niedawno do walki z siłami tak niedostatecznemi, że ulegli zaraz w pierwszej chwili bez najmniejszego wytężenia siły zbrojnej. Proces karny z pojmanymi hersztami buntu wykaże, czy cała ta ruchawka jest tylko zbrodniczym kaprysem kilku zapaleńców, czy przeciwnie opierała się na rozgałęzionej organizacyi i tylko wskutek doznanego zawodu lub błędów organizacyjnych nie mogła się rozróść na szerszej widowni. Na wszelki wypadek ruchawka ta stanowić powinna, jak już raz powiedzieliśmy, przestrogę dla państw, którym także zagraża socyalizm zorganizowany w potęgę solidarną i karną. W pierwszym rzędzie Francya otrzymała taką przestrogę a w drugim Niemcy. Ale niemieckiemu socyalizmowi daleko jeszcze do tego, ażeby z pola agitacyi przeszedł na pole czynu, chociażby nawet w sposób tak nieudolny, jak to teraz uczynili socyaliści włoscy. Socyalizm niemiecki budził obawę przed wyborami i w pierwszym dniu ostatnich wyborów do parlamentu, gdyż w wielu okręgach zdawał się być bliskim zwycięstwa. Tymczasem wynik wyborów wykazał, że socyaliści nieznacznie się wzmocnili, że jak dotąd tak i nadal nie stanowią nawet samoistnej frakcyi posiadającej dość głosów do wnoszenia interpelacyj i stawiania wniosków. Po wojnie z Francyą książe Bismarck z początku żywo zajmował się kwestyą socyalistyczną, o czem świadczyła odbyta w Berlinie konferencya. Zdawało się wtedy, że walka z socyalizmem rozwinie się jak walka kościelno-polityczna, że ją nawet zepchnie na drugi plan. Być może, że dopiero teraz kanclerz znajdzie podczas urlopu dość czasu do obmyślenia środków zaradczych. Potrzeba takich środków jest niezaprzeczoną, ale nie tak nagłą, bo dotąd socyalizm nie jest groźny a pod pewnym względem służy nawet polityce kanclerza za wygodne narzędzie. Socyalistami i partykularystami trzyma ks. Bismarck na wodzy stronnictwo liberalne, które wystawia sobie niebezpieczeństwo daleko groźniej i tylko w potężnym kanclerzu szuka pewnej ochrony.

Dotąd Serbia nie okazuje wcale zamiaru ponownego wmieszania się w wschodnią zawieruchę wojenną. Usposobienie ludności jest tak przygnębione jak w pierwszych dniach po klęsce aleksinackiej, a skutki spustoszenia długo jeszcze dadzą się uczuć całej południowej części kraju. O zapale wojennym nie ma nawet mowy, bo takiego zapału nie było już nawet wśród kampanii. W chwili wybuchu wojny, gdy Serbom zdawało się, że Turcya ulegnie zaraz w pierwszej bitwie, zapał ten objawiał się hałaśliwie, ale zaraz po pierwszych klęskach zapanowało takie zniechęcenie, że serbski żołnierz zaczął powoli tracić tradycyjną sławę bohaterstwa i w końcu nawet stracił ją zupełnie po znanej mowie cesarza Alexandra w Moskwie. Ale ostatecznie w Belgradzie stoją jeszcze ciągle u steru autorowie wojny serbsko-tureckiej, rządzi tam dotąd Cavour południowo-słowiański, niezrażony fiaskiem swoich planów. Dopóki stronnictwo konserwatywne nie wyruguje zupełnie z rządu tych zapaleńców odpowiedzialnych przed narodem własnym za jego obecną niedolę a przed historyą za fatalne powikłania sprawy wschodniej, dotąd nie jest wykluczoną możliwość dywersyi serbskiej wśród walk armii tureckiej z rossyjską. Turcy dają wielki dowód abnegacyi i lojalności tem, że częścią armii pod Widdyniem zgromadzonej nie zajmą Serbii i nie zabezpieczą się w ten sposób przed ponownem wtargnięciem oddziałów serbskich do Bośnii. Turcy szanują pokój zawarty z księciem Milanem i spodziewają się, że w Belgradzie panuje także lojalne usposobienie. Ale lojalność Cavourów belgradzkich to rzecz bardzo problematyczna. W

DYREKTOR W KŁOPOTACH

Kartka z dziejów sceny polskiej.

IV.

Ale przykrości dyrektora nie ustały bynajmniej z chwilą opuszczenia Lwowa. W nadwiślańskiej stolicy miało się spotkać z nowemi kłopotami; lwowskie zaś następstwami swemi miały go jeszcze trapić długo. Z listów pisywanych co kilka dni do niejakiego Tomaniewicza, Lwowianina, widać owszem, iż w czasie spisywania pamiętników nie dopisała mu pamięć, skoro zaręcza, że prócz zaległych aktorom pensyj i pożyczek u przyjaciół, nie pozostawił już we Lwowie innych długów. Niestety wówczas nie uwolnił się jeszcze od stosunków z niemiłosiernymi synami Izraela, którym i w Warszawie poświęca długie godziny rozmyślań, wysilając swój dowcip w kierunku ostatecznego wydobycia się z lichwiarskich szpon, tymczasowo zaś pragnął godzić podstępem na podstęp i tak ocalić swą chudobę przed ich nieposkromioną chciwością.

Pierwszy list do Tomaniewicza nosi datę 9 sierpnia, pisany więc na trzy tygodnie przed rozpoczęciem opóźnionych z wielu przyczyn reprezentacyj. Okrom innych ciekawych wiadomości, zawdzięczamy mu także drobną wzmiankę, rzucającą niejakie światło na obcą nam postać korespondenta. Człowiek ten zasypany przez Bogusławskiego już to gradem zarzutów, już to objawami czułej wdzięczności i serdecznej przyjaźni, wydobywającej się z wnętrza listu aż na adres, gdzie czytamy: „Tomaniewicz, *mon cher ami*, à Leopol“ — człowiek ten określony tutaj jako reprezentujący w sprawach Bogusławskiego osobę „Wgo Białoruskiego“ zapewne adwokata, któremu dyrektor dał plenipotencyą odebrawszy ją Kaczkowskiemu, z powodu że ten miał spieszyć do Warszawy.

Nie spodziewając się, aby zaprzątnięty licznemi interesami, sam mecenas zechciał chodzić gorliwie około jego sprawy i donosić mu regularnie o jej przebiegu, udaje się Bogusławski nierzadko praktykowanym zwyczajem do pomocnika adwokata, jakim był niewątpliwie p. Tomaniewicz, a poniesione w tym celu trudy przyrzeka mu wynagrodzić. „Odtąd już, pisze, wszystkie moje listy do W. Pana adresować będę, prosząc bardzo, abyś mi regularnie odpisywał, a moje zlecenia względem dalszych interesów moich wypełniał tak, jak ja sobie życzę i pisać mu będę, a ja zaręczam, że prace jego nie będą nadaremne i że starać się zawsze będę zawdzięczyć mu jego do mnie przywiązanie i dobre serce, byle mnie tylko Bóg w cokolwiek lepszym postawił stanie.“

Stan ten w istocie nie był świetnym: wydatki się mnożyły, a dochodów nie było jeszcze wcale. Zwłaszcza przetransportowanie personalu z Kaczkowskim na czele, na mnogie narażało koszta. Bogusławski przekonany, że były jego pełnomocnik już w drodze; na wszelki jednak wypadek przesyła dlań dalszą instrukcyę, mającą na względzie głównie pozostawione we Lwowie dzieci. „Jeżeli Teosia i Rózię, oraz papiery potrzebne wziął z sobą, (Kaczkowski), to dobrze; jeżeli zaś nie, to WPan upatrz do tego furmana, i przyszlesz mi ich oboje z jakim człowiek'em, na któregoby się spuścić można. Paszport im wyrób zawczasu, a ja ci przyszlę pieniędzy na drogę dla nich i na oporządzenie Leopolda, którego koniecznie we Lwowie na pensyą oddać trzeba, bo tu żadnych szkół ani akademii nie ma.“

Uczyniwszy zadość rodzicielskiemu uczuciu, z czem przecież dla nawału interesów krótko się musiał sprawić, nawraca zaraz nasz dyrektor do kwestyi finansowych. „Zaręczone przez WPana długi — czytamy dalej — możesz być pewnym, że na terminach niezawodnie opłacę, ale pobierz od wszystkich którzy na to przystają zaręczenie na piśmie, aby mi potem rzeczy nie aresztowali, gdyby się z Mendlem skończyło...“

Objawiona tu ostrożność, to skutek smutnego doświadczenia z niedawno upłynionej przeszłości — to wykrzyk trwogi przed groźną sekwestracyą. Straszne widmo smutnej tej alternatywy nieustannie mu staje przed oczyma i goryczą przepełnia serce; toż nie dziw, że często wspomina o tak ważnym dla siebie przedmiocie. „Oprócz Krzysztofa — pisze — i faktorów, reszta kredytorów moich już są zaspokojeni; pilnuj WPan dokładnie i jako najskrupulatniej, aby można mieć dekret z apellacyi tak albo owak, abym wiedział, jak sobie dalej postąpić. Jeżeli w apellacyi przegramy kaucyę Potockiego, ja tu pomyślę o inszej, aby rzeczy moje uwolnić, ale trzeba się z kredytorami, którzy na skrypta do Warszawy przysłali, mocno pilnować i mieć ich karty w ręku, aby się potem nie zrzucili i rzeczy nie aresztowali...“

Wspomniany powyżej Krzysztof należał zapewne do oficyalistów teatralnych, co widać ze słów następnych: „Krzysztof nic zrobić nie może, bo nie ma skryptu w ręku. Pretensye moje za potracone peruki, brody, za lato, co nic nie robił, jak się potrącą, to nie wiele zostanie, i panu Glazowi to samo, a resztę kredytorów już są zaspokojeni.“

Od niejakiego Jaffina i od innych zaleca wziąć „komplanacyą“, z p. Falkowskim sam się ułoży, po czem znowu folguje trawiącemu go niepokojowi o teatralne ruchomości, zwłaszcza o bibliotekę: „Domu mojego i wszystkich rzeczy a osobliwie kufra z papierami, co stał w sali, jako najmocniej pilnuj WPan, bo tam cała spokojność życia mojego zamknięta. Do tych papierów żyd nie ma prawa, równie jak i do biblioteki, bo on nie wie, ani wiedzieć nie mógł i nie może, jakie się tam książki znajdują, a nadto partytury i exemplarze nie należą do sekwestru, i jeżeli przegramy w apellacyi, to można podać do magistratu o wydanie exemplarzy i oper, bo to wedle galicyjskiego prawa jako rzecz do rzemiosła należąca, jest wyjęte od sekwestru i musi mi być wydane, jeżeli chcą, abym na opłacenie długów zarobił.“

Na wypadek wygrania rekursu w apellacyi, każe Bogusławski bez zwłoki za dekretem sądowym a za pośrednictwem znawców *(per artis peritos)* taksować wszystkie zaaresztowane przez żyda rzeczy, „bo ja — dodaje z mocą — nigdy żydowi krzywdy mojej nie daruję i będę miał pomoc nawet w Wiedniu od rządu mojego.“

Po tych donioślejszych sprawach następują podrzędniejsze. Dyrektor poleca od-

każdym razie nie sięga ona tak daleko, ażeby uszanowała pokój zawarty z Turkami. Jedno znaczniejsze zwycięstwo armii rossyjskiej, wkroczenie jednego korpusu rossyjskiego w głąb chrześcijańskich prowincyj Turcyi wystawi tę lojalność na ciężką próbę. Serbia zostanie prawdopodobnie znowu wplątaną w wir wypadków wojennych a jeżeli tego nie wywoła zwycięzki pochód armii rossyjskiej, to widok Czarnogóry walczącej ciągle z Turkami nie pozwoli księciu Milanowi wytrwać w pokoju. Książe Milan i książe Nikita — to dwaj rywale, z których każdy rości sobie prawo do rezultatu zwycięstw rossyjskich na półwyspie bałkańskim. Książe Nikita powołuje się na swoje świetne czyny wojenne a książe Milan na cywilizacyjną wyższość Serbów i ich większą zdolność do roli panującego szczepu w przyszłem państwie południowo-słowiańskiem. W danym razie ks. Milan sięgnie po argument jeszcze silniejszy, powoła się na słynną proklamacyę królewską. Ten spór o skórę na niedźwiedziu jeszcze żyjącym wygląda zabawnie, bo opiera się na przypuszczeniu, że Rossya będzie walczyć i zwyciężać tylko dla księcia Milana lub ks. Nikity.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 17 kwietnia.

(#) Jeżeli śnieg, który nam dziś sprawił tak niemiłą niespodziankę, pada także w Besarabii i Rumunii, trzeba być przygotowanym na króciutkie *intermezzo* pokojowe. W chwili kiedy *Abendpost* już straciła wiarę w możność ocalenia pokoju, zawierucha śnieżna pozostała ostatnią... kotwicą pokojową. Rossya może z powodów klimatycznych ociągać się z wypowiedzeniem wojny, dopóty tylko zechce, nikt nie przyspieszy wybuchu walki, albowiem Turcya, któraby jedna może miała dość pobudek, by wyprzedzić Rossyę, unika zarzutu, jakoby pierwsza łamała pokój. Każda z stron wojujących zresztą chętnie korzysta ze zwłoki, aby uzupełnić siły, gdyż bezwzględnej pewności nie masz, kto wyjdzie zwycięzko z tej walki, w której może trudności terenu tureckiego równoważą większą potęgę rossyjską. Przy tej sposobności warto nadmienić, jak podziwienia godna zaszła zmiana w opinii publicznej co do stanowiska wojskowego Turcyi. Przed wojną między Serbią a Turcyą wielu nawet wojskowych mniemało, że Serbia i Czarnogóra pokonają Turcyę, dziś zaś po niespełna roku zdania są podzielone o prawdopodobnym wyniku wojny między Turcyą a Rossyą. Powszechnie zaczynają zwracać uwagę na teatr wojny w Azyi, któremu wielkie przypisują znaczenie, choćby tylko dla tego, iż Rossya będzie chciała jak najmniej drażnić Austryę i oddalać ile możności walkę od jej granic południowych.

Zwykle, ilekroć grozi konflagracya europejska, spadek walorów najpierw ogarnia giełdy austryackie. Obecnie, może po raz pierwszy, w spadku papierów uczestniczą wszystkie giełdy europejskie. Prawie każda renta znacznie spadła w Londynie, Paryżu, Berlinie, Petersburgu i Wiedniu. Stanowi to pociechę niejaką dla austryackiego targu pieniężnego. Paryż zostaje pod wrażeniem ogólnego popłochu, który wczorajsza *Politische Correspondenz* w liście paryskim starała się wytłumaczyć. W Paryżu zawsze panowała opinia, że wojna wschodnia może dostarczyć Niemcom pożądanej sposobności do szukania zatargów z Francyą. Z tego punktu widzenia *Journal des Débats* i inne poważne pisma francuskie odradzały Rossyi wojny z Turcyą a dziennik wspomniony, pomimo sympatyi dla Rossyan, doznawszy zawodu, ogłosił notę ks. Gorczakowa z r. 1856, zostającą w jaskrawej sprzeczności z całym dzisiejszym kierunkiem gabinetu petersburskiego. Paryż jednak posuwa się za daleko w obawach. Wojna wschodnia da! Niemcom przewagę nad Francyą, ale do wojny między temi dwoma państwami niema najmniejszego powodu.

Obok kwestyi wschodniej i jubileuszu arcyksięcia Albrechta, zajmują się tu także konferencyą biskupów austryackich. Dzienniki łamią sobie głowę nad treścią tej konferencyi. Dotąd nic nie uzasadnia obawy, aby Episkopat austryacki wydał państwu wojnę, której nikt nie pragnie i która żadnej stronie w chwili obecnej nie byłaby na rękę.

SPRAWY MONARCHII

— Z obradujących obecnie sejmów krajowych mamy do zapisania następujące ważniejsze sprawy. W sejmie niższoaustryackim zastanawiano się nad wnioskiem pomnożenia liczby posłów sejmowych z miasta Wiednia i prowincyi. Według tego wniosku śródmieście Wiednia miałoby wysyłać do sejmu 6, okręgi wyborcze przedmiejskie Landstrasse, Wieden-Favoriten, Leopoldstadt, Mariahilf i Neubau po dwóch deputowanych a okręgi Margarethen, Josefstadt i Alsergrund po jednym deputowanym. Sprawozdawca proponował przyjęcie tych wniosków z wyjątkiem wniosku wyboru okręgu Wieden-Favoriten, który ma wybierać tylko jednego deputowanego. Obecny na posiedzeniu namiestnik oświadczył, że według informacyj zasięgniętych od rządu nie ma nic do zarzucenia tym wnioskom. Po dłuższej rozprawie przyjął sejm wszystkie wnioski sprawozdawcy. — Sejm morawski uchwalił na posiedzeniu w d. 16 b. m. na wniosek dep. Fuxa, polecić komisyi szkolnej, ażeby jeszcze w ciągu bieżącej sesyi przedłożyła stosowne wnioski w w sprawie rokowań z rządem o utworzenie wszechnicy w Morawie. Sejm ten uchwalił utworzyć w Morawskim Ostrowie krajową niższą szkołę realną i wystosować prośbę do rządu o rozszerzenie niższego gimnazyum w Meseritz do 8 klas. Sejm szląski uchwalił ustawę o policyi drogowej. — Sejm styryjski uchwalił ustawę regulującą prawo mianowania nauczycieli. — Sejm kraiński uchwalił wystosować petycyę do rządu o przedłużenie obecnej sesyi sejmowej o jeden tydzień Sejm tryestyński uchwalił ustawę szkolną dla braku funduszów odesłać napowrót do komissyi.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Kwestya wschodnia w parlamencie angielskim).

Kwestya wschodnia była na dniu 13go kwietnia przedmiotem żywych rozpraw w obydwóch Izbach parlamentu angielskiego. W Izbie lordów, która tego dnia rozpoczęła na nowo swe prace, przerwane feryami wielkanocnemi, oświadczył lord Derby w odpowiedzi na zapytanie lorda Granvilla, że otrzymał 12 b. m. od ambasadora tureckiego odpowiedź Porty na protokół z 31 marca i złożył ją przed kilku minutami na stole Izby; jutro, dodał, odpowiedź ta będzie w rękach lordów. „Wszystkie informacye, jakie mam o obecnym stanie rzeczy, zawarte są w tem piśmie. Izba zna już brzmienie protokołu, a z odpowiedzi nań będzie mogła wyciągnąć swoje własne wnioski. Mowca musi jednak oświadczyć, że odpowiedź ta podług jego zdania nie jest w stanie uspokoić i trudno aby mogła sprowadzić pokojowe rozwiązanie kwestyi.“ Lord Granville oświadczył na to, że w najbliższy poniedziałek zwróci uwagę Izby na te pisma.

W Izbie niższej na zapytanie J. Holmsa kanclerz skarbu *sir* Stafford Northcote oznajmił, że doniesienie *Norda*, jakoby lord Derby nie wysłał do Konstantynopola depeszy lecz list, zawiadamiający kategorycznie, że Porta nie może wcale liczyć na Anglię, jest zupełnie bezpodstawnem.

Mr. Butler-Johnstone zainterpelował rząd, czy otrzymał urzędową wiadomość o tem, co w ostatnim czasie doniósł telegram *Pall Mall Gazette*, że odkryto w Bułgaryi rossyjskie biura rewolucyjne. Mr. Bourke, podsekretarz państwa dla spraw zagranicznych, oświadczył, że urząd zagraniczny nie odebrał o tem żadnej urzędowej wiadomości.

Markiz Hartington wniósł, aby rząd przedłożył dalsze pisma, odnoszące się do spraw tureckich, przedewszystkiem życzy sobie przedłożenia projektu protokołu, wręczonego na dniu 11go marca przez ambasadora rossyjskiego lordowi Derby'emu, niemniej korespondencyi, odnoszącej się do okólnika rossyjskiego z 19go stycznia i protokołu z 31go marca, jeśli korespondencya taka miała miejsce. W mowie uzasadniającej ten wniosek rozwodził się przywódzca opozycyi głównie nad tem, że rząd w ostatnim czasie nieco skąpił z przedkładaniem aktów, odnoszących się do kwestyi wschodniej, a w ustnych deklaracyach o kwestyi wschodniej również był powściągliwym. To zachowanie się rządu zdaje się być tak niejasnem i niezadowalniającem, że mimowoli przychodzi się do przekonania, iż rząd jest bezpośrednio odpowiedzialnym za obecną krytyczną sytuacyę Europy. Rząd uczynił dla chrześcijan tureckich bezwątpienia wszystko, co było możliwem, ale mowca życzy sobie nietylko wiedzieć, co rząd uczynił, ale dowiedzieć się i o rezultatach, których dla chrześcijan tureckich spodziewał się rząd po ostatnich zmianach w Konstantynopolu; co myśli rząd o żądaniach rossyjskich i jakie kroki zamyśla ostatecznie poczynić, aby zapewnić chrześcijanom wschodnim protektorat, który przez wojnę krymską został odebrany Rossyi. Pragnie dalej wiedzieć, jakie stanowisko wobec innych mocarstw zajął rząd w sprawie protokołu, jakie kroki był gotów uczynić i jakie zdania objawił podczas rokowań o protokół. Protokół był ze strony rządu pierwszem uznaniem jego obowiązków względem chrześcijan wschodnich. Jakie środki posiada rząd, aby osiągnąć spełnienie swych życzeń? Jeśli rząd zamyśla użyć siły, to w jaki sposób może to pogodzić z spokojem europejskim, z swojem dawniejszem oświadczeniem, że Turcya musi i nadal pozostać niezależną i w ogóle z całą dawniejszą swą polityką? Czy pokojowe usiłowania skończyły się razem z podpisaniem protokołu? Na mocy protokołu wolno jest rządowi pozwolić wszystkim mocarstwom prowadzić dowolną politykę i to nietylko Rossyi, ale i Turcyi, która nie jest na protokole podpisaną, a tym sposobem rozbił rząd koalicyę europejską. Mowca ubolewa nad tym krokiem rządu, zwłaszcza, że rząd nie okazuje wcale chęci usunięcia przyczyny złego, panującego obecnie w Turcyi. Rząd nietylko zaniechał utrzymania pokoju europejskiego, ale nadto naraził integralność i niezależność Turcyi na wielkie niebezpieczeństwo. Jeśli rząd — kończył przywódzca opozycyi — nie może bez narażenia na niebezpieczeństwo dobra publicznego przedłożyć wspomnianych dokumentów, powinien dać Izbie obszerne ustne wyjaśnienia. Mowca bardzo sympatyzuje z usiłowaniami rządu, zmierzającemi do utrzymania pokoju, ale zawsze się obawiał, że polityka rządu skończy się wojną. Jedyna nadzieja utrzymania pokoju i ocalenia godności Rossyi i Turcyi polega na oświadczeniu przesłanem Turcyi, że musi zadośćuczynić słusznym żądaniom Europy i że jej nie będzie wolno żądań tych omijać.

W imieniu ministerstwa zabrał następnie głos minister wojny Mr. Hardy. Na wstępie nadmienił, że rząd znajduje się na tem samem stanowisku, które zawsze zajmował. Rząd nie ma nic do odwołania. Przedłożona w Izbie w ostatnim czasie dyplomatyczna korespondencya dostatecznie objaśnia zachowanie się rządu aż do ostatniej chwili. „Zamiast z zachowania się rządu skorzystać do wniesienia wotum nagany, zadowolnił się szlachetny lord wnioskiem, żądającym przedłożenia pewnych dokumentów. Rząd z swej strony nie miałby nic przeciw przedłożeniu projektu protokołu, ale dla innych mocarstw byłoby niemiłem to ogłoszenie, ponieważ dokument ten nie jest zupełnym i ponieważ został zakomunikowany w poufnej drodze. Korespondencya odnosząca się do okólnika księcia Gorczakowa została już ogłoszoną, a dalsze dokumenta zostaną ogłoszone wkrótce, ale dokumenta specyalnie wymienione nie

---

dać załączone listy jakiemuś panu Płachetce, jakiejś „żonie Icka“ — odpowiada stanowczo na petycyę fryzyera Buszkiewicza, że „go nie chce, ani żadnego człowieka ze Lwowa“, czem zdradza niepomierne zniechęcenie do tutejszych oficyalistów — rozkazuje rugować ze swego dworka każdego wierzyciela, skoro tylko zostanie zaspokojonym, „bo ja mam w tem — dodaje tajemniczo — moje racye, aby tam nikt nie mieszkał.“ Owe powody poznamy wkrótce.

W końcu prosi o przesłanie opery *Pustelnicy* (jeśli nie zabrał Kaczkowski), kilku sztuk jak tragedyę *Essex*, oraz własnych jego utworów, zamkniętych w szafce — niemniej psa Domarlana i pudlicę. Gdyby zaś nie było pewnej okazyi, każe żywić psy i pamiętać o nich, nie myśli bowiem sprzedawać ulubionych zwierząt.

Z listu tego wieje pewien spokój, pewna otucha, że z wszystkich kłopotów uda mu się jeszcze wyjść obronną ręką, że niezadługo wybrnie z długów i uchroni się od grożącego niebezpieczeństwa przyaresztowania teatralnych ruchomości. Dręczy się wprawdzie nie mało Mendlem, lecz ani przypuszcza, aby z tej chmury miał tak prędko grom wypaść. Katastrofa zaskoczyła go nagle, niespodzianie, bo w chwili gdy poprzednie pismo wysyłał do Lwowa, już sprawa z Mendlem była przegraną, o czem donosząc, domagał się Tomaniewicz, aby Bogusławski wypłacił należytość w ciągu dni dwudziestu.

List ten zdziwił i oburzył dyrektora; zdziwił, iż sądy, przywykłe do przeciągania procesów w nieskończoność, gdy chodziło o niego, tak nadzwyczajnie się pospieszyły — oburzył, że jego obrońcy i zastępcy zaspali pole, że nie postarali się przeciwważyć wpływów bogatego lichwiarza. To też list jego z dnia 13 września pełen jest szorstkich wymówek i nieukrywanej goryczy. „Nie mogę pojąć — pisze — jak się to stało, bo ani razu nie miałem doniesienia o tem, że ta sprawa wzięta na stół była; ale jak się domyślam, podobno WPaństwo sami nie wiedzieli nic, jak się to i kiedy stało, że ta sprawa sądzona była“.

Na wezwanie, aby przesłał należną Mendlowi kwotę, odpowiada wcale niegrzecznie: „Śmieszne jest — pisze — WPana żądanie, abym w trzech niedzielach przystawił pieniądze — wiedziawszy dobrze, że ja nie gram w Warszawie, że Kaczkowski, bez którego nic grać nie mogę, dopiero wyjechał ze Lwowa i tu nawet do dziś dnia jeszcze nie stanął“. Nie spodziewa się, aby mógł rozpocząć przedstawienia przed początkiem września, „bo nie ma z kim“ a z powodu spóźnionego przyjazdu aktorów musiał się wyrzec zamierzonej wycieczki do Gdańska. Dla tego nie będzie mógł wysłać pieniędzy prędzej jak 10go, a zatem do Lwowa dójdą one dopiero około 18go.

Głęboki żal, jaki czuje z powodu przegranej z Mendlem, nie pozwala mu się ograniczyć na poprzednich wymówkach: wraca on do niej, aby dołączyć boleśniejsze i dotkliwsze zarzuty, aby wylać całą gorycz, jaką mu pierś wezbrała. „Należało WPaństwu — mówi — kiedy termin sądzenia *in merito* sprawy przypadał, uwiadomić mnie o tem, ale od wyjazdu mojego ani słowa jednego wzmianki nie mam o tem w listach moich. Byłbym się przecież przygotował na to i może o pieniądzach pomyślał, a teraz jeżeli żyd przez licytacyą zabierze mi wszystko, na co ja przez lat kilkadziesiąt życia pracowałem, to będę miał WPaństwu do podziękowania za to! Teraz poznaję, jak pilnie mojej sprawy doglądaliście! Łudziliście mnie od dnia do dnia referatem rekursu w apelacyi, za którym nikt nie biegał a tymczasem przypuściliście sprawę *ad meritum* w trzech miesiącach, kiedy inne po dziesięć lat w Galicyi trwają... To wszystko winienem starownym zabiegom WPaństwa!“

W końcu specyalnie ku Tomaniewiczowi zwraca się gniew zawiedzionego dyrektora, gdy przemawia słowami kłującemi jak szpilki: „żebyś WPan przynajmniej *po ludzku* pisywał do mnie, ale to kilkanaście słów składają list, *z którego nikt mądrym być nie może*“.

Jeśli żądło tych wyrzutów nie dosięgło do samej kości lwowskiego dependenta, musiał chyba bardzo twardą mieć skórę...

Sam Bogusławski snać poczuł, że zemścił się do syta za niedbałość adwokata *in spe*, że jeśli go nie zraniły rzucone już pociski, to nic nie zdoła zamącić jego olimpijskiego spokoju, porzuca skargi i trzymając się już ściśle samego interesu, wypisuje dla Tomaniewicza szczegółową instrukcyę. „Pan Kaczkowski — czytamy tu — jeszcze nie przyjechał, poczta dopiero jutro przychodzi, a ja dzisiaj odpisywać muszę. Nie wiedząc więc dokładnie o niczem, takową WPanu rezolucyę daję. Jeżeli będziesz WPan koniecznie musiał na terminie 130 dukatów złożyć, wprzód nim ja będę mógł dostać pieniądze, tedy proś albo JWgo Wronowskiego, albo kogokolwiek z przyjaciół, a nareszcie żydów, aby te wszystkie rzeczy z dworku zabrał do siebie, albo je sobie do czasu, aż ja pieniądze przyślę, zapieczętował, a 130 dukatów pożyczył. Ja za niedziel pięć od dziś dnia, pewno pieniądze przyślę, a prędzej nie mogę“.

Z Mendlem gotów zaprzestać procesu i ułożyć się, jeśliby można było, ofiarując się wypłacić za dwa miesiące przysądzone 200 cz. zł., a gdy tłumaczy powody tej nagłej skłonności do zgody, rozbrzmiewa jeszcze ostatniem echem tłumiony już żal, wynurzający się już tylko lekko na samym końcu, gdy się „stałej przyjaźni i staranniejszej pilności w interesach“ poleca. „Nie chcę się prawować więcej — zapewnia — bo sądzę, że nie ma się na kogo spuścić we Lwowie i że ta sprawa mogłaby mnie daleko bardzo zaprodzić“. Jeśli wierzyciel przyjmie propozycyę, niech weźmie jako rękojmię w zastaw wszystkie opieczętowane ruchomości, a nadto karetę, „byle mi — dodaje dyrektor — konie, kocz i dzieci tu odesłano, a za to dajcie mu skrypt pani Kazanowskiej tylko do dwóch miesięcy“. Kocz i konie nieodzownie należy wyprawić do Warszawy, bo zawsze — kończy — karetę najmować, a tam konie żywić, to mnie zgubi w expensie“.

Nie przypuszcza on, aby żydowin śmiał odrzucić układ, a to z obawy przed procesem o lichwiarskie procenta. Zaleca jednak ostrożność w postępowaniu, aby inni wierzyciele nie „zarwali“ ruchomości, boby je trudniej potem przychodziło wykupywać.

mogą być ogłoszonemi i że rząd na wniosek odpowiada stanowczą odmową. (Żywe oklaski z ław ministeryalnych.) Dalej protestował mowca przeciw twierdzeniu markiza Hartingtona, jakoby rząd tylko z Rossyą toczył rokowania; przeciwnie wszystkie mocarstwa europejskie równy miały interes w przeprowadzeniu protokołu do skutku. Mowca zaprzeczył, jakoby oświadczenie dołączone do protokołu musiało prowadzić do wojny; tylko takie mowy, jaką wypowiedział przywódzca opozycyi, mogą sprowadzić taki rezultat. Odpowiedź turecka na protokół nie jest w rzeczy samej pojednawczą i nie może się przyczynić do utrzymania pokoju, ale Anglia nie wypowiedziała jeszcze ostatniego słowa na korzyść pokoju. Szlachetny lord (Hartington) wziął na siebie wielką odpowiedzialność. Adoptuje bowiem uroszczenie Rossyi, że posiada protektorat nad chrześcijanami tureckimi, do którego przed rokiem 1854 Rossya nigdy nie rościła sobie pretensyi. a któremu to uroszczeniu położono kres pokojem paryskim z r. 1856. Traktat ten przepisuje wspólne postępowanie mocarstw a lord Hartington występuje w obronie naruszenia tego traktatu. Rząd zawsze oświadczał, że pragnie wspólnie z Europą utrzymać pokój i sprowadzić lepsze traktowanie chrześcijan tureckich i lepszą administracyę w całem państwie tureckiem, ale oświadczał także zawsze, że w tym celu nigdy nie zgodzi się na politykę, któraby prowadziła do wojny. Turcya nie wyrządziła Anglii żadnej krzywdy, żadnej szkody a mimo wszelkich sympatyj dla chrześcijańskiej poddanych Porty, czuje rząd — mowca nie waha się tego wypowiedzieć — że nie posiada od Boga mandatu nakazującego mu taką wojnę. Zupełnie inaczej miałaby się rzecz, gdyby Turcya obraziła honor Anglii i szkodziła jej interesom; ale jedynie to uprawniłoby Anglię do chwycenia za oręż przeciw Turcyi. Rząd spostrzegł, że manifesty księcia Gorczakowa nie są tego rodzaju, aby mogły zapewnić pokój, ale Anglia nie chwyciłaby nigdy za broń, chyba w takim razie, gdyby sprawiedliwość, honor lub interesa jej tego wymagały. Rząd podpisał protokół, ponieważ mu powiedziano, że wskutek tego demobilizacya z strony Rossyi łatwiej i prędzejby mogła przyjść do skutku i dołączył oświadczenie unieważniające najzupełniej ten podpis, w razie gdyby nie przyszło do pokoju. Następnie z oburzeniem odparł Hardy zarzut, że rząd sympatyzuje z gwałtami rządu ottomańskiego. Mowca twierdził, że lord Derby uczynił zadość swemu obowiązkowi względem parlamentu, przedkładając mu wszystkie urzędowe dokumenta odnoszące się do kwestyi wschodniej. Jeśli parlament nie ma zaufania do ministra spraw zewnętrznych, to niech go złoży z urzędu a tymczasem niech nie przywłaszcza sobie jego funkcyj. Jeśli kto myśli, że po odebraniu Turcyi jej posiadłości interesowane ludy spokojnie by się rządziły, to w wielkim zostaje błędzie; wtenczasby daleko więcej krwi popłynęło, aniżeli dotąd. Mr. Hardy skończył swą mowę pochwałami lorda Derbyego, który, jak się mowca wyraził, zjednał sobie zaufanie nietylko swego kraju ale i całej Europy. (Długie i głośne oklaski.)

Mr. Roebuck zganił antiturecką agitacyę w przeszłej jesieni jako niepatryotyczną i wypowiedział mowę pochwalną dla polityki ministeryalnej. Gdyby rząd, powiedział mowca, poszedł w przymierzu z Rossyą przeciw Turcyi, ani 24 godzin nie utrzymałby się na swem stanowisku, ale ministrowie działali jako uczciwi i rozsądni ludzie i dla tego burza wywołana w przeszłym reku ucichła. Polityka rossyjska jest nieuczciwą, Rossya pragnie posiąść Konstantynopol, ale mocarstwa nie pozwolą na to, Anglia zaś nie dopuści tego, dopóki posiadać będzie choć jeden okręt i jednego żołnierza. Gdyby przyszło do wojny, to Rossya i członkowie poprzedniego rządu brytyjskiego musieliby dzielić odpowiedzialność za nią a potomność podziwiałaby rząd obecny a zganiłaby poprzedni.

Mr. Goeschen ubolewał, że rząd słabością swą pozwolił Rossyi stać się panią sytuacyi. Oświadczeniem lorda Derbyego dołączonem do protokołu rząd rzeczywiście zniszczył zgodę europejską.

W końcu podniósł się kanclerz skarbu sir Stafford Northcote, aby zakończyć debatę. Zganiwszy naprzód niewygodną formę, w jakiej kwestya protokołu przyszła pod rozprawy, twierdził, że rząd w ciągu wszystkich tych rokowań kierował się polityką zgodną z swemi zasadami. Rząd nie uczynił nic, coby przyniosło szwank honorowi Anglii, a jeżeli ton, w jakim przemawiał, świadczył pozornie o pewnej słabości, należy to jedynie przypisać tej okoliczności, że lord Derby postanowił sobie nie odzywać się z żadnemi groźbami, którychby nie miał zamiaru wykonać. Jakkolwiek odpowiedź Porty na protokół nie jest pomyślną i usprawiedliwia wszelkie obawy, to jednakże sytuacya nie jest jeszcze całkiem bez nadziei a odwrócenie wojny ciągle jeszcze jest możliwem.

Markiz Hartington prosił następnie, aby mu wolno było cofnąć postawiony wniosek — prośbę, którą kanclerz państwa uznał za rozumną. Wniosek został cofnięty, poczem Izba odroczyła swe posiedzenie.

(Strategiczne rozstawienie armii tureckiej.)

Ruszczucki korespondent *Köln. Ztg.* 15 b. m. donosi: Właśnie odbywa się strategiczny rozmarsz tureckiej armii naddunajskiej i podział jej na brygady. Koncentracya widoczną jest dotychczas w następujących kierunkach: najprzód w kierunku z Widdynia i Lompalanki ku Kalafatowi. Korpus ten liczyć będzie około 50.000 ludzi i ma do dyspozycyi kompletny materyał na dwa mosty. Materyał ten złożony jest naprzeciw wysepki położonej o pół godziny poniżej Widdynia i naprzeciw wioski rumuńskiej Cetate; według wszelkiego prawdopodobieństwa Turcy zaraz po wybuchu wojny starać się będą zająć Kalafat, jako szaniec przedmostowy Widdynia. Drugi korpus 10—12.000 ludzi ustawiony jest w dolinie Aluty w okolicy Turnu Magurelli; trzeci korpus między Ruszczukiem i Turtukaj wynosi 18—20.000 ludzi; czwarty korpus między Silistryą a Rassową liczyć będzie 25.000 ludzi; piąty ustawiony będzie w Dobruczy, gdzie dotychczas nie nastąpiła jeszcze koncentracya, ale w najbliższym czasie ustawiony tam bedzie korpus 12-tysięczny zwrócony jednym frontem ku Hirsowie i Maczynowi, drugim ku Isakczy i Tulczy. Szósty korpus w okolicy Warny z frontem ku Bazardżykowi z jednej a Prawadom z drugiej strony liczyć ma 22 do 25.000 ludzi; siódmy korpus w sile 32 do 35.000 ludzi zajmie stanowisko między Szumlą i Rasgradem z frontem ku Dunajowi. Pod Jamboli i Sagrą tworzy się korpus rezerwowy liczący obecnie 8 batalionów, 6 bateryj i jeden pułk jazdy; drugi korpus pod Tirnową liczy 7 batalionów i trzy baterye, trzeci między Sofią i Niżem składa się z 16 batalionów, 6 bateryj i jednego pułku jazdy. Drobniejsze etapy znajdują się w najważniejszych punktach komunikacyjnych, jako to w Berkowcach, Plewnie, Loiczy, Jenibazarze, Bazardżyku i Kustendży. Z powołanych świeżo batalionów *mustahfizu* tworzą się korpusy rezerwowe w kierunku Adryanopol-Talaczazardżyk i Adryanopol-Jamboli. Flotylla dunajska, która do niedawna skoncentrowaną była między Widdyniem i Ruszczukiem, odpłynęła na dolny Dunaj, gdzie formuje się w dwie eskadry, jedna między Sylistrya i Rassową, druga między Tulczą i Suliną. Wąwóz bałkański prowadzący z Bazardżyku na Prawady zaczęto fortyfikować zasiekami i dwiema na najwyższych punktach założonemi redutami. Czerkiesi otrzymali rozkaz pogotowia. Na szańcach i wałach ruszczuckich ustawiono w ostatnich dniach około 100 dział.

(Wojna w Turcyi azyatyckiej.)

Generał Klapka umieścił w *Neue Fr. Presse* następujący artykuł: „Jakkolwiekby operacye rossyjskie w Europie wypadły, najsłabszą stroną Rossyi pozostanie jej południowa granica w Azyi. Podobnie jak w Europie Rossya od wieku już opiera się na ludności słowiańskiej półwyspu bałkańskiego, może Turcya w Azyi znaleźć oparcie w Azyi na żywiole mahometańskim, który z jedynym wyjątkiem chrześcijańskich Georgijczyków zamieszkuje wszystkie pograniczne prowincye rossyjskie Azyi i góry Kaukazu.

Najracyonalniejszą zasadą obrony tureckiej wobec Rossyi byłoby przeto zachowanie w Europie ścisłej defenzywy, natomiast w Azyi wystąpienie zaczepne z przeważnemi siłami. Wypadki ostatnich dwóch lat, ogromne stosunkowo wytężenia i ofiary, jakich wymagało poskromienie Serbii, walka z Czarnogórą i pilnowanie chrześcijańskiej ludności, zawsze gotowej do powstania, stały na przeszkodzie zrealizowaniu tej zasady, i wskutek tego siły zbrojne tureckie na azyatyckiej widowni wojny nie dorosły wielkiemu zadaniu, jakie miałyby tam do spełnienia. Ztąd też armia turecka nietylko w Europie ale także w Azyi ograniczyć się musi na defenzywie.

Rossyjskie siły zbrojne w Azyi składają się z armii kaukaskiej i z korpusu, który trzyma na wodzy świeżo pokonane chanaty tatarskie w Azyi centralnej.

Armia kaukaska, przeznaczona do ofenzywy na azyatyckim teatrze wojny liczy według nowej, zaledwie dokonanej organizacyi wojskowej 135.000 wojsk liniowych, 35.000 rezerwy i 47.000 milicyi czyli wojsk lokalnych; ogółem 217.000 ludzi z 336 działami. Przeciw tej sile wystawili Turcy dotychczas tylko 12.000 wojsk liniowych i rezerw i liczną jazdę nieregularną, głównie z Czerkiesów złożoną. Ponieważ armia rossyjska dla obrony wybrzeży morza Czarnego i pilnowania mahometańskiej ludności w Kaukazie zostawić musi na swoich tyłach co najmniej 50 do 60.000 ludzi, pozostanie jej do kroków zaczepnych w tureckiej Gruzyi, Georgii i Armenii 150.000 ludzi, które rozlokowane od Poté nad Czarnem Morzem aż do stóp Araratu czekają tylko skinienia, aby rozpocząć pochód naprzód. Skrajne prawe skrzydło tej armii stoi w dolinie Rionu między Poté i Kutais, skąd wyruszać ma na Batum. Centrum najliczniejsze operować będzie podobnie jak w ostatniej kampanii na drodze tyfliskiej przeciw Karsowi, mając za podstawę silną twierdzę Alexandropol. Graniczna warownia rossyjska Alkazik w dolinie Kuru będzie ogniwem łączące prawe skrzydło z centrum. Lewe skrzydło rossyjskie wreszcie wyruszy z Erywanu na Erzerum.

Marszruty rossyjskie są przeto następujące: 1. droga z doliny Rionu do Batum; 2. z Akalzik w dolinie Kuru do Ardahanu; 3. z Tyflisu na Alexandropol do Karsu; 4. droga z Erywanu do Erzerum.

Z tego można mniej więcej przewidzieć rozstawienie sił zbrojnych tureckich. Jeden korpus turecki bronić będzie silnej pozycyi pod Batum i dróg prowadzących w dolinę Czuruksu. Warownia turecka Ardahan mająca silną załogę, pierwsza opierać się będzie pochodowi Rossyan w dolinę Kuru. Forteca Kars wybornie uzbrojona i zaopatrzona licznemi fortyfikacyami zewnętrznemi. stawiać będzie opór głównej sile rossyjskiej, posuwającej się z Alexandropola, a silny korpus wysunięty naprzód w dolinę Araxesu pod Kagizmanem będzie zagradzał Rossyanom drogę w tej stronie. Główną uwagę będą zatem musieli Turcy zwrócić w pierwszym rzędzie na utrzymanie Batumu, twierdz Ardahanu i Karsu i zasłonięcie prawego skrzydła w dolinie Araxesu. O ile nam wiadomo, skoncentrowali Turcy dla obrony Batumu i okolicy 30.000 ludzi; fortecy Ardahamu broni ośm do dziesięciu tysięcy, oszańcowanego obozu w Karsie 30.000, a 8—10.000 ludzi stoi w dolinie Araxesu. Reszta wojsk tureckich w sile 40—50.000 ludzi gromadzi się na drodze z Karsu do Erzerum, aby według okoliczności być w pogotowiu do dania odsieczy Karsowi, albo też stoczyć z Rossyanami walkę na innym punkcie. Erzerum samo od którego posiadania Armenii tureckiej zawisło, zostało w ostatnich latach mocno ufortyfikowane, a pobita armia turecka znalazłaby tam bezpieczne schronienie. Aby wkroczyć w głąb Azyi tureckiej musieliby Rossyanie zdobyć jeżeli już nie Batum to w każdym razie Ardahon i Kars, co wnosząc ze strat poniesionych przez Rossyan w ostatniej wojnie na tym samem teatrze wojny jest zadaniem bardzo trudnem. Wtenczas Turcy byli tyle nieostrożni, że zajęli pozycyę między granicą rossyjską a Karsem, a pobici cofnęli się do Karsu. Murawiew po dłuższem [illegible] 29 września 1855 r. w 36.000 ludzi na oszańcowany obóz turecki pod Karsem, atak, który jak wiadomo skończył się wielką klęską Rossyan. Załoga turecka liczyła wtedy tylko 14.000 ludzi a mimo to forteca tylko przez wygłodzenie wziętą być mogła.

Obecnie jest Kars fortecą pierwszorzędną, uzbrojoną według wszelkich zasad nowoczesnej sztuki wojennej, posiadającą 250 dział Kruppa i załogę ożywioną lepszym niż przed 22 laty duchem. Podczas gdy Kars uwięzi na czas dłuższy główne siły rossyjskie, zmuszając je do największego wytężenia. armia turecka ustawiona między tą fortecą a Erzerum ściągnąć może do siebie niezliczone, z całej Azyi napływające hufce wojowników, zorganizować je wojskowo i w ten sposób podnieść swe siły do stanu, który pozwoli jej pospieszyć z pomocą oblężonemu Karsowi. Jeżeliby Turkom powiodło się dać odsiecz tej fortecy i pobić armię rossyjską w wielkiej bitwie, i jeżeliby oba korpusy boczne pod Batum i w dolinie Araxesu, niemniej forteca Ardahan zdołały się utrzymać, skutki dla armii rossyjskiej byłyby nieobliczone.

Cała ludność muzułmańska z żądnymi zemsty góralami kaukaskimi na czele powstałaby jak jeden mąż, aby pomścić się za wiekowy ucisk; rozlałaby się ona jak powódź po południowo-kaukaskich prowincyach Rossyi i porwałaby za sobą także mahometańską ludność nowo zdobytych chanatów w Azyi centralnej. Wywiązałaby się stąd walka, która potęgę i znaczenie Rossyi w tych stronach złamałaby na długie czasy, jeżeli nie na zawsze“.

KRONIKA

— **Garnizon lwowski** obchodził świątecznie pięćdziesięcioletni jubileusz służbowy marszałka Najdostojniejszego Arcyksięcia Albrechta. Wczoraj wieczór odbył się capstrzyk wszystkich muzyk wojskowych, znajdujących się w naszem mieście, które otoczone przez żołnierzy niosących lampiony przeciągały przez ulice miasta. Dziś rano odegrały znowu orkiestry wojskowe pobudkę, przechodząc główniejsze ulice miasta.

— **P. Jan Dębicki**, notaryusz w Sądowej Wiszni, otrzymał nowoutworzony drugi notaryat w Kołomyi.

— **W kasynie mieszczańskiem** odbędzie się w Sobotę dnia 22 b. m. wieczorek muzykalny. Początek o godzinie pół do ósmej. Lista otwarta a bilety wydawane będą w piątek.

— **W teatrze** na benefis pracowitej, sympatycznej zawsze artystki, pani Józefy Woleńskiej, w poniedziałek, d. 23 b. m. wznowioną będzie piękna tragedya Schillera *Intryga i Miłość* z benefisantką w roli Ludwiki Muiller.

* **Amator lektury i surdutów.** Pewne niewyśledzone dotychczas indywiduum obrało sobie od niejakiego czasu czytelnię w Zakładzie narodowym Ossolińskich za pole popisu swego sprytu złodziejskiego. Od czasu do czasu zjawia się to indywiduum w czytelni, żądając zwykle do czytania dzieła Kraszewskiego; po upływie dłuższego czasu nagle zrywa się z krzesła, odrzuca książkę na stół, i spiesząc ku drzwiom porywa pierwszy lepszy cudzy surdut zimowy, z którym uchodzi. Dnia 6 b. m. skradł ów amator literatury w ten sposób pewnemu uczniowi surdut granatowy, z kołnierzem aksamitnym i czarną podszewkę wraz z książką polską do nabożeństwa, a dwa tygodnie przedtem paltot czarny wartości 8 zł. Złodzieja tego opisują jako bruneta liczącego lat 24, wzrostu więcej niskiego, pełnej bladej twarzy, ubrany jest w surdut bronzowy bez sukni wierzchniej.

* **Przygody pana majstra.** Dziś nad rankiem spostrzegł żołnierz policyjny na placu Krakowskim dwóch młodych izraelitów prowadzących po pod ramię pewnego murarza, mocno pijanego, który zaledwie nogami zawracał. Nie spuszczając z oka trójki, żołnierz policyjny spostrzegł, jak obaj żydzi pijanego zaprowadzili do jednego z zaułków na Krakowskiem, gdzie oparłszy mularza o mur poczęli odbywać rewizyę jego kieszeni. Żołnierz aresztował obu złodziei, z których jeden zdołał po drodze umknąć. Zeszłej nocy takiej samej przygody doznał pijany szewc, z którego na ulicy Tkackiej zdarto wszystkie suknie. Nad ranem znaleziono go leżącego na ulicy tylko w koszuli i przemarzniętego zaledwie ocucić zdołano.

* **Kradzież futra.** Pani Maryi Łyszkowskiej, skradziono wczoraj o godzinie drugiej po południu w kamienicy l. 43 w Rynku z przedpokoju futro z czerwonych lisów z rypsowem pokryciem cenione na 80 zł.

(G) **Zapiski dyecezyalne.** Ks. Jan Jakubowski, pleban obrz. łac. w Pnikucie, umarł dnia 9 marca b. r. W skutek tego zgonu przeznaczył konsystorz biskupi na administratora excurendo opróżnionego probostwa plebana w Radenicach, ks. Michała Korzewę. — Ks. Jan Stępek łac. pleban w Domaradzu, dziekan Dynowski i poseł na sejm krajowy umarł dnia 10 marca b. r. Administracyę osieroconego kościoła parafialnego w Domaradzu [illegible] konsystorz konwentowi XX. Kapucynów w Krośnie a urząd dziekański Dynowski tymczasowo ks. Janowi Steczkowskiemu, łac. plebanowi w Jasienicy i oraz dziekanowi Brzozowskiemu. — Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 23 lutego najmiłościwiej udzielić ks. kanonikowi Józefowi Martusiewiczowi w Tarnowie pozwolenia do piastowania obok posady kanonika, także profesora studyum biblijnego przy tamtejszym zakładzie teologicznym. — Ks. Wojciech Wnęk, dotychczasowy administrator łac. probostwa w Dyłągowie, otrzymał dnia 13 marca b. r. kanoniczną instytucyę na wyż wspomnione beneficyum.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Wiedniu profesor i geolog, rossyjski radca stanu N. Barbot de Marny, autor wielu artykułów z dziedziny geologii, uczestnik wyprawy naukowej rossyjskiej w r. 1873 do Chiwy i Turkestanu; w Waradynie nestor duchowieństwa archidyecezyi zagrzebskiej, opat bistrzycki ks. Alojzy Benak, przeżywszy lat 92; w St. Janos na Węgrzech c. k. szambelan Teodor Lonyay de Tonya et Vasaros Nameny, zasłużony około rozwoju nauk i sztuk w Węgrzech, przeżywszy lat 39.

— **Z powodu zamieci śnieżnej** oraz wichru Bora na przestrzeni pomiędzy Tryestem a Wiedniem musiał być chwilowo wstrzymany ruch pociągów.

— **Wielkie sprzeniewierzenie** wyszło na jaw w wiedeńskiej fabryce łańcuszków złotych firmy Bożani & Füsol. Pracujący w tej fabryce od lat przeszło 20 złotnik Franciszek Neuberger, używany do przetapiania dukatów, przez cały ten czas obracał na swój użytek zrazu po 10 do 12 dukatów na 2 tygodnie, a później po 24 do 35 na tydzień. Tym sposobem sprzeniewierzył 8 do 9 tysięcy dukatów wartości około 40.000 zł. Dopiero w ostatnich miesiącach spostrzegł swą szkodę jeden z właścicieli fabryki i udzielił swego podejrzenia policyi, która przez kilka tygodni miała Neubergera na oku i przed kilku dniami przychwyciła go w rzeczy samej na wynoszeniu z fabryki ukrytej w sukniach bryły złota wagi przeszło 42 dukatów. Neuberger, który się przyznał do winy, miał różnych wspólników. Już ostatni zostali uwięzieni.

— **W Konstantynopolu** według doniesienia korespondenta *Deutsche Ztg.* coraz więcej się szerzy zaraźliwy tyfus plamisty, gdy jednocześnie stanowczo już sprawdzono wybuch zarazy morowej w Mezopotamii. Cóż będzie, jeżeli Porta wojska z zapowietrzonych okolic poszle na teatr wojny? Korespondent wspomniony zapewnia, że oprócz licznych wy-

padków zaraźliwego tyfusu pomiędzy ubogą ludnością Stambułu, umierało w ostatnich czasach w tem mieście 15 do 20 żołnierzy dziennie po szpitalach wojskowych.

— **Karty teatru wojny.** Cesarz Napoleon mawiał: „Każdy żołnierz powinien nosić w swym tornistrze buławę marszałkowską.“ Nowsza strategia nadto zaleca każdemu żołnierzowi noszenie w tornistrze karty sytuacyjnej. Generalny sztab turecki wierny tej zasadzie zamówił był w Wiedniu znaczną ilość egzemplarzy karty przyszłego teatru wojny nad Dunajem do użytku żołnierzy tureckich i zamówienie spełnione zostało w ostatnich dniach pocztą pod adresem Mahmuda baszy, szefa generalnego sztabu tureckiego.

— **Grobowce Bonapartych** Jeden z dzienników korsykańskich podaje następujące w tym przedmiocie szczegóły: Najstarszy ze znanych grobowców Napoleonidów znajdował się w Treviso. Po nim idzie grobowiec Bonapartych we Florencyi, w którym spoczywają członkowie tej rodziny z czasów, nim Bonapartowie przenieśli się na wyspę Korsykę. Ojciec cesarza Napoleona I, pochowany w St. Leu pod Paryżem, a matka cesarza, Letycya Bonaparte, w Rzymie. Sam Napoleon I, jak wiadomo, spoczywa u Inwalidów w Paryżu. W St. Leu pochowani są także: Ludwik, małżonek królowej Hortensyi, i syn jego, na piętnaście lat przed nim (r. 1831) zmarły Napoleon Karol. W Viterbo spoczywa Lucyan Bonaparte († 1840), a we Florencyi Józef († 1844) król Hiszpanii, Paulina († 1825), Karolina († 1839), Hieronim Napoleon, syn króla westfalskiego († 1846), druga żona Hieronima, Katarzyna Wirtemberska i małżonka Józefa Bonapartego, Julia. W Wiedniu spoczywają: syn cesarza Napoleona I, książe Reichstadt, oraz Karol Hieronim Bonaparte i wuj Napoleona I, kardynał Fesch. Jeden z członków rodziny Bonapartych, Achill Murat, zmarł we Florydzie, w Ameryce, a król Neapolu Murat rozstrzelany został w Kalabryi. Cesarzowa Józefina spoczywa pod sklepieniem małego kościółka w Ruel pod Malmaison, gdzie wiele szczęśliwych zarówno jako nieszczęśliwych chwil przeżyła; cesarzowa Marya Ludwika w Parmie, a Krystyna, pierwsza małżonka Ludwika, w Du Plessis. Napoleon III znalazł miejsce wiecznego spoczynku w kościele parafialnym w Chislehurst. Z rodziny Beauharnais wicehrabia Franciszek Aleksander, i znana autorka Fanny, spoczywają w Paryżu; sławny Eugeniusz, syn wicehrabiego, w Monachium, a Hortensya obok swej matki pod Malmaison. Młodszy syn księcia Eugeniusza, książe Leuchtenberski, w Petersburgu, a starszy, August, w Lizbonie pochowany.

— **Nowego kometę**, kształtu mglistej kuli z świetlanem jądrem, odkrył d. 18 b. m. w znaku *Kassiopei* astronom Borelly w Marsylii. Kometa ten jest dość jasny i z chyżością półtora stopnia na dzień porusza się w kierunku północno-wschodnim. Trzeci to w tym roku odkryty kometa teleskopiczny.

— **Morderstwo**. W Wenecyi d. 10 b. m. rano znaleziono emerytowanego radcę apelacyjnego hr. Franciszka Barbaro, zamordowanego w łóżku. Morderca zabrał z mieszkania hrabiego około 500 lirów w gotówce.

— **Wypadki kary śmierci** mnożą się w Anglii z każdym rokiem. I tak w r. 1873 skazano tam na śmierć osób 18, z których ułaskawiono 7; w r. 1874 skazano 25, ułaskawiono 9; w roku 1875 skazano osób 33, z których stracono 18, a w roku ubiegłym skazano 32, a stracono 22.

— **Śmierć w płomieniach na scenie.** Dnia 8 b. m. podczas przedstawienia na scenie opery królewskiej w Sztokholmie *Roberta Dyabła*, baletnica panna Zofia Dahl nieostrożnie zbliżyła się do pochodni niesionej przez jedną z wiedźm w akcie III i wnet cała stanęła w płomieniach. Nieszczęśliwa na drugi dzień umarła z odniesionych ran.

— **Komiczne strony** może mieć nawet wypadek samobójstwa. Dzienniki paryskie właśnie opowiadają o wypadku takim. Pan D. w Paryżu, straciwszy znaczne sumy na giełdzie, napisał do jednego ze swych przyjaciół, że sobie życie odbiera. Przyjaciel biegnie natychmiast do komisarza policyi i z nim razem wpada do mieszkania samobójcy. Tu przedstawił im się straszny widok. Okna były szczelnie zamknięte i oblepione papierem, aby powietrze nie miało przystępu, kominek był także zamknięty, na nim stało naczynie z węglami, a na łóżku leżał nieboszczyk. Chwili nie można było wątpić, że śmierć nastąpiła przez zaczadzenie. Nagle nieboszczyk zrywa się, siada i oczy sobie przeciera wołając: „A to co za wrzask!“ — Obecni ze strachu o mało nie pomdleli. Wkrótce też wyjaśniła się zagadka. Pan D. chciał sobie w rzeczy samej życie odebrać i w tym celu wszystko należycie przygotował. Żeby jednak śmierć tem lżejszą mu się wydała, wypił dużą szklankę tęgiego ponczu i... usnął, zapomniawszy zapalić węgiel.

— **Bez śladu i wieści** zniknął był od sierpnia z. r. okręt angielski, którego drobne szczątki, jako ślady okropnej, lubo tajemniczej dotąd okrytej katastrofy, znaleziono dopiero w ostatnim tygodniu. Jeden z angielskich dzienników donosząc o tym wypadku, dodaje następujące uwagi: Dnia 6 sierpnia 1876 trzymasztowy okręt *Great Queensland* wypłynął z Rehmo, udając się w podróż do Melbourne. Ładunek tego okrętu składał się pomiędzy innemi z 5000 beczek siarki, kilkudziesięciu beczek saletry, kilku beczek prochu, pewnej liczby gotowych nabojów dalej wielu beczek alkoholu, 200 beczek żelaza i 150 beczek grubego prochu. Jeśli kiedykolwiek na świecie istniał ładunek, któryby miał siłę zdruzgotać duży okręt w jednej chwili na atomy, to z pewnością był to powyższy ładunek. Najmniejsza nieostrożność, najmniejszy wypadek z ogniem na okręcie, musiał mieć w następstwie przerażającą katastrofę. Pomimo to przyjmowano podróżnych na pokład. Znalazło się 35 nierozsądnych, który drogo zapłacili za przejazd na tej olbrzymiej beczce prochu, tak bowiem śmiało nazwać można było ów okręt. Szczególniejsze zaprawdę upodobanie, godzić się z góry na kilkomiesięczne przebywanie na czeluści wulkanu, mogącego wybuchnąć każdej chwili! Załoga okrętu składała się także z 35 głów. Widziano jeszcze *Great Queensland*, gdy wypływał z kanału Kaletańskiego, ale też od tego czasu wszelki słych o nim zaginął. Do Melbourne nie zawinął do tej chwili — słowem zniknął wśród Atlantyku. Dopiero przed kilku dniami wyłowiono z morza u wybrzeży Kornwalii pod Foweyhaven przyrząd ratunkowy, na którym wyryta jest nazwa zaginionego okrętu, a w pobliżu latarni morskiej Lizard drugi podobny przyrząd z szczątkami innych narzędzi. To zapewne i wszystko, co po okręcie *Great Queensland* pozostało światu!

KRONIKA PROWINCYONALNA.

⁂ **Bohorodczany.** (Utonęło) spadłszy z kładki nad Bystrzycą dnia 3 b. m. małe chłopię wiejskie w Porohach.

⁂ **Borszczów.** (Wylew. — Samobójstwo). Zbrucz wylewem swoim w ostatnich dniach zeszłego miesiąca zrządził znaczne szkody w powiecie. Osobliwie w gminach Zawale i Kudrynie powódź zniszczyła zapasy zboża i uniosła ziemniaki, a nawet zerwała dwa budynki, wyrządzając szkodę na 2000 zł. — W Olchowcu rzucił się 27 z. m. młody parobek do Dniestru i utonął. Przyczyna samobójstwa niezbadana.

⁂ **Brzeżany.** (Nurt wody), który się wskutek przerwania grobli ze stawu wdarł do ogrodu, porwał i uniósł z sobą 24 z. m. włościanina z Sarańczuk, który usiłował stawić tamę powodzi. Zwłoki znaleziono dopiero w kilka dni później.

⁂ **Buczacz.** (Znaczny pożar) podłożony prawdopodobnie ręką zbrodniarza nawiedził 27 z. m. wieś Łazarówkę i zniszczył 15 obejść gospodarskich. Podejrzaną o podpalenie kobietę uwięziono.

⁂ **Czortków.** (W gorzelni) w Byszkowcach pękł 2 b. m. kocioł parowy, przyczem jeden z robotników tak mocno został uszkodzony, że w kilka godzin po wypadku ducha wyzionął. Wytoczono śledztwo karne.

⁂ **Dąbrowa.** (Brak nadzoru) spowodował 11 b. m. w Otfinowie śmierć czteroletniej dziewczynki, która pozostawiona w chacie, bawiła się zapałkami i zapaliwszy na sobie koszulkę tak okropnie się popiekła, że w kilka godzin umarła.

⁂ **Dobromil.** (Utonął) w Iskani włościanin z Brzuski, pod którym załamał się lód w chwili, kiedy przejść chciał przez San na drugi brzeg rzeki.

⁂ **Gorlice.** (Gorejąca nafta) z lampy stłuczonej oblała 11 b. m. w Łużnej młodą dziewczynę wiejskę i tak okropnie ją poparzyła, że w przeciągu jednej doby nieszczęśliwa dziewczyna umarła.

⁂ **Jaworów.** (Śmierć pijanicy) W Rudzie krakowskiej zażądał 31 z. m. pewien włościanin tamtejszy, nałogowy pijak, w karczmie tamtejszej na kredyt wódki, a gdy mu odmówiono, zdjął buty, dał w zastaw, upił się, położył pod ławę i skonał.

⁂ **Kałusz.** (Do Rady powiatowej) kałuskiej wybrany został z grupy większych posiadłości przy wyborze uzupełniającym dnia 12 b. m. jednogłośnie p. Franciszek Rozwadowski, właściciel dóbr Dołpotowa.

⁂ **Kossów.** (Trzy wypadki). W Żabiu utonęło dnia 8 b. m. chłopię wiejskie, spadłszy do wody z kładki, po której w igrasce biegało. — W Mykietyńcach znaleziono zwłoki nowonarodzonego dziecięcia, na pół rozszarpane przez psy. Odkryto dzieciobójczynię i oddano ją sądowi. — Przy puszczaniu kloców na wodę wpadł do potoku Probiny d. 29 z. m. włościanin pewien, a część kloców runęła na niego i zgruchotała go na miazgę.

⁂ **Krosno.** (Utonięcie. Zabójstwo) Przebywając wpław Wisłokę utonął 6 b. m. wraz z koniem włościanin z Myscowej. — Cygan z Hyrowie zastrzelił przez nieostrożność dziesięcioletnią dziewczynkę wiejską, przy czem i sam ciężko się uszkodził.

⁂ **Limanowa.** (Samobójstwo) W Skrzydlnej odebrał sobie życie 26 z. m. rezerwista 13 pułku piechoty przez powieszenie się. Samobójstwa dokonał w stanie pijanym.

⁂ **Lwów.** (Samobójstwo) Żołnierz 30 pułku piechoty, Michał Orbański, postawiony w nocy na 31 z. m. jako straż pod magazynem w Sygniówce, opuścił posterunek i udał się do Skniłowa, gdzie odebrał sobie życie wystrzałem z karabinu. — W Zamarstynowie odebrała sobie życie przez powieszenie się dnia 15 b. m. wiejska służąca.

⁂ **Łańcut.** (Utonął) w Siedleczce spadłszy z kładki do rzeki d. 2 b. m. wyrobnik z Sieteszy.

⁂ **Nadwórna.** (Przy spławianiu) tratwy na Bystrzycy w Pasiecznej utonął 3 b. m. flisak, rodem z Węgier.

⁂ **Ropczyce.** (W wrzątku melassy) znalazł śmierć okropną dnia 31 z. m. robotnik w cukrowni sędziszowskiej, który z własnej nieostrożności upadł do rezerwoaru z tym kipiącym płynem. — W Zagórzycach utonęła 23 z. m. tamtejsza włościanka, wracająca wieczorem w nietrzeźwym stanie do domu.

⁂ **Skałat.** (Ścisły post) a tuż po nim niewstrzemięźliwość w jadle i napoju stały się przyczyną nagłej śmierci pewnej włościanki z Kołodziejówki, która w samą wielkanoc umarła.

⁂ **Śniatyn.** (Rzemień sieczkarni) pochwycił w Rożnowie 14 b. m. pracującą przy tej maszynie dziewczynę i rzucił ją między koła, które nieszczęśliwą tak poraniły, że na drugi dzień umarła.

⁂ **Zbaraż.** (Samobójstwo.) Obok lasu Łisieczyńskiego powiesił się 16 z. m. w pasiece włościanin z Hołotek, oddany nałogowi pijaństwa.

⁂ **Złoczów.** (W płomieniach) gorejącej karczmy w Rozhadowie znalazła 12 b. m. śmierć szynkarka, która chcąc uratować pieniądze rzuciła się do wnętrza a przywalona sufitem już nie zdołała się uratować.

GOSPODARSTWO I HANDEL

⁂ **Kolej górnoszląska.** Dyrekcya długów państwa ogłasza, co następuje: Przy 27 losowania zapisów długu państwa powstałych z zakupna krakowsko-górno-szląskiej kolei żelaznej, tudzież przy 28 losowaniu priorytetów tej kolei, odbytem w d. 16 b. m. zostały wyciągnięte efekta podane poniżej w dwóch spisach w porządku arytmetycznym. Wypłata w gotówce wylosowanych obligacyj nastąpi dnia 1 lipca 1877 i w dniach następnych w domu wekslarskim E. Heimanna w Wrocławiu za okazaniem oryginalnych obligacyj i niezapadłych jeszcze kuponów, według imiennej wartości, w talarach lub w walucie odpowiadającej talarom. Wylosowane priorytety krakowsko-górno-szląskiej kolei żelaznej zostaną wypłacone d. 1 lipca 1877 i w dniach następnych w głównym urzędzie podatkowym w Krakowie według imiennej wartości w talarach za okazaniem oryginalnych akcyj i niezapadłych jeszcze kuponów. Jeżeli właściciel obligacyj albo priorytetów nie będzie w stanie przedłożyć kuponów, jeszcze niezapadłych, musi w gotówce zwrócić kwotę za brakujące kupony albo też zostanie mu ta kwota potrącona od kapitału, który będzie mu miał być wypłacony. Amortyzacyę albo też zgłoszenie obligacyj kolei krakowsko-górno-szląskiej, zgubionych lub zniszczonych, tudzież kuponów należących do tych obligacyj należy wyjednać w c. k. sądzie krajowym w Wiedniu. Amortyzacyę lub zgłoszenie zagubionych albo zniszczonych priorytetów i kuponów do nich należących należy wyjednać w c. k. sądzie krajowym w Krakowie. Postępowanie w obu tych wypadkach toczyć się będzie według ustaw austryackich. Sądowe edykta amortyzacyjne będą ogłoszone w *Gazecie Wrocławskiej i Gazecie Lwowskiej*.

I.

Obligacye po 100 talarów.

Spis

230 numerów wyciągniętych na 27 losowaniu w d. 16 kwietnia 1877.

50 81 273 454 524 568 652 707 710 717
724 827 892 941 963 1114 1378 1384 1391
1604 1626 1655 1675 1769 1916 2016 2627
2650 2733 2766 2782 2848 2866 2871 2935
3106 3121 3307 3323 3524 3611 3651 3720
3856 3933 4015 4025 4106 4115 4199 4234
4311 4315 4545 4630 4719 4771 4803 4814
4963 5240 5248 5293 5322 5415 5469 5480
5489 5608 5778 5862 5945 5973 6003 6004
6036 6173 6192 6291 6310 6408 6467 6533
6611 6746 6801 7005 7055 7125 7202 7334
7478 7510 7517 7526 7550 7600 7645 7768
7887 7908 7921 7938 7969 8034 8052 8206
8409 8439 8557 8583 8604 8643 8708 8829
9117 9167 9196 9304 9335 9521 9620 9694
9761 9807 9865 9891 9952 10027 10044 10050
10130 10165 10226 10421 10608 10765
10895 10900 10936 10970 11018 11075
11077 11120 11196 11281 11287 11314
11326 11404 11469 11583 11642 11657
11808 11869 11906 11919 11993 11995
12024 12067 12186 12278 12304 12388
12406 12598 12690 12788 12805 12958
12959 13076 13181 13206 13227 13445
13738 13783 14074 14081 14088 14205
14373 14511 14512 14783 14788 14826
15097 15104 15156 15205 15224 15236
15334 15349 15494 15769 15779 15794
15908 15981 16118 16181 16339 16362
16534 16687 16767 16819 16885 16965
17033 17098 17208 17244 17255 17269
17306 17451 17481 17521 17693 17740
17852 17868 17914.

II.

Priorytety po 100 talarów.

Spis

43 numerów wyciągniętych na 28 losowaniu w d. 16 kwietnia 1877,

115 161 198 200 464 492 705 712 738
1109 1138 1235 1331 1364 1382 1429 1436
1441 1479 1542 1666 1713 1819 1820 1875
1971 2006 2134 2207 2214 2292 2545 2692
2747 2987 2997 3035 3071 3091 3364 3427
3444 3572.

Wypłata obligacyj i priorytetów wylosowanych w dniu 16go kwietnia r. b. nastąpi dnia 2 lipca 1877 i w dniach następnych.

Wykaz obligacyj i priorytetów które w ciągu ubiegłych 4 lat zostały wylosowane a dotychczas niewypłacone.

Obligacye kolejowe						Priorytety	
Numer	Rok wylosowan.	Numer	Rok wylosowan.	Numer	Rok wylosowan.	Numer	Rok wylosowan.
2409	1875	10366	1876	14972	1876	700	1876
2897	1876	10419	1876	15655	1875	959	1876
4241	1874	10972	1876	16592	1876	3237	1875
4523	1876	11316	1876	16855	1876		
5032	1876	11425	1876	17154	1876		
5411	1875	11843	1875	17210	1876		
7594	1873	13150	1876	17456	1876		
8977	1876	14639	1876	17621	1875		
		14715	1874	17841	1873		

OSTATNIA POCZTA

Z sejmów krajowych mamy dziś do zapisania następujące ważniejsze szczegóły: W sejmie tyrolskim przyszło do niemiłego zajścia. Hr. Brandis przedłożył oświadczenie w sprawie petycyi wyborców o strzeżenie jedności religijnej w imieniu większości sejmu. Marszałek odebrał mowcy głos, ponieważ przedmiot ten nie był na porządku dziennym. Dipauli odwołał się na regulamin obrad. Giovanelli zaprotestował przeciw naruszeniu praw sejmu, przeciw czemu zastrzegł się marszałek. W izbie wszczął się ogromny niepokój, który w końcu został zażegnany oświadczeniem marszałka, że ten przedmiot postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Akademicy węgierscy zamierzali znowu urządzić wspaniałe przyjęcie adjutantowi sułtana. Tahir bejowi, który wiezie bibliotekę króla Macieja Korwina do Budapesztu. Tymczasem oświadczył generalny konsul turecki węgierskiemu prezydentowi ministrów, iż nie ma żadnej pewności, czy Tahir Bej przyjedzie do Budapesztu, czy też zatrzyma się w Wiedniu a prezent sułtana odeszle za pośrednictwem konsulatu.

Minister wojny złożył 18 b. m. w imieniu sił zbrojnych Austro-Węgier, których reprezentantami był otoczony, życzenia Arcyks. Albrechtowi. Podnosząc zasługi JCWysokości Jubilata, który mądry w radzie, wielki w czynach, jest on wzorem przyświecającym armii w dobrych i złych chwilach, prosił Go, aby przyjął wyraz uwielbienia i przywiązania oraz czci najgłębszej. Arcyksiążę odpowiedział, że jest głęboko wzruszony zaszczytami i odznaczeniami, jakiemi Cesarz go dzisiaj obsypał, oraz gorącemi, wymownemi słowy, któremi minister wojny wyraził powinszowania armii. Arcyksiążę rzekł, iż zawdzięcza Cesarzowi sposobność spełnienia swej powinności, jakoteż stanowisko swoje, a osiągnięte zwycięstwa współdziałowi swoich towarzyszy broni. W wodzu nagradza się zasługi armii; dlatego dzieli on z każdym ze swoich żołnierzy wawrzyny, a po bohaterach, co śmiercią ich poprzedzili, wzięli w dziedzictwie jako palladium staro-austryackiego ducha żołnierskiego, który przenieść na młodszych towarzyszy i dorastającą młodzież, powinno być usiłowaniem wszystkich, ażeby siła zbrojna pozostała wiernym i bezpiecznym mieczem monarchii i niesplamioną tarczą wspólnej ojczyzny.

Sensacyjną wiadomość podaje stambulski korespondent *Polit. Corresp.* w liście z 13 b. m. Według niego Porta była już skłonną do rozpoczęcia z Rossyą bezpośrednich układów na podstawie wzajemnych ustępstw, ale gabinet St. James dowiedziawszy się o tem, sparaliżował w ostatniej chwili niewygodny dla siebie kompromis. Treścią tego kompromisu zaproponowanego poufnie przez Szuwałowa Mussurusowi

baszy były ustępstwa Rossyi w sprawie czarnogórskiej i w sprawie wewnętrznej administracyi; nadto przyrzec miała Rossya rządowi tureckiemu, że ułatwi mu cofnięcie konstytucyi, oktrojowanej pod pressyą niepomyślnych stosunków. W zamian zato żądała Rossya zaokrąglenia granicy kaukaskiej przez ustąpienie Batumu i wolnej żeglugi przez cieśninę Dardanelską. Bliższe szczegóły tego kompromisu ułożone być miały w Petersburgu, dokąd Porta wysłaćby miała specyalnego posła w tym celu. Zeszłego poniedziałku była Porta zdecydowaną zgodzić się na te warunki i przyjąć protokół londyński; czyniła jeszcze tylko zastrzeżenia co do deklaracyi hr. Szuwałowa. W tem nadszedł telegram z Londynu od Mussurusa baszy, który wpłynął na zmianę postanowienia Porty. Od tej chwili pełnomocnik angielski znosił się nieustannie z W. Wezyrem i Safvetem baszą, którzy ze swej strony w ciągłym byli kontakcie z sułtanem. Nazajutrz, 12 bieżącego miesiąca wystosował Safvet basza znany okólnik, odrzucający bezwarunkowo protokół londyński. Okólnik ten był przeto dziełem wpływu angielskiego.

Z Petersburga telegrafują 17 b. m.: „Wyjazd cesarza do armii ma bezzwłocznie nastąpić. Nie weźmie on udziału w kampanii, lecz tylko odbędzie przegląd wojsk. Dotychczas nie został wydany rozkaz wypowiedzenia wojny. Obecne położenie zmusza Rossyę niejako do jednostronnego działania. Sama tylko Rossya mobilizowała. Szorstki sposob odrzucenia przez Turcyę protokołu wymagałby od Rossyi odwrotu, niczem umotywować się nie dającego. Turcya pragnie starcia się i nalega na wojnę. Odrzuciła ona nietylko w swej nocie okólnej protokół, lecz odmówiła w ogóle mocarstwom europejskim prawa i możności wprowadzenia jakichkolwiek reform wewnętrznych w Turcyi, poręczenia ich i czuwania nad niemi. W ten sposób stworzone zostało całkiem nowe położenie, które nawet uchyla podstawę dawniejszej konferencyi. Rossya, która mobilizowała, aby powstrzymać Turcyę od żądań stawianych Serbii, aby zaprowadzić reformy w Turcyi dla zabezpieczenia chrześcijan, oraz dla otrzymania rękojmii i nadzoru nad reformami, dawała przez pięć miesięcy rzadki przykład zamiarów pokojowych i wszelkiej uprzejmości, jaką tylko okazać mogła. Turcya odepchnęła wszelką sposobność dania rzeczom pokojowego zwrotu i napiera na rozstrzygnięcie orężem; Rossya stojąca pod bronią, gdy dowiodła swojej miłości pokoju, nie może się cofać“.

Połurzędowy ten telegram zwiastuje rychłe wypowiedzenie wojny. Ale w tej chwili powiedzieć jeszcze nie można, czy nastąpi ono za kilka dni, czy dopiero za dwa lub trzy tygodnie. *Wiener Abendpost* zdaje się przewidywać dłuższą zwłokę, pisze bowiem: „Spokój przed walką, oto znamię ostatnich dni. Dyplomacya, jak świadczą depesze, usiłuje udzielać dobrych rad stojącym naprzeciw siebie mocarstwom; z jakiem powodzeniem, pokaze się niezadługo. Aby jednak stanowczego postanowienia oczekiwać należało w najbliższym czasie, o tem wiele dzienników powątpiewa“.

Deklaracya rządu angielskiego w parlamencie, że Rumunia w stosunku do innych państw uważaną być musi jako część integralna państwa tureckiego jest dwuznaczną, i służyć może tak Rossyi jak Turcyi, pozwalając obu mocarstwom przekroczyć granicę rumuńską bez narażenia się na zarzut naruszenia neutralności. Zważywszy jednak, że Rossya bądź co bądź zdecydowaną była wkroczyć do Rumunii, przeciw czemu rząd rumuński wcale nie protestował, deklaracya ta wychodzi na korzyść Turcyi, która przekroczenie Prutu uważać może teraz za *casum belli*, i zająć Kalafat a nawet Bukareszt bez pogwałcenia neutralności w oczach Europy. Stawianie oporu Turkom przez Rumunów byłoby w oczach Anglii buntem lennika przeciw zwierzchnikowi.

W Serbii uwijają się agenci rossyjscy podburzając ludność przeciw Turcyi i wzywając ją złamania traktatu pokojowego zawartego co dopiero z Portą.

Na Londyn donoszą z Teheranu, że doniesienie o zamiarze Persyi podniesienia pretensyj do Bagdadu jest bezzasadnem. Natomiast *Tagblatt* donosi z Berlina, że szach domaga się kategorycznie nietylko odstąpienia Bagdadu ale także Kerbelli i że wojna między Persyą a Turcyą jest nieunikniona. Armia perska na granicy tureckiej liczy 45.000 ludzi i 30 dział. Dowódzcami brygad i batalionów są oficerowie rossyjscy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18 kwietnia. Serenada na cześć Arcyksięcia Albrechta wypadła nader świetnie. Podczas hymnu ludowego pojawili się w oknach Najj. Pan i Arcyksiąże Albrecht, witani z największem uniesieniem przez ludność, zgromadzoną w nieprzejrzanej ilości.

Wiedeń 19 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Oświadczenie Bourkego w parlamencie angielskim, że Rumunia jest wobec innych państw tylko częścią państwa tureckiego, tłumaczą tutejsze dzienniki w ten sposób, że już samo wkroczenie rossyjskich wojsk do Rumunii równa się wypowiedzeniu wojny a tem samem uprawnia Turcyę do zajęcia Rumunii i przeniesienia do niej teatru wojny.

Według *Fremdenblattu* nie otrzymała linia rumuńska koleji Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej dotąd żadnych poleceń od rządu rumuńskiego w sprawie ewentualnych transportów wojskowych. *Presse* twierdzi przeciwnie że generalny dyrektor tej koleji, Klaudy wyjechał do Bukaresztu, aby porozumieć się w sprawie potrzebnych zarządzeń przy transportach.

Z Warszawy telegrafują do *Presse*, że przybywają tam ciągle osobne pociągi z żołnierzami i materyałami wojennemi, i że wkrótce zamknięty ma być ruch towarowy. Książę Czerkaski przybył do Kiszeniewa. 300 sióstr miłosierdzia znajduje się już w ambulansach. Książę Czeretlew, sekretarz Ignatiewa, wstąpić ma do armii jako prosty żołnierz.

Według *Nowej Presse* cesarz rossyjski pojedzie nie zatrzymując się w Kijowie wprost na Żmirynkę do Kiszeniewa. Rossyjski pułkownik Boljubow obejmuje kierownictwo sztabu generalnego w Czarnogórze. Angielski pułkownik Baker mianowany będzie generałem tureckim i przydzielony zostanie do sztabu Abdul-Kerima baszy.

Fremdenblatt dowiaduje się, że Anglia żąda od Turcyi, aby nie bombardowała Odessy, a to z powodów handlowych.

Towarzystwo przyjaciół pokoju w Paryżu wystosowało adres do cara z prośbą, aby dał przykład dobry Turcyi i demobilizował armię (!).

Umarł tu znany aktor i dyrektor teatru Treumann.

Paryż, 19 kwietnia. *Temps* zapewnia, że na wczorajszej radzie ministrów prezydent Mac-Mahon polecił ministrowi wyznań, aby wystosował pismo do biskupa z Nevers, potępiające wycieczki tego dostojnika kościelnego przeciw Włochom, zawarte w liście pasterskim.

Petersburg, 19 kwietnia. Wiadomości o zmianie w ministerstwie nie mają podstawy. Cesarz i Wielki książę Następca odjeżdżają do Kiszeniewa w piątek rano, gdzie staną w poniedziałek wieczorem.

Agence Russe podnosi, że protokół nic nie postanowił na wypadek, gdyby Turcya stanowczo go odrzuciła. Wobec oświadczenia angielskiego protokół jest unieważniony — ale cel, do którego dążyły mocarstwa konferencyjne, istnieje nietknięty. Rossya spełni zadanie Europy wobec uporu Turcyi.

Rzym, 19 kwietnia. W wydziale budżetowym parlamentu oświadczył minister Depretis, że rząd przewidywał nową fazę kwestyi wschodniej, kiedy układał *exposé* skarbowe. Spodziewają się lokalizacyi wojny. Tylko w takim razie, gdyby Rossya maszerowała wprost na Konstantynopol, sytuacya może się powikłać. Minister oświadcza tedy, że nie może zmodyfikować budżetu.

Bersagliere donosi, że rząd włoski na prośbę Rossyi przyjął opiekę nad rossyjskimi poddanymi na Wschodzie w miejscach, w których nie ma konsulów niemieckich.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**.

Zaproszenie do przedpłaty.

Za maj: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Przyjechali do Lwowa

Dnia 19 kwietnia 1877.

Hotel Europejski.

Pp. M. Reines z Rzeszowa. H. Weinberger z Rzeszowa. W. Zango z Rzeszowa. J. Weissmann z Sanoka. Dr. Drobner z Rzeszowa.

Hotel Agielski.

Pp. A. hr. Komorowski z Konotop. S. Jaciewicz z Krosna. K. Fabricius z Gusztyna. W. Kozarski z Jankowa. T. Smolnicki z Gusztyna. S. Toczyski z Brzeg. H Becker z Moskwy. S. Tworkowski z Trościańca. G. Szaszkiewicz z Przemyśla. E. Halpern z Rukomysza.

Hotel George'a

Pp. S. hr. Drohojowski z Drohojowa. K. Żywicki z Tarnopola. J. Cywiński z Ossowiec. J. Kieszkowski z Sambora. K. Goedeker z Warszawy. G. Honenmos z Rowni.

Hotel Langa

Pp. H. John z Krakowa. H. Dupety z Paryża. J. Boheim z Wiednia. J. Demacek z Wiednia. S. Arnstein z Wiednia. Juzyczyński z Przemyśla.

Hotel Warszawski.

P. W. Jełowiecki z Wołynia.

Hotel Krakowski

Pp. T. Harsdorf z Rossyi. E. Lang z Ujszkowic. K. Słotwiński z Podola. K. Kowalski z Zurawna. J. Szrak z Rossyi. E. hr. Kuczkowska z Tarnowa.

Odjechali ze Lwowa

Pp. R. Gabryszewski do Krosna. K. Piegłowski do Sokala. A. Terlecki Ciesiaczyna K. Zaklika do Hawłowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 19 kwietnia 1877. godz. 7 rano.

Barometr 724·69mm. Psychrometr suchy 0·6°C. Psychrometr wilgotny 0·2°C. Prężność pary 4·4mm. Wilgoć 92% Zachmurzenie 10. Wiatr NW2. Ozon 7. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin.

Temperatura powietrza 0·5°R.

Barometr opada.

Pociągi kolejowe.

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: o godzinie 11 min. 3 przed północą (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 40 rano (pociąg osobowy); o godzinie 4 minut 45 po południu (pociąg mieszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 25 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 11 min. 25 wieczór (pociąg mieszany); o godzinie 12 min. 30 z południa (pociąg mieszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj): o godzinie 6 minut 5 rano (pociąg nr. 1); o godz 5 minut 10 wieczór (pociąg nr. 3).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): o godzinie 6 min. — rano. (pospieszny); o godzinie 10 min. 37 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 minut 45 w południe (pociąg mieszany).

Do Podwołoczysk: (z Podzamcza): o godz. 11 minut 4 wieczór (pociąg osobowy); o godzinie 12 minut 11 w południe (pociąg mieszany).

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 m. 20 we Lwowie.

Cennik lwowskiej Izby handlowej przemysłowej.

Lwów, dnia 18 kwietnia 1877.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	194	—	198	—
Kol. lwow.czer.-jas. „ 200 zł. m.k.	—	—	108	50
Banku hip. galic, 200 zł. w. a.	—	—	216	—
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	212	—	216	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	—	—	83	50
„ „ 4% „	--	—	77	—
„ „ „ 5% okresowe	—	—	83	50
Banku hip. galic. 6% w. a.	—	—	85	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6% w. a.	88	—	89	50
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.	—	—	—	—
Tow. kr. m. 6% w. a. w 15 lat.	—	—	—	—
„ „ 6% w. a. w 30 lat.	—	--	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5% m. k.	—	—	83	50
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w. a.	—	—	91	—
5. Losy Miasta Krakowa	14	—	15	50
„ „ Stanisławowa	20	—	22	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	96	6	15
Dukat cesarski	6	—	6	18
Napoleondor	10	32	10	48
Półimperyał	10	45	10	75
Rubel rossyjski srebrny	1	68	1	78
„ „ papierowy	1	44	1	46½
100 marek niemieckich	63	70	64	60
Srebro	113	25	115	50
Kupony w srebrze	112	50	114	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 16 kwietnia 1877.

	płacą.	żądają.
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot. maj-listopad	58.30	58.50
luty-sierpień	58.50	58.70
Jednolity dług Państwa w srebrze. styczeń-lipiec	63.50	63.75
kwiecień-październik	63.50	63.75
Losy z roku 1839 całe	274.—	278.—
„ „ 1839 piąta cześć 4%	274.—	278.—
„ „ 1854 po 250 złr.	100.—	102.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	105.—	107.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	—.—	115.—
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	121.—	122.—
„ „ 1864 „ po 50 złr.	120.50	121.50
Renty Como po 42 lir. aus.	21.50	22.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5%	141.—	142.—
Austr. asyg. skarb. zwrotne 1878 5%	98.—	98.25
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4%	68.75	69.—
2. Obligacye indemn. 5% za 100 złr.		
Czech	102.—	—.—
Bukowiny	78.—	80.—
Galicyi	80.—	81 —
Niższej Austryi	102.—	—.—
Siedmiogrodu	67.50	68.50
Węgier	69.—	70.—
3. Inne pożyczki publiczne.		
Galic. pożyczka krajowa z r. 1873 6%	—.—	—.—
4. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	62.50	63.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	134.—	134.50
Niższo-austr. tow. eskomt po 500 zł.	—.—	640.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. hndl. i prz. a 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a 600 zł.	763.—	766.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Austr tow. żeglugi par. po 500 zł. m.k.	295.—	300.—
Kol. Cesarzow. Elżbiety po 200 zł. m. k.	125.50	126.50
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) a 200 zł. w srbr.	—.—	—.—
Połn. kolej po 1000 zł.	1750.—	1755.—
Kol. Kar. Ludwika po 200 zł. m. k.	194.75	195.25
Lwow. Czern. kolei po 200 zł. w. a. w sr.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	216.50	217.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	72.—	73.—
I. Kol. węg. gal. a 200 zł. w sr.	73.50	74.50
5. Listy zast. losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny, w 15 l. 6%	90.—	91.—
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5% w sr.	106.—	106.50
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	—.—	89.—
„ „ „ „ „ „ w 20 „ 7%	—.—	98.50
„ „ „ „ „ „ w 36 „ 5½	94.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	76.75	—.—
„ „ „ „ po 5%	—.—	83.50
„ „ „ „ po 5% w 37 latach zwrotne	—.—	83.50
Gal. banku hipot. po 6%	84.—	84.50
Gal. zakł. kred. włość. po 6%	88.—	89.—
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	81.—	82.—
„ „ „ „ w 30 l. wyl. po 6%	—.—	—.—
Banku narodowego po 5%	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	—.—	88.—
„ „ „ po 5%	97.—	98.50
6. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5% w. a.	—.—	66 —
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5% w srebr.	—.—	—.—
Kol. poł. po 100 zł. m. k.	100.50	101.50
„ „ „ 100 zł. w. a.	97.—	98.—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	100.—	100.50
„ „ „ „ II. emisyi	97.80	98.—
„ „ „ „ III. „	94 —	95.—
„ „ „ „ IV. „	—.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jas. III. emis. à 300 zł. 5% w srebrze z r. 1865	72.—	74.—
z r. 1867	69.50	70.50
z r. 1868	—.—	63.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5% w srebrze	—.—	60.—
7. Losy.		
Inst. kred. dla hand. i prz. po 100 zł. w. a.	151.50	152.50
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	31.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.	93.50	94.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	13.75	14.25
Losy miasta Krakowa	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28.—	30.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.—	27.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.30	13.65
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	37 50
St. Genois po 40 zł. m. k.	25.50	26 —
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	17.—	91.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	121. -	122.—
„ „ „ 50 zł. m. k.	60.—	61.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	—.—	22.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	23.—
Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. n p.	63.—	63 25
Frankfurt za 100 mark p.	63 —	63 25
Hamburg za 100 mark w. p n.	63.—	63.25
Londyn za 10 ft. szt.	129.25	129.60
Paryż za 100 fr.	51.60	51.70
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	6.07.—	6.10.—
„ pełnej wagi	6.07.—	6 10.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	10.38	10.40
Rosyjski imperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	113.75	114.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

18 kwitenia 1877.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	80
„ „ „ w srebrze	63	90
Losy pożyczki z roku 1860	106	75
Akcye banku wiedeńskiego (ex dividende)	772	
„ „ kredytowego bez kuponu	135	80
Londyn 10 funtów szterlingów	129	60
Srebro	114	75
Napoleondor	10	37½
Dukat cesarski men.	6	07
100 marek	63	70
Renty w złocie	70	30

Z. 829. (1963 3—3)

Konkurrenz Kundmachung.

Vom gefertigten k. k. Lotto Amte wird bekannt gegeben, daß die mit der Verpflichtung einer Kautionsleistung von 1600 fl. reelen Werthes verbundene Lemberger Kollektur Nr. 1 in Lemberg deren durchschnittlicher 5% Provisionsertrag sich jährlich auf 1137 fl. 7 kr. beziffert, im Wege der öffentlichen Konkurrenz verliehen werden wird.

Die mit 50 kr. Stempel und dem Reugelde von 60 fl. zu versehenden Offerte sind beim gefertigten Lottoamte längstens bis 3 Mai 1877 um 12 Uhr Mittags zu überreichen.

Die näheren Bedingungen können hieramts in den üblichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Lottoamt.

Lemberg am 4 April 1877.

(2178) **Obwieszczenie.**

L. 17921. W skutek odezwy c. k. generalnej komendy we Lwowie, z 8 kwietnia b. r. l 1993, podaje c. k. Namiestnictwo do powszechnej wiadomości załączone poniżej rozpisanie konkursu na funduszowe miejsca w wojskowych zakładach wychowawczych i kształcących obsadzić się mające synami c. k. urzędników państwowych z początkiem roku szkolnego 1877/8.

Lwów dnia 13 kwietnia 1877.

Konkurs-Ausschreibung.

Mit Beginn des nächsten Schuljahres (15 September l. J.), werden in den k. k. Militär Bildungsanstalten sich beiläufig nachstehende ganz und halbfreie Militär Aerarialplätze ergeben, und zwar:

80 Plätze in den 1 Jahrgängen der Militär Unter-Realschulen zu Güns und St. Pölten;
10 bis 15 Plätze in dem 1 Jahrgange der Militär Ober-Realschule zu M. Weisskirchen;
35 bis 40 Plätze in dem 3 Jahrgange der Militär Ober-Realschule zu M. Weisskirchen;
70 bis 75 Plätze in den 1 Jahrgängen der bei den Militär-Akademie.

In den 2, 3 und 4 Jahrgang einer Militär Unter-Realschule dann in den 2 Jahrgang der Militär Oberrealschule zu M. Weisskirchen kann wegen Raummangels im nächsten Schuljahre eine Aufname nicht stattfinden.

Die Aufnamsbedingungen sind in den §. §. 14 bis 19 der Vorschrift über die Aufname von Aspiranten aus der Privat-Erziehung in die k. k. Militär Bildungsanstalten (verlautbart mit der Zirkular Vrdg. vom 5 Juli 1875 Praes. Nr. 2458) enthalten. *)

Die Aufnamsgesuche von jenen Personen welche im Militärverbande oder bei einer Militärbehörde in Evidenz stehen, sind im Dienstwege bis längstens 15 Mai an dasjenige General- (Militär)-Komando einzureichen, in dessen Bereiche die Bewerber angestellt sind oder wohnen.

Diesen Gesuchen sind beizulegen:

1. der Heimathsschein, (kann auch binnen Jahresfrist nachgetragen werden);
2. der Tauf- oder der Geburtsschein;
3. das Impfungszeugniß, welches in dem Falle wegbleiben kann wenn die Impfung in dem militärärztlichen Zeugnisse bestätigt ist;
4. das militärärztliche Zeugniß, endlich
5. das lezte Schul- oder Studien- beziehungsweise Frequentations- oder Maturitäts-Zeugniß des Aspiranten.

Vom k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium.

Wien am 23 Februar 1877.

---

*) Dieses Verordnungsblatt ist in der k. k. Hof- und Staatsdruckerei zu Wien, dann die Vorschrift über die Aufname von Aspiranten in k. k. Militär Bildungsanstalten in den Buchhandlungen von L. W. Seidl & Sohn in Wien und Karl Prohaska in Teschen in Seperat-Abdrucken käuflich zu haben.

(2186) **Ogłoszenie.**

L. 2792. C. k. sąd powiatowy w Rohatynie wyznacza do rozpoczęcia dochodzeń w celu założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Rudzie dzień 23 kwietnia 1877, o godzinie 8 przed południem, na którym każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, się zgłosić, i wszystko cokolwiek dla wyjaśnienia swych praw za stosowne uzna, przytoczyć może.

Rohatyn 16 kwietnia 1877.

(2202) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 5 April 1877, Z. 1027 M. I., der in Udine erscheinenden Zeitung „Il nuovo Friuli" auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Kreisgericht Wr.-Neustadt als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft unterm 9 April 1877, zu Recht erkannt:

Der in Nr. 14 ddo. vom 5 April 1877 der in Wr.-Neustadt erscheinenden periodischen Druckschrift „Gleichheit" enthaltene Artikel unter der Rubrik „Parteiangelegenheiten", beginnend mit den Worten „Laibach, die Siege der deutschen Socialdemokraten" u. s. w., begründet in dem Absatze „Unsere gottesfürchtige Stadt" bis „lange so bleiben" den Thatbestand des Vergehens nach § 300 St. G., daher nach den §§ 489 und 493 St. P. O. unter Bestätigung der erfolgten Beschlagnahme das Verbot der Weiterverbreitung ausgesprochen wird.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 6 April 1877, Z. 8665, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in der Rubrik „Dopisy" abgedruckten Artikels mit der Aufschrift „Z Prahy 1 dubna" in der Zeitschrift „Kolinské Noviny" Nr. 12 vom 1 April 1877 begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

(2190) **Ogłoszenie**

L. 1809. C. k. sąd powiatowy, zawiamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Broszkowice 25 kwietnia 1877 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawiera ogłoszenie w urzędzie gminnym.

Oświęcim 15 kwietnia 1877.

(2113 1—3) **Edykt.**

L. 5883. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 r., l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Samuela Jakóba Puscha, o utworzenie nowego ciała tabularnego dla jego realności, która w mieście Kołomyi, w kołomyjskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatk., podl. k. 257 l. parc. 389 i 390 leży, z gruntu objętości 48° 5' 4" miary kwadratow. i stojącego na nim domu murowanego, się składa, a na wschód z ulicą wałową nową, na południe z ulicą do starej łaźni, na zachód z realnością Berla Weissmanna, a na północ z realnością Janka Hołodki graniczy; — c. k. sąd obwodowy w Kołomyi wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1 maja 1877 r. za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1 maja 1877 r. począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabularne, do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;
b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego, na nieruchomości tej, lub na jej częściach, nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego, wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 31 lipca 1877 r. włącznie tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa, do sądu wniesionem zostało; tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedyńczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 20 marca 1877.

(2182 1—3) **Edykt.**

L. 16389. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia, że Anna z Wesołowskich Stronczak i Włodzimierz Stronczak dnia 13 marca 1876 prośbę o wprowadzenie postępowania sądowego względem uznania Ignacego Kikiewicza z Drohobycza, który w roku 1831 z kraju emigrował, za zmarłego wnieśli.

Wzywa się Ignacego Kikiewicza ażeby w przeciągu sześciu miesięcy się zgłosił, lub w inny sposób sąd lub ustanowionego kuratora dr. Wohllernera o życiu swem zawiadomił, gdyż w przeciwnym razie sąd do uznania go za umarłego przystąpi.

Z c. k. sądu powiatowego

Drohobycz 28 grudnia 1876.

(2187 1—3) **Edykt.**

L. 712. W skutku polecenia c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 2 marca 1877 l. 712 podaje się do publicznej wiadomości, iż w księgach gruntowych miasta Tarnowa z przedmieściami w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Tarnowie znajdujących się tom. 2, pag. 1 utworzono dla realności pod l. 47 w Taanowie na Grabówce w okręgu c. k. sądu obwodowego tarnowskiego położonej, nowe ciało tabularne, które jako takie od dnia 14 grudnia 1876 uważa się, od którego to dnia nowe prawa rzeczowe do tej realności odnoszące się tylko przez wciągnięcie do tego nowego ciała tabularnego nabyło, ograniczone, przeniesione lub zniszczone być mogą.

Realnosć ta składa się z domu drewnianego, obejmującego jedną izbę, jeden alkierzyk i jedną stajnię, do czego należy także kawałek gruntu 48 sążni długości, a 17 sążni szerokości mierząca, graniczący na północ z głównym gościńcem cesarskim, na wschód z gruntem Katarzyny Mikuliny, na południe z gruntem Józefa Repecia, a od zachodu z gruntem Kudły.

Wzywa się przeto:

a) wszystkich, którzy na podstawie prawa pod dniem 14 grudnia 1876 nabytego, roszczą sobie jaką zmianę stosunków w tem nowem ciele tabularnem wpisanych do własności lub posiadania realności odnoszących się bez różnicy, czy rzeczona zmiana ma nastąpić przez dopisanie, odpisanie, przepisanie, przez sprostowanie powyższego opisania tej realności, przez zestawienie lub połączenie ciał tabularnych czyli gruntowych, lub w jaki inny sposób;
b) wszystkich, którzy pod dniem 14 grudnia 1876 odnoszące się do tej realności lub do jej części prawo zastawu, służebności lub inne prawa będące przedmiotem ksiąg gruntowych uzyskali, o ile te prawa jako do dawnych ciężarów należące wciągnięte być mają i przy utworzeniu tego nowego ciała tabularnego, wciągnięte nie zostały; aby te swoje prawa aż do dnia 15 lipca 1877 w c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie zgłosili.

Zaniedbanie tego terminu, który ani na nowo przywróconym, ani przedłużonym być nie może pociąga za sobą utratę prawa domagania się od osób trzecich pretensyi zgłoszeniu ulegających, które na podstawie wpisów w tem samem ciele tabularnem uskutecznionych i przez nikogo niezaprzeczonych w dobrej wierze uzyskali prawa, przedmiotem ksiąg gruntowych będące.

Kraków 2 marca 1877.

(2198 1—3) **Edykt.**

L. 19170. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan Nathan Lubinger w sprawie o zapłacenie sumy wekslowej 862 zł. w. a. zpn. przeciw p. Karolowi Freundowi pod dniem 10 kwietnia 1877 l. 19170 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, wskutek czego ponieważ miejsce pobytu p. Karola Freunda wiadomem nie jest, c. k. sąd krajowy do zastępowania i na tegoż koszt i szkodę tutejszego adwokata dr. Bobownika z substytucyą p. adwokata dra Popławskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisauej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebnej informacyi ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 13 kwietnia 1877.

(2193 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 525. C. k. sąd powiatowy w Zassowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w sumie 150 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 24/10 w Podborzu położonej, własnością Macieja i Anieli Dudków będącej w trzech terminach na dzień 1 maja, 5 czerwca i 3 lipca 1877, każdym razem w sądzie o godzinie 10 rano.

Za cenę wywołania stanowi się sumę 300 zł. w. a.

Wadyum wynosi 30 zł. w. a.

Resztę warunkow licytacyjnych i akt zastawniczego opisania powyższej realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Zassów 23 marca 1877.

(2192 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1707. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie przeprowadzi na dniu 14 i 28 maja 1877 i 18 czerwca 1877, każdym razem o godzinie 10 przed południem, celem ściągnienia przez Feigę Rabinowicz sumy wekslowej 176 zł. w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności włościańskiej w Corgowy pod l. k. 3 rep. 26 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużników Franciszki i Michała Bochaczyków własnej, przez publiczną licytacyę.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 1800 zł. zakład zaś 10% takowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów 16 marca 1877.

(2191 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 550. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie przeprowadzi dnia 7. 14 i 28 maja 1877, każdym razem o godzinie 10 przed południem celem ściągnienia wierzytelności Jana i Franciszki Wrońskich w kwocie 80 i 10 zł. w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności pod l. k. 91 w Jaśliskach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużników Józefa i Pauliny Mezglewskich własnej, w drodze pubiicznej licytacyi.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 230 zł. w. a., wadyum zaś 10% takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i ocenienia mogą być przejrzane w sądzie.

Rymanów 10 lutego 1877.

(2189 1—3) **Edykt.**

L. 6977. W dniach 19 kwietnia, 3 i 18 maja 1877 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tut. sądzie publiczna egzek. sprzedaż realności pod lk. 28 w Wielkopolu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na 195 zł. ocenionej, w sprawie Wolfa Bard przeciw masie spadkowej po Michale Halczuku o zapłacenie kwoty 62 zł. z pn.

Wadyum wynosi 195 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Janów dnia 25 lutego 1877.

(2097 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 667. C. k. sąd powiatowy w Jordanowie przedsięweźmie w biurze sądowem publiczną egzekucyjną sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 90/2 w Więcierży Michała i Maryanny Hanusiaków własnej, w w sprawie zakładu kredyt. włościańskiego o 183 zł. 1 ct., na terminach dnia 11 i 25 czerwca i 16 lipca 1877, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Ceną wywołania jest kwota 550 zł., a zakład 55 zł.

Reszta warunków w sądzie do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Jordanów 21 lutego 1878.

(2096 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 557. C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do wiadomości, że na dniach 11 i 25 czerwca i 16 lipca 1877, każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięweźmie w biurze sądowym publiczną egzekucyjną sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 80/2 w Łętowni Michała Tiszkiewicza własnej, w sprawie zakładu kredyt. włościańskiego o 143 zł 88 ct a. w.

Cena wywołania jest 300 zł., a zakład 30 złr. a. w.

Reszta warunków w sądzie do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Jordanów 13 lutego 1877.

(2188 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 7841. W c. k. sądzie powiatowym Borszczowskim odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi Leisora Schiffmana w kwocie 135 zł. z pn., dnia 30 kwietnia, dnia 14 maja i dnia 4 czewca 1877, każdym razem o godzinie 9 przed południem sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod Nr. 26 w Jezierzanach położonej do masy spadkowej Wasyla Kalińczuka należącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 504 zł.

Bliższe warunki w sądzie do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Borszczów 3 lutego 1877.

(2015 1—3) **Edikt.**

Z. 9254. Vom k. k. Bezirksgerichte in Biala werden diejenigen, welche auf nachstehende im Lastenstande der Realität sub. Nr. 312 in Biala seit mehr als 50 Jahren haftende Forderung und zwar laut Grundbuch der Gemeinde Biala Tom. I pag. 4 n. 1 on. aus dem Schuldscheine des Matheas recte Mathias Rotter dto Biala den 7 März 1808 zu Gunsten des Johann Mader das Kapital pr. 1900 fl. Rhein. Währung Ansprüche erheben, aufgefordert, dieselben bis zum 15 März 1878 um so gewisser hiergerichts anzumelden, als nach fruchtlosem Verlaufe dieser Ediktalfrist über Ansuchen des Schuldners die Amortisation der Einverleibung, sowie der sich hierauf beziehenden Eintragungen und zugleich deren Löschung bewilligt werden wird.

Biala am 16 Jänner 1877.

(1917 2—3)

Obwieszczenie.

L. 5537. W ces. kr. Dyrekcyi poczt we Lwowie zalegają następujące posyłki niedoręczone z roku 1875:

Kundmachung.

Nr. 5537. Bei der k. k. Post-Direction in Lemberg erliegen unanbringliche Retoursendungen aus dem J. 1875, unter nachstehender Adresse:

Liczba porządk. Post-Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię i nazwisko adresata Vor- und Zuname des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs-Ort	Wartość Werth fl.	kr.	Waga Gewicht Kilo	Gram.	Zaległe porto Aushaftendes Porto fl.	kr.	Uwaga Anmerkung
1	Podgórze	Chaim Hauser	Dzikow	20	—	—	8	—	50	—
2	"	Hirsch Bruner	Neu Sandetz	20	—	—	14	—	52	—
3	"	Jakob Monderer	Bolesław	20	—	—	10	—	66	—
4	"	Adalbert Goryl	Frysztak	3	—	—	12	—	20	—
5	"	Chaim Hauser	Dzikow	28	—	—	10	—	68	—
6	"	Hirsch Bruner	Neu Sandetz	30	—	—	10	—	75	—
7	Brody miasto	Gemeindeamt	"	3	8	—	32	2	81	dokumenta
8	"	Jakubowski	"	2	—	—	15	—	36	pisma
9	"	Katz	"	10	—	—	28½	—	42	paszport
10	"	Konopac	"	2	—	—	18½	—	30	dokument
11	"	Krukowiecka	"	2	—	—	12	—	50	"
12	"	Miczkiewicz	"	2	—	—	7	—	36	banknoty
13	"	Pisula	"	5	—	—	10	—	40	dokument
14	"	Sierosławski	"	4	—	—	13	—	46	"
15	"	Tageblatt	"	3	—	—	14	—	35	ruble rossyjskie
16	"	Rosner	"	50	—	4	100	4	29	?
17	Radziechow	Tymko Mokytka	Ordow	10	—	—	5	—	26	pisma
18	"	Hryć Mielnik	Korczyn	5	—	—	5	—	26	"
19	Stryj	Stefan Pawolski	Halicz	10	—	—	9	—	36	"
20	"	Albertyna Bischof	Lwów	50	—	—	12	—	18	"
21	"	Stanisław Janiszewski	Rozdoł	3	6	—	27	—	32	"
22	Ułaszkowce	Sal. Liebhandler	Slorożynetz	12	—	—	12	—	36	banknoty
23	Gródek obok Lwowa	Krüllische Buchhandlung	Eichstädl	3	65	—	450	—	90	książki
24	Złoczów	Jan Dolny	Lwów	1	—	—	9	—	18	banknot
25	"	Teodor Tylicki	Szanto	2	—	—	11	—	25	"
26	"	Jan Zastawiecki	Podhajce	90	—	—	13	—	18	weksel
27	"	Adolf Bingetheim	Lwów	10	—	—	8	—	36	pisma
28	"	Hryńko Hryniewicz	Olesko	5	—	—	11	—	26	"
29	Łupkow	Józef Finik	Wadowice	5	—	—	7	—	46	"
30	Schodnica	Ilnicki	Drohobycz	1	—	10	500	1	63	—
31	Skawina	Józef Deras	Kurdwanow	5	—	—	18	—	44	pisma
32	"	"	Kobierzyn	5	—	—	103	—	44	"
33	"	"	"	5	—	—	255	—	44	"
34	"	Kalmus	Frydrychowice	2	—	—	18	—	26	"
35	"	Rober	Klecza	5	—	—	18	—	26	"
36	Bolechow	Meschulim Jung	Bednarow	2	18	—	6	—	42	"
37	Sambor	Bergner	Rudki	5	—	—	10	—	26	"
38	"	Haber	Kałusz	5	—	—	5	—	36	"
39	"	Litwak	Dolina	3	—	—	8	—	42	"
40	"	Marche	Wien	2	—	—	25	—	56	"
41	"	Bratkowski	Drohobycz	15	—	—	5	—	39	"
42	"	Sternbach	"	20	—	—	13	—	26	"
43	"	Goldenthal	Komarno	5	—	—	5	—	36	"
44	"	Schein	Turka	20	—	—	10	—	36	"
45	"	Ebel	Drohobycz	5	—	—	5	—	26	"
46	"	Luftschein	Skole	50	—	—	10	—	36	"
47	"	Popper	Drohobycz	10	—	—	5	—	26	"
48	"	Orzechowski	Dukla	2	62	—	4	—	42	"
49	"	Scheinolt	Hnida	1	—	1	500	1	52	"
50	Tarnoruda	Laur Herber	Brünn	3	—	—	600	1	20	los z kuponami
51	Grzymałów	Centrall allg. Versich. Anstalt	Wien	50	—	—	16	—	60	polica
52	Sieniawa	Józef Lipiński	Sambor	2	—	—	14	—	55	pisma
53	Podzamcze	Eduard Nestorowicz	Mosty wielkie	150	—	—	100	—	52	los
54	"	Michał Kibicz	Łużan	100	—	—	100	—	62	"
55	"	S. G. Fischel	Wien	25	—	—	125	—	59	papiery wartościowe
56	Podzamcze	Antoni Sieparski	Barańcze	45	—	—	215	—	62	papiery wartościowe
57	"	Jan Jankowski	Wien	4	—	8	520	7	18	likiery
58	Rzeszów	Lisowski	Głogow	5	—	—	30	—	68	pisma
59	"	Kleinberg	Przemyśl	10	—	1	550	—	36	różności
60	Drohobycz	Philippsborn	London	5	—	—	600	1	55	—
61	"	Piringer	Gratz	3	—	—	565	1	4	—
62	"	Kinmann	Warschau	1	—	1	4	—	86	—
63	"	Radütniks Depot	Wien	3	—	—	800	—	88	—
64	Biała	Maria Roihner	"	5	—	—	10	—	20	banknoty
65	"	Grzebowski	Bestwin	10	—	—	116	—	32	pisma
66	Brzeżany	Franciszek Dąbczewski	Lipica dolna	1	—	—	120	—	32	—
67	Miejsce	Dawid Mezinger	Krakau	50	—	—	15	—	45	—
68	Ułaszkowce	Franz Riedel	Neudorf	10	—	—	—	—	—	—
69	Przemyśl	Administrat. der öst. Zeitschrift	Wien	4	—	—	—	—	—	—
70	Zaleszczyki	Gitel Schapara	Kołomyja	7	—	—	—	—	—	—
71	Dembica	Albrecht Mendel	Słotwina	2	—	—	—	—	—	—
72	Lemberg	—	—	100	—	—	—	—	—	—
73	Bojanow	Rückmeldungsschein	Krakau	1	10	—	—	—	—	—
74	Krakau	Sebastian Tylczyk	Bochnia	3	—	—	—	—	—	—
75	Krakau	Grzegorz Madej	Radłow	1	—	—	—	—	—	—
76	Lemberg	Nationalbank	Prag	—	68	—	—	—	—	—
77	Lemberg	Johann Wilke	Olmütz	2	—	—	—	—	—	—
78	Lemberg fil.	Kanitz & Comp.	Pest	5	—	—	—	—	—	—
79	Błazowa	Szulim Kauer	Skałat	5	—	—	—	—	—	—
80	Krakau	Tomasz Piątkowski	Lwów	12	—	—	—	—	—	—
81	Lemberg	Administr. de la Corresp. Slave	Prag	8	83	—	—	—	—	—
82	Tarnopol	Feibisch Tatelbaum	Przemyśl	10	—	—	—	—	—	—
83	"	Isak Braustein	Chmielówka	2	50	—	—	—	—	—
84	"	Leib Smerth	Brody	1	—	—	—	—	—	—
85	"	Leitner	Wien	4	50	—	—	—	—	—
86	"	Pofil Charasch	Brody	5	—	—	—	—	—	—
87	Ulanow	Jakob Wacht	Krakau	10	—	—	—	—	—	—
88	Saybusch	Salamon Kurz	Chrzanow	2	—	—	—	—	—	—
89	Sambor	Jasio Majer	Lutowiska	1	51	—	—	—	—	—
90	Stryj	Marmorosz	Kołomyja	3	—	—	—	—	—	—
91	Ustrzyki	Jaśko Podgorski	Bircza	4	—	—	—	—	—	—
92	Krakau	Ostrowski	Bochnia	1	—	—	—	—	—	—
93	Tarnow	Franciszek Ręczka	Rzeszów	—	5	—	—	—	—	—
94	Biała	Józef Kątny	Kraków	—	50	—	—	—	—	—
95	Tarnow	Karolina Hach	Huty	5	—	—	—	—	—	—
96	"	Moses Kestel	Lwów	10	—	—	—	—	—	—
97	Rawa ruska	Chana Ram	Sanok	5	—	—	—	—	—	—

Liczba porządk. Post-Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię i nazwisko adresata Vor- und Zuname des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs-Ort	Wartość Werth		Waga Gewicht		Zaległe porto Aushaftendes Porto		Uwaga Anmerkung
				fl	kr.	Kilo	Gram.	fl.	kr.	
98	Neusandetz	Emanuel Zaka	Karlsburg	5	—	—	—	—	—	—
99	Krakau Bahn	Ruziczka	Mähr. Ostrau	1	6	—	—	—	—	—
100	Krakau	Jan Pota	Bochnia	5	—	—	—	—	—	—
101	Rzeszow	Piotr Kusiak	Kraków	—	50	—	—	—	—	—
102	Przemyśl	Osias Maier	Bircza	1	50	—	—	—	—	—
103	Krakau	Rückmeldungsschein	Bochnia	4	—	—	—	—	—	—
104	Zborow	Jakob Hanch	Białykamień	2	—	—	15	—	13	—
105	„	Teodor Wowk	Lemberg	2	—	—	20	—	—	—
106	Brzeżany	Boruch H. Ast	Zborow	5	—	—	12	—	18	—
107	Zborow	Naftali Raub	Kraków	4	—	—	22	—	—	—
108	„	Gabriel Romanow	Santow	3	—	—	11	—	20	—
109	„	Johan Drewnicki	Stryj	3	79	—	10	—	18	—
110	„	Leib Charap	Załośce	15	—	—	22	—	—	—
111	„	Hipolit Frankowski	Horostków	8	—	—	16	—	—	—
112	„	Nik. Merunowicz	Dunajów	5	66	—	19	—	—	—
113	„	Hersch Rawicz	Kozowa	12	25	—	12	—	13	—
114	Lwów dworzec	P. Berezowski	Barszczowice	—	—	—	670	—	68	książki
115	„	Rawicz & Comp.	Elzbietówka	—	—	—	670	—	72	„
116	„	Zakrzewski	Orłówka	—	—	—	690	—	75	„
117	„	Lipp	Odessa	—	—	—	670	1	19	„
118	„	Zuckerfabrik	Persinkówka	—	—	—	680	—	94	„
119	„	Pisarew	Pisarówka	—	—	—	700	—	94	„
120	„	Tereszynko	Telkmo	—	—	—	670	—	94	„
121	„	Neplujow	Zukla	—	—	—	670	—	91	„
122	„	Romanowa	Perwin	—	—	—	700	—	74	„
123	Lwów dworzec	Zuckerfabrik	Dunajskoje	—	—	—	800	—	74	„
124	„	Organowicz	Ramysk	—	—	—	680	1	13	„
125	„	Zuckerfabrik	Prylyjcie	—	—	—	680	—	94	„
126	„	Krassowski Erben	Rajgrod	—	—	—	700	—	74	„
127	„	Tereszeńko	Mikołajów	—	—	—	655	—	94	„
128	„	Zuckerfabrik	Kapitanówka	—	—	—	670	—	81	„
129	„	Decksbach	Tula	—	—	—	700	1	13	„
130	„	Samarin	Wiedenskop	—	—	—	700	1	13	„
131	„	Zuckerfabrik	Sunda	—	—	—	700	—	74	„
132	„	„	Dzoryz	—	—	—	670	—	18	„
133	„	Skarzeński	Szajik.	—	—	—	650	1	13	„
134	„	Dubieński	Posady	—	—	—	680	—	88	„
135	„	Niepłujow	Swierz	5	—	—	690	—	75	„
136	„	Zuckerfabrik	Szóstakówka	—	—	—	680	—	75	„
137	„	Jankowski	Jabłonow	—	—	—	700	—	74	„
138	„	Kudziermer	Woltzki	—	—	—	670	—	74	„
139	„	Weinstein	Staroje	—	—	—	700	—	87	„
140	„	Günsberg	Woronica	—	—	—	700	1	13	„
141	„	Bielowski	Nastokoje	—	—	—	670	—	74	„
142	„	Dzurko	Olczadajew	—	—	—	700	—	74	„
143	„	Premenicow	Puston	—	—	—	700	1	—	„
144	„	Gdiszin	Lugon	—	—	—	700	1	—	„
145	„	Mikulin	Chmielińce	—	—	—	700	1	—	„
146	„	Kaczanowskis Erben	Nowoboriasableki	—	—	—	700	—	74	„
147	„	Gaier	Kordyłówka	—	—	—	700	—	88	„
148	„	Kuzmiński	Zgarka	—	—	—	700	—	81	„
149	„	Zuckerfabrik	Romanówka	—	—	—	700	—	74	„
150	„	Listerman	Steblow	—	—	—	700	—	74	„
151	„	Zuckerfabrik	Czeresienki	—	—	—	700	—	74	„
152	„	Berdin	Rodziestmanok	—	—	—	700	1	—	„
153	„	Zuckerfabrik	Grosówka	—	—	—	700	—	74	„
154	„	Piszczurin	Trodówka	—	—	—	700	1	26	„
155	„	Trepow	Martynówka	—	—	—	700	—	87	„
156	Lwów dworzec	Zuckerfabrik	Krasnosiołka	—	—	—	700	—	74	„
157	„	Berdin	Miełowoje	—	—	—	700	—	94	„
158	„	Nasonkow	Dniestrzywskoje	—	—	—	700	—	94	„
159	„	Olchowska	Czortków	—	—	—	700	—	95	„
160	„	Zuckerfabrik	Trościaniec	—	—	—	700	—	87	—
161	„	Poy	Romanowa	—	—	—	700	—	94	—
162	„	Michał Korosdele	Szczawnica	5	—	—	25	—	40	banknot
163	„	Gustaw Hanke	Pest	5	2	25	16	8	74	spirytus
164	Jarosław	Illukiewicz	Bircza	3	—	2	28	—	42	—
165	„	Ziembicki	Kijow	1	60	—	69	1	94	—
166	„	Baschel	Łancut	3	—	—	69	—	36	—
167	„	Tichy	Cieszanów	10	—	—	42	—	32	—
168	„	Woller	Rudnik	11	86	—	9	—	45	—
169	„	Woroniecki	Lwów	100	—	—	18	—	57	—
170	„	Hoszowski	Kańczuga	13	75	—	8	—	32	—
171	„	Anlauf	Pruchnik	1	50	—	20	—	32	—
172	„	Tyszkowska	Mikulińce	1	10	—	13	—	46	—
173	„	Jołkowski	Dembica	1	—	—	57	—	18	—
174	„	Eliasiewicz	Husiatyn	1	—	—	20	—	40	—
175	„	Osada	Pruchnik	1	20	—	200	—	32	—
176	„	Mann	Wien	2	—	—	200	—	70	—
177	„	Bełz	Lubaczów	6	—	8	700	—	66	—
178	Tarnów	Abraham	Rymanów	20	—	—	41	—	42	pisma
179	„	Grabowski	Dembica	2	—	—	69	—	42	„
180	„	Szczygieł	„	20	—	—	14	—	45	„
181	„	Gałecka	Brzozdowce	5	—	—	6	—	40	„
182	„	Wehber	Bochnia	50	—	—	500	—	44	„
183	„	Iharszas	Krakau	52	50	—	24	—	58	„
184	„	Ichtona	Zassow	50	—	—	15	—	32	„
185	„	Neufeld	Grybow	50	—	—	15	—	51	„
186	„	Felber	Dąbrowa	25	—	—	15	—	32	„
187	„	Kominkowski	Tuchow	30	—	—	15	—	32	„
188	„	Weber	Gorlice	50	—	—	15	—	42	„
189	„	Silber	Zassow	30	—	—	15	—	51	„
190	„	Wiktor	Radłów	50	—	—	12	—	38	„
191	Tarnów	Silber	Tuchow	60	—	—	16	—	38	„
192	„	Bergglas	Ryglice	10	—	—	77	—	32	„
193	„	Siwniker	Ciężkowice	20	—	—	18	—	32	„
194	„	Frischmann	Pilzno	30	—	—	10	—	35	„
195	„	Halberstamm	Zassow	25	—	—	10	—	35	„
196	„	Schribla	Dąbrowa	50	—	—	10	—	35	„
197	„	Kozarska	Lichwin	5	—	—	7	—	26	„
198	„	Weihs	Radłów	25	—	—	72	—	38	„
199	„	Weg	Ryglice	40	—	—	30	—	37	„
200	„	Wasserman	Tuchow	20	—	—	13	—	35	„
201	„	Silber	Ryglice	30	—	—	12	—	51	„
202	„	Lorenzo	Waszkowitz	8	—	—	14	—	20	banknoty
203	„	Fenichel	Dembica	20	—	—	27	—	48	pisma
204	„	Ichtena	Zassow	28	—	—	17	—	44	„

Liczba porządk. Post-Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię i nazwisko adresata Vor- und Zuname des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs-Ort	Wartość Werth fl.	kr.	Waga Gewicht Kilo	Gram.	Zaległe porto Aushaftendes Porto fl.	kr.	Uwaga Anmerkung
205	Tarnow	Kominkowski	Tuchow	20	—	—	10	—	35	„
206	„	Kapustka	Czarna	8	—	—	24	—	32	„
207	„	Blauer	Okocim	3	—	—	7	—	26	„
208	„	Grünberg	Radomyśl	20	—	—	28	—	42	„
209	„	Brand	Dąbrowa	15	—	—	18	—	35	„
210	„	Lind	Mielec	5	—	—	15	—	36	„
211	„	Felber	Rzeszow	15	—	—	16	—	42	„
212	„	Weiss	Radomyśl	10	—	—	17	—	42	„
213	„	Fischbein	Rzeszów	8	—	—	13	—	55	„
214	„	Weiss	Gorlice	8	—	—	11	—	42	„
215	„	Karparty	Mielec	10	—	—	12	—	36	„
216	„	Eichenholz	Gorlice	12	—	—	12	—	42	dokumenty
217	„	Bacia	Witkowitz	5	—	—	7	—	40	„
218	„	Haks	Dembica	50	—	—	15	—	42	pisma
219	„	Dejczakowski	Lwów	5	—	—	32	—	40	„
220	„	Koziarska	Lichwin	5	—	—	6	—	26	„
221	„	Mazurkiewicz	Tuchow	5	—	—	22	—	32	„
222	„	Jelonek	Rzeszów	5	—	—	6	—	36	„
223	„	Hostiller	Neusandez	300	—	—	15	—	50	„
224	„	Hoffmann	Drohobycz	218	60	—	400	1	48	„
225	„	Horowitz	Mielec	300	—	—	19	1	64	weksel
226	„	Rybarski	Tuchow	35	—	—	19	—	50	pisma
227	„	Mroczkowski	Bobrowniki	44	67	—	19	—	53	„
228	„	Dembowska	Pilzno	6	—	1	—	—	45	druki
229	„	Bieleski	Dąbrowa	5	—	3	—	—	13	cukier
230	„	Kortz	Stryj	37	53	3	500	2	—	warkocz
231	„	Schniagel	Gorlice	4	16	—	312	—	42	druki
232	„	Wolf	Prag	2	—	—	38	—	56	szkło
233	„	Panger	Rzeszów	—	80	—	50	—	36	papiery
234	„	Klinger	Czechów	20	50	1	50	—	38	przędza
235	„	Gutenfreund	Dembica	16	—	—	340	—	45	etykiety
236	„	Kaiser	Wien	8	—	—	650	—	38	kwiaty
237	„	Klihsstein	Krosno	30	—	2	800	—	75	futro
238	„	Seiler	Dukla	30	—	—	550	—	36	farby
239	„	Ruht	Jaroslau	5	60	—	171	—	42	bilety
240	„	Boguszewski	Mielec	3	—	—	300	—	42	druki
241	„	Michalski	Warschau	1	—	—	200	—	—	opłatki
242	„	Gorecki	Kielce	3	—	—	100	—	—	„
243	Mościska	Jozef Nowak	Przemyśl	5	—	—	14	—	26	efekty
244	„	Jozef Markiewicz	Falejówka	3	—	—	64	—	42	„
245	„	Chudko	Zarszyn	—	—	—	90	—	42	„
246	„	Jan Gerard	Brzozów	2	—	—	90	—	42	„
247	„	Loho	Drohobycz	2	—	—	62	—	42	„
248	„	Joz. Czerlunczakiewicz	Kraków	5	—	—	90	—	46	„
249	„	Kornel Freund	Jaworów	2	—	—	90	—	32	„
250	„	Chmura	Rzeszów	2	—	—	90	—	42	„
251	„	Jozef Nowakowski	Podbuż	4	—	—	90	—	42	„
252	„	Wojciech Kogut	Brzozów	1	—	—	60	—	42	„
253	Dolina	A. Filipsborn	London	1	—	—	200	2	3	„
254	Stanislau	Sochacki	Gaja	1	55	—	11	—	18	papiery
255	„	Rumla	Gorlice	10	—	—	180	—	63	„
256	„	Merbauen	Kołomyja	10	—	—	300	—	26	„
257	„	Eisenstein	Śniatyn	10	—	—	360	—	36	„
258	„	„	„	10	—	—	330	—	36	„
259	Stanisławów	Kotowicz	Potok czarny	10	—	—	310	—	26	„
260	„	Krauthammer	Nadworna	10	—	—	20	—	32	„
261	„	Fabry	Pest	10	—	—	26	—	86	„
262	„	Oktawiec	Nadworna	513	—	—	45	—	53	„
263	„	Czaksche Buchhandl.	Wien	15	—	6	—	5	50	książki
264	„	Reiss	Pest	3	—	—	900	—	76	różności
265	„	Ciepanowski	Wien	10	—	—	6	—	86	„
266	„	Olszewski	Halicz	1	—	—	90	—	32	„
267	„	Romański	Dolina	1	—	—	300	—	42	„
268	Brody dworzec	Efrosin Schayer	Budapest	2	—	5	500	4	6	próbki mąki
269	„	Moses Hornstein	Franzensbad	25	—	11	500	5	96	wiktuały
270	„	Abr. Benjaminsohn	Kiew	2	—	—	750	—	72	książki
271	„	Ludw. Owczarska	Werba	2	—	—	225	—	62	różności
272	Kałusz	Szczepanowski	Lwów	10	—	—	12	—	72	pisma
273	„	Hersch Wolf	Drohobycz	10	24	1	—	—	36	różności
274	„	Scharf	„	—	80	—	500	—	36	„
275	Przemyślany	Jaszczewski	Krystynopol	4	—	—	18	—	42	„
276	„	Wolski Karol	Złoczów	1	—	—	8	—	13	banknot
277	Bochnia	Stenczylski	Kraków	1	25	—	28	—	18	„
278	„	Bolesław Beliński	Ropczyce	15	9	—	—	—	48	obligacya
279	Mielec	Katarzyna Seidlich	Lwów	1	50	1	—	1	69	efekty
280	Przemyśl	Mozes Kessler	„	5	—	—	2	—	67	papiery
281	„	Ludwig Grainer	Sawczyna (Bircza)	3	20	—	25	—	32	efekty
282	„	Stanisław Gancarz	Wacławiec (Radomyśl)	8	—	—	25	—	42	„
283	„	Jan Galiński	Opara (Medenice)	20	—	—	22	—	42	„
284	„	Jozef Ostoja Rogorz	Lwów	5	—	—	41	—	48	„
285	„	Jozef Podłuski	Hurko (Szechynie)	4	—	—	24	—	32	„
286	„	Michał Rawicz Galiński	Kolbuszow	25	—	—	40	—	45	„
287	„	Jozef Galiński	Smorze	20	—	—	44	—	42	„
288	„	Feiwel Jolles	Lisko	20	—	—	94	—	36	„
289	„	„	Lisko	10	—	—	45	—	36	„
290	„	Jaworski	Malawa (Bircza)	5	6	—	22	—	32	„
291	„	Kozłowski	Lipie (Bircza)	5	6	—	40	—	32	„
292	„	Schmidt	Zahatyn	5	6	—	22	—	32	„
293	„	Burkert	Wiedeń	10	—	—	8	—	25	banknot
294	„	K. Tarnawska	Hołubotow (Stryj)	6	86	—	32	—	42	efekty
295	„	Stan. Romer	Biedziatka	6	76	—	29	—	42	„
296	„	Leontyna Starzyńska	Bienkowice	8	6	—	56	—	42	„
297	„	Hortensya Jakubowicz	Kurzawy	6	86	—	35	—	42	„
298	„	Klobassa	Zręcin (Krosno)	5	6	—	42	—	42	„
299	„	Feliks Stojałowski	Jedlicze (Krosno)	5	6	—	27	—	42	„
300	„	Durski	Dombrowa	6	76	—	28	—	42	„
301	„	Ladislaus Urbański	Kombornia	5	6	—	22	—	42	„
302	„	Ignatz Strzałkowski	Albigowa	5	6	—	27	—	42	„
303	„	Wilczyński	Nowesioło	8	6	—	37	—	42	„
304	„	Georg Zadurowicz	Bile (Sadogóra)	5	6	—	27	—	46	„
305	„	Eduard Teply	Kraków	5	80	—	57	—	74	„
306	„	Józef Machowski	Szczerzec	100	—	—	16	—	86	pisma
307	„	Emil Czyrniański	Jezierna	6	—	6	25	—	68	różności
308	„	Gottfried Kanstein	Praga	6	—	1	—	—	76	„
309	„	Michał Rech	Wiedeń	3	50	4	500	3	40	„
310	„	J. Bitterlich	Görlitz	—	—	—	570	—	40	próbki mąki
311	„	R. Stampe	Magdeburg	—	—	—	359	—	35	„

Liczba porządk. Post-Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię i nazwisko adresata Vor- und Zuname des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs-Ort	Wartość Werth		Waga Gewicht		Zaległe porto Aushaftendes Porto		Uwaga Anmerkung
				fl.	kr.	Kilo	Gram.	fl.	kr.	
312	Przemyśl	Czop	Dobromil	5	—	—	500	—	13	książka
313	„	Herz Grossman	Habelschwert	—	10	—	100	—	75	wzory
314	„	E. Mendrechowicz	Lwów	4	2	2	800	—	60	druki
315	Nowy Sącz	Michał Mochnacki	Muszyna	5	50	—	98	—	32	—
316	„	Penczak i Gross	Gorlice	—	66	—	210	—	38	—
317	„	Jędrzej Sznup	Chochołów	17	—	—	15	—	48	—
318	„	Jan Dudrowicz	Dąbrowa	15	—	—	225	—	45	pisma
319	„	August Przylipski	Lubycza	5	—	—	32	—	31	„
320	Tarnopol	Welt-Bazar	Wien	4	80	2	—	2	18	„
321	„	Lotocki	Mikulińce	12	50	—	750	—	32	różności
322	„	Zachariasiewicz	Przemyślany	15	—	2	—	—	18	buty
323	„	Borchowicz	Odessa	4	—	4	—	—	27	różności
324	„	Uffer	Kołomyja	2	—	—	900	—	36	ocet
325	„	Rappaport	Graz	5	—	3	500	3	46	różności
326	„	Szpitzer	Weipert	25	—	1	667	2	12	„
327	„	Szkoła	Grzymałów	26	—	—	55	—	42	„
328	Tarnopol	Grzesko	Gródek	1	—	—	15	—	20	książka
329	„	Hahn	Gołogury	24847	—	—	118	9	36	banknot
330	„	Wolloch	Mikulińce	10	—	—	12	—	26	weksel
331	„	„	„	10	—	—	22	—	26	pisma
332	Kołomyja	Dobrowolski	Tyśmienica	33	—	—	210	—	47	„
333	„	Morawski	Otynia	89	—	—	240	—	72	„
334	„	Braxmajer	Uscie biskupie	10	—	—	120	—	42	„
335	„	Sehächter	Uscieczko	200	—	—	300	—	86	„
336	„	Topfen	Linz	—	—	—	—	1	8	—
337	„	Bonig-Söhne	Prag	2	—	2	167	2	60	—
338	„	Walter	Nadworna	15	—	—	349	—	45	—
339	„	Seszeny	Koemowylt	6	—	2	10	—	72	—
340	„	Mendel Löwy	Wien	6	—	2	—	1	88	—
341	„	Zakowski	Ollmütz	30	—	—	208	—	76	—
342	„	Kimerling	Monasterzyska	—	50	—	250	—	42	—
343	„	Rosner	Bergschau	2	50	—	375	—	76	—
344	„	Łocyszyn	Podhajce	3	—	—	333	—	18	—
345	„	Ojczyzna	Lwów	2	50	4	—	1	30	—
346	„	„	„	—	—	5	250	1	74	—
347	„	Knaust	Wien	2	—	—	167	—	86	—
348	„	Porechujmak	Sniatyn	85	—	—	333	—	32	—
349	„	„	„	2	—	—	333	—	32	—
350	Limanowa	Rothschild & Comp.	Wien	8	—	—	—	—	20	—
351	Raniżow	Zuckerfabrik	Wołoskie Weherenice	5	—	17	—	—	91	papiery
352	Podwołoczyska	Izac Fust	Cherson	2	80	—	640	—	49	„
353	„	J. Strumiłło	Brüssel	45	—	—	390	—	35	„
354	Rozwadów	Piotrowski	Warszawa	5	—	—	—	—	91	„
355	Wieliczka	Chane Mechlowicz	Tarnów	2	—	—	6	—	42	„
356	„	Lucyan Lipiński	Nowy Sącz	—	—	—	40	—	36	„
357	Winniki	Nison Blustein	Przemyślany	2	—	—	170	—	13	„
358	Szczerzec	Czerkawski & Rott	Wiedeń	18	—	—	—	—	76	„
359	Krakowiec	Jan Loskowitos	Chyrow	—	30	—	13	—	13	„
360	Kraków miasto	Zatorski	Podpieczary (Tyśmienica)	5	—	—	624	—	82	—
361	„	Smegon	Wisła (Teschen)	5	—	—	600	—	42	—
362	„	Jelinek	Tarnów	3	—	—	624	—	42	—
363	„	Gumiwawrz	Wien	20	—	1	340	—	90	—
364	„	Sucham	Brünn	25	—	—	550	—	66	—
365	„	Stumpf	Reichenberg	4	—	—	340	—	66	—
366	„	Pasch	Kraków	5	—	—	155	—	—	—
367	„	Pebudkiewicz	Wieliczka	2	—	—	217	—	13	—
368	„	Kratke	Bochnia	6	—	—	270	—	42	—
369	„	Trembaczewski	Jasło	3	—	—	365	—	18	—
370	„	Rix	Wien	2	—	—	180	—	60	—
371	„	Sawicki	Tarnów	2	—	2	750	—	21	—
372	„	Glazer	Dukla	1	—	—	36	—	56	—
373	„	Spitzer	Wapiert	4	—	1	780	1	54	—
374	„	Firganek	St. Sysz	17	—	18	750	2	46	—
375	„	Chaberska	Łaborz	2	—	4	350	—	43	—
376	„	Weiss	Prag	1	—	1	80	1	8	—
377	„	Krippel	Wien	28	—	6	—	3	39	—
378	„	Dierr	Wien	260	—	10	250	3	3	—
379	„	Torczyński	Leżajsk	5	—	—	750	—	25	—
380	„	Herwarto	Bartfeld	2	50	10	—	2	46	—
381	„	Nalepa	Warschau	3	—	—	310	—	73	—
382	„	Littmann	Bochnia	1	40	—	12	—	18	—
383	„	Krępiński	„	1	—	—	12	—	18	—
384	„	Brener	Teschen	15	—	—	24	—	42	—
385	„	Praczyńska	Lwów	5	—	—	31	—	20	—
386	„	Hefter	Tarnopol	15	—	—	220	—	76	—
387	„	Holländer	Stryj	25	—	—	31	—	69	—
388	„	„	„	30	—	—	310	—	55	—
389	„	Wodzicki	Nowy Sącz	80	—	—	340	—	18	—
390	„	Kowalkowski	Czarny Dunajec	40	—	—	25	—	18	—
391	Kraków miasto	Olbrachtowicz	Gorlice	21	—	—	15	—	18	—
392	„	Kozinoga	Trzebinia	9	50	—	220	—	26	—
393	„	Czernecka	Skała	2	—	—	12	—	25	—
394	„	Licht	Rzeszów	5	—	—	29	—	40	—
395	„	Rydakowski	Wien	2	—	—	9	—	20	—
396	„	Kołodziej	Brzozowce (Ropczyce)	5	—	—	107	—	36	—
397	„	Assekuranz Agentur	Wien	2	75	—	37	—	20	—
398	„	Marankowski	Lemberg	—	84	—	37	—	40	—
399	„	Lewandowski	Wongrowitz	1	70	—	170	—	70	—
400	„	Pener	Etsolte	6	—	2	917	2	45	—
401	„	Aleksander	Ragusa	3	6	—	180	1	—	—
402	„	Kabisz	Kinsberg	6	—	—	950	—	30	—
403	„	Krasicka	Szkalmierz	1	50	—	153	—	57	—
404	Lwów miasto	Jakob Kober	Janów	5	—	—	77	—	32	bilet
405	„	Cuker	Brzesko	2	—	—	190	—	77	różności
406	„	Józef Zaleski	Heinrichsgrund	7	—	—	570	8	42	skrzynia
407	„	August Rosenzweig	Wien	2	—	—	60	2	4	druki
408	„	Sukiewicz	Radymno	2	—	—	60	—	56	obraz
409	„	Chwalb	Strzyżow	6	—	—	34	—	42	?
410	„	Urząd gminny	Grzymałów	6	—	—	103	—	42	?
411	„	Roller	Przemyśl	5	—	4	20	—	56	obraz
412	„	Orsolic	Winkowce	3	10	—	31	—	69	list
413	„	Ardau	Drohobycz	2	—	—	60	—	42	obraz
414	„	Korytko	Drohobycz	2	—	—	64	—	42	„
415	„	Löwenbach	Wien	3	—	4	20	2	10	„
416	„	Koczerkiewicz	Krakowiec	2	—	—	124	—	42	„
417	„	Osmiłowski	Brody	2	—	—	124	—	24	„
418	„	Polański	Bełz	2	—	—	124	—	42	„

Liczba porządk. Post-Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię i nazwisko adresata Vor- und Zuname des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs-Ort	Wartość Werth fl.	kr.	Waga Gewicht Kilo	Gram.	Zaległe porto Aushaftendes Porto fl.	kr.	Uwaga Anmerkung
419	Lwów miasto	Wierzbicki	Radymno	2	—	—	124	—	42	obraz
420	〃	Zubrzycki	〃	2	—	—	124	—	42	〃
421	〃	Kormes	Mościska	2	—	—	124	—	42	〃
422	〃	Szopa	Krakowiec	2	—	—	124	—	42	〃
423	〃	Hajdukiewicz	Radymno	2	—	—	164	—	42	〃
424	〃	J. Hawryszo	〃	2	—	—	155	—	42	〃
425	〃	Raynarowicz	Przemyśl	2	—	—	124	—	42	〃
426	〃	E. Hornicki	〃	2	—	—	124	—	42	〃
427	〃	Gregor Justyński	Kotzmann	1	—	2	15	—	70	〃
428	〃	J. Podłuski	Szechynie	2	—	—	279	—	42	szkła
429	〃	Celestyn Weigel	Kołomyja	1	20	1	5	—	74	obraz
430	〃	E. Męciński	Żurawica	2	—	—	124	—	42	różności
431	〃	J. Aleksiewicz	Krakowiec	2	—	—	124	—	42	obraz
432	〃	Była	Przemyśl	2	—	—	155	—	42	〃
433	〃	Józef Jagnica	Constantinopol	5	—	2	6	2	50	〃
434	〃	Bischof	Zaleszczyki	4	40	—	222	—	56	książka
435	〃	Panosch	Czerepkoutz	1	—	1	15	—	56	〃
436	〃	Żegnilowski	Krosno	2	—	—	124	—	46	gazety
437	〃	Węgrzynowicz	Ustrzyki	2	—	—	124	—	42	obraz
438	〃	Szczawiński	Przemyśl	2	—	—	124	—	46	〃
439	〃	Tymiński	Lisko	2	—	—	124	—	42	〃
440	〃	Łysiok	Mosty wielkie	1	10	—	124	—	42	〃
441	〃	J. Szczawiński	Krynica	2	—	—	124	—	46	〃
442	〃	A. Czyrniański	Grybów	2	—	—	124	—	42	〃
443	〃	Zubek	Ustrzyki	2	—	—	124	—	42	〃
444	〃	A. Klimko	Krynica	2	—	—	124	—	46	〃
445	〃	W. Kozakiewicz	Lisko	2	10	—	124	—	42	〃
446	〃	Michał Fortuna	Olpiny	5	—	—	71	—	40	〃
447	〃	Wilh. Krzyżanowski	Żółkiew	4	6	—	102	—	32	fotografie
448	〃	M. Kiszakiewicz	Przeworsk	2	—	—	124	—	42	obraz
449	〃	J. Szajdzicki	Krystynopol	1	10	—	124	—	42	〃
450	〃	A. Ryniawiec	Szczawnica	2	—	—	124	—	46	〃
451	〃	J. Kossuk	Lisko	2	—	—	124	—	42	〃
452	〃	N. Sabatowicz	Dobromil	2	—	—	124	—	42	〃
453	〃	N. Czyczytowicz	Przeworsk	2	—	—	124	—	42	〃
454	〃	D. Paryłowicz	Neusandez	2	—	—	124	—	46	〃
455	〃	Jamiński	Lisko	2	—	—	124	—	55	〃
456	〃	Pelechowicz	Bełz	2	—	—	124	—	42	〃
457	〃	Constant Dziedzik	Bolechów	10	—	—	218	—	42	〃
458	〃	Alex. Pietruszkiewicz	Przemyśl	10	—	—	320	—	42	obraz
459	〃	Leinwand	Lisko	1	50	—	26	—	42	〃
460	〃	Spenadel	Bielitz	—	56	—	20	—	56	fotografie
461	〃	Rastawiecki	Bircza	2	—	—	124	—	42	obraz
462	〃	J. Durkot	Krynica	2	—	—	124	—	69	〃
463	〃	L. Miejski	Krosno	1	10	—	124	—	46	〃
464	〃	Leon Tanasiewicz	Szczerzec	2	—	—	280	—	—	guziki
465	〃	Tadeusz Nataszyński	Stryj	60	—	12	500	1	88	uprząż
466	〃	Konstantynowicz	Snietnica	2	—	—	124	—	59	〃
467	〃	J. Sawczyn	Strzyżow	2	—	—	124	—	46	obraz
468	〃	Titus Durkot	Muszyna	2	—	—	124	—	64	〃
469	〃	J. Chytak	Krynica	1	10	—	124	—	46	〃
470	〃	Morska	Wielopole Skrzyńskie	8	6	—	55	—	46	fotografie
471	〃	J. Panczar	Grybów	2	—	—	124	—	59	obraz
472	〃	Chyrzewski	Dresden	—	96	—	620	1	9	gazeta
473	〃	Mich. Dzisiak	Kopeczyńce	3	50	—	700	—	42	książka
474	〃	M. Chylak	Matastow	2	—	—	124	1	4	obraz
475	〃	Garapicki	Zborów	—	30	—	18	—	42	różności
476	〃	Ant. Kossowski	Trembowla	50	—	—	14	—	42	gazeta
477	〃	Leon Elster	Radymno	—	76	—	500	—	42	różności
478	〃	Hirsch Eisner	Borszczów	—	80	—	100	—	56	〃
479	〃	Salzman	Kraków	1	20	—	750	—	96	〃
480	〃	Maria Münich	Tarnów	1	20	—	40	—	40	—
481	〃	Ant. Chojnacki	Kałusz	2	—	—	80	—	42	nóż
482	〃	Wurstmann	Kossów	2	—	—	322	—	56	książka
483	〃	Nikolaus Choma	Sinoutz	3	—	—	703	—	94	?
484	〃	〃	〃	5	—	3	—	—	94	?
485	〃	Burłowski	Radautz	—	68	—	500	—	31	?
486	〃	Jendel	Ulanów	—	—	—	590	—	28	?
487	〃	Slaski	Kałusz	2	—	1	700	—	42	?
488	〃	Rafael Kohn	Brünn	2	—	2	700	2	4	próbki wełny
489	〃	Sofia Zaleska	Hussiatyn	8	36	19	160	6	—	kwiaty
490	〃	Sewelim	Stryj	96	—	—	60	—	42	?
491	〃	Szymkiewicz	Karlsbad	1	70	—	280	1	10	książka
492	〃	S. Terlecki	Stanislau	60	—	—	310	—	42	różności
493	〃	Anton Klein	Tarnów	3	—	—	189	—	56	książki
494	〃	Andreas Kozłowski	Przemyśl	4	20	—	250	—	42	〃
495	〃	Jan Jaworski	Tarnopol	4	56	—	680	—	42	〃
496	〃	Feliks Konecki	Smolnica	—	66	—	600	—	42	różności
497	〃	Kaczorowski	Mielec	3	56	—	20	—	46	〃
498	〃	J. Duffe & Comp.	Budapest	70	—	3	500	2	40	pieczęć
499	〃	Simon Popiel	Sadogóra	10	—	—	26	—	56	pisma
500	〃	Jona Gehler	Tarnopol	5	—	—	26	—	42	papiery
501	〃	Wilh. Drahtschimd	Wien	3	—	—	59	—	50	krawatki
502	〃	Leib Weinreb	Dolina	2	—	—	220	—	42	drożdże
503	〃	Alex. Łotocki	Tarnopol	2	—	—	350	—	42	książki
504	〃	Fr. Chojnacki	Kołomyja	2	—	—	117	—	50	różności
505	〃	Ant. Wernicki	Jarosław	4	35	—	160	—	42	obraz
506	〃	M. Kadajski	Podwołoczyska	4	20	26	—	3	36	różności
507	〃	Jan Piątkowski	Busk	5	46	—	241	—	32	obraz
508	〃	Steiner	Wien	30	80	12	100	10	5	?
509	〃	〃	〃	20	34	10	300	9	99	?
510	〃	Teofil Harnwolf	Nadworna	—	70	—	550	—	42	nasiona
511	〃	Wiernicki	Dawidkowce	—	50	—	200	—	68	różności
512	〃	Jaworski	Żydaczów	1	42	—	250	—	42	książki
513	〃	Kostkiewicz	Touste	2	—	—	300	—	42	?
514	〃	Osmiałowski	Buczacz	2	—	—	70	—	42	obraz
515	〃	Jankiewicz	Jezupol	2	—	—	70	—	42	〃
516	〃	E. Karczewski	Uścieczko	2	—	—	70	—	42	〃
517	〃	E. Sobolewski	Niezwiska	2	—	—	70	—	42	〃
518	〃	M. Singalewicz	Gwozdziec	2	—	—	70	—	46	〃
519	〃	J. Korytko	Drohobycz	2	—	—	70	—	42	〃
520	〃	A. Uhrymowski	Zaleszczyki	2	—	—	70	—	59	〃
521	〃	U. Winnicki	〃	2	—	—	70	—	59	〃
522	〃	O. Chlebowicki	Bohorodczany	2	—	—	70	—	42	〃
523	〃	O. Lewicki	Otynia	2	—	—	70	—	42	〃
524	〃	M. Polański	Bełz	2	—	—	70	—	42	〃
525	〃	U. Filipowski	Husiatyn	2	—	—	70	—	56	〃

Liczba porządk. Post-Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię i nazwisko adresata Vor- und Zuname des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs-Ort	Wartość Werth fl.	Wartość Werth kr.	Waga Gewicht Kilo	Waga Gewicht Gram.	Zaległe porto Aushaftendes Porto fl.	Zaległe porto Aushaftendes Porto kr.	Uwaga Anmerkung
526	Lwów miasto	W. Łukasiewicz	Lisko	2	—	—	70	—	46	obraz
527	„	E. Romanowski	Kołomyja	2	—	—	70	—	46	„
528	„	U. Lewicki	Obertyn	2	—	—	70	—	46	„
529	„	A. Horymowicz	Mariampol	1	—	70	70	—	42	„
530	„	M. Kowblański	Kutty	2	—	—	70	—	46	„
531	„	H. Temnicki.	Zaleszczyki	1	—	—	70	—	56	„
532	„	J. Bilinkiewicz	Uscieczko	2	—	—	70	—	62	„
533	„	Zakostelski	Sieniawa	—	—	—	100	—	42	„
534	„	Bosechis	Podwołoczyska	6	50	—	450	—	42	książki
535	„	Alojs Mala	Görz	50	—	—	66	—	66	dokumenta
536	„	Ober Gymnasial Direction	Tarnów	2	—	—	200	—	50	książki
537	„	Roman Winiarski	Czernowitz	1	56	—	14	—	46	nasiona
538	„	Kamila Kułakowska	Sokołów	—	50	—	20	—	85	druki
539	„	Rozenberg	Krakau	8	—	—	102	—	66	książka
540	„	Borzęcki	Sucha	—	25	—	200	—	66	pisma
541	„	Ferd. Herzog	Dembica	6	30	—	50	—	46	„
542	„	Jul. Nahlik	Żółkiew	6	30	—	50	—	32	„
543	„	Stan. Karzykiewicz	Mikołajów	6	30	—	50	—	19	„
544	„	Karol Maresz	Sambor	6	30	—	50	—	42	„
545	„	Ant. Tenczyn	Tarnów	6	30	—	50	—	46	„
546	„	Jan Siślecki	Stryj	6	30	—	50	—	42	„
547	„	Bron. Witosławski	Brody	6	30	—	50	—	42	„
548	„	Stan. Welchert	Rohatyn	6	30	—	50	—	42	„
649	„	Edward Liszka	Brody	6	30	—	50	—	42	„
550	„	Ludw. Dobrzyniecki	Drohobycz	6	30	—	50	—	42	„
551	„	Wicenty Gąsiewicz	Brzozów	50	—	—	9	—	74	„
552	„	Kwaśnieski	Radłów	—	30	—	150	—	50	druki
553	„	Nawarski	Kozłów	—	60	—	167	—	42	różności
554	„	Haszczyc	Gross Mosty	2	—	—	70	—	50	obraz
555	„	Gerstler	Bełzec	5	—	1	800	—	42	mirta
556	„	Schalze	Nürnberg	12	—	—	23	—	89	papiery
557	„	Korowiec	Bełz	2	—	—	70	—	42	obraz
558	„	Richter	Berlin	1	50	—	440	—	95	książka
559	„	Hendler	Mikulińce	1	—	—	200	—	42	druki
560	„	Nowak	Peczeniżyn	1	—	—	200	—	42	„
561	„	Deutsch	Czerniowce	5	—	—	150	1	—	fotografie
562	„	Dobrzański	Jaworów	1	50	—	250	—	24	książki
563	„	Schneider	Prossnitz	—	90	—	350	—	76	medycyna
564	„	Katz	Dukla	20	—	3	70	—	57	palman
565	„	Gołęberski	Tarnów	2	50	2	200	1	14	winogrona
566	„	Gołęberski	Tarnów	2	—	3	100	1	56	„
567	„	„	„	2	—	3	—	1	36	„
568	„	„	„	2	—	1	500	—	72	„
569	„	„	„	1	—	2	400	1	14	„
570	„	Głowacka	Lipica dolna	1	50	3	—	—	48	kumys
571	„	Breier	Czerniowce	28	—	2	50	1	18	druki
572	„	Schwarz	Gródek	—	80	1	80	—	42	różności
573	„	Stępien	Kraków	2	—	—	28	—	56	fotografie
574	„	Jaworski	Busk	1	50	—	26	—	32	„
575	„	Kosturkiewicz	Jasło	—	56	—	100	—	56	książki
576	„	Markiewicz	Jazłowiec	20	—	—	750	—	48	stylpy
577	„	L. S.	Radautz	2	46	1	—	—	25	?
578	„	Zarucki	Jaworów	50	—	3	417	—	72	strzelba
579	„	Pokorny	Gratz	50	—	14	—	12	86	spirytus
580	„	Wojewodzicka	Mikołajów	1	20	—	50	—	13	?
581	„	Pasiczyński	Krasne	12	—	4	25	—	75	towary
582	„	Lityński	Podhajce	4	66	7	100	1	48	winogrona
583	„	Stan. Sokołowski	Przemyśl	5	—	—	16	—	36	—
584	„	Jakób Rebtschik	Teschen	3	—	—	19	—	20	—
585	„	Mik. Rasmus	Sambor	2	—	—	12	—	18	—
586	„	Jön Seidenschmer	Lublin	4	65	—	22	—	71	—
587	„	Johann Hofmann	Wien	200	—	—	25	—	60	—
588	„	Wacław Staszkiewicz	Sławuta	16	—	—	25	—	36	—
589	„	Stadtrath	Graz	1	—	—	13	—	30	—
590	„	Alojs Majer	Wien	15	—	—	20	—	50	—
591	„	Adolf Stöckel	Wien	10	—	—	12	—	25	—
592	„	Maria Kłodnicka	Lemberg	5	—	—	7	—	12	—
593	„	Dawid Kober	„	10	—	—	25	—	12	—
594	„	Jan Warchoła	Stanislau	—	2	—	20	—	36	—
595	„	Budziński	Wien	15	—	—	11	—	25	—
596	„	Osias Goldstein	Żółkiew	100	—	—	20	—	26	—
597	„	Ignaz Schubert	Mikołajów	1	—	—	7	—	26	—
598	„	Helena Plankenstein	Salzburg	25	—	—	12	—	30	—
599	„	Borowicz	Janów	6	—	—	—	—	—	—
600	„	Lilko	Stryj	1	—	—	—	—	—	—
601	„	Borowicz	Janów	6	—	—	—	—	—	—
602	„	Paklerski	Ułaszkowce	3	—	—	—	—	—	—
603	„	Entner	Turka	5	—	—	—	—	—	—
604	„	Majer	Hruszow	1	58	—	—	—	—	—
605	„	Karp	Prag	2	—	—	13	—	60	—
606	„	Ciuba	Bircza	7	—	—	9	—	18	—
607	„	Słomiński	Warschau	2	—	—	17	—	76	—
608	„	Borowicz	Janów	6	—	—	—	—	—	—
609	„	Metzgar	Bolechów	3	—	—	—	—	—	—
610	„	Hornstein	Stryj	100	—	—	8	—	36	—
611	„	Schmidt	Kaschau	25	—	—	9	—	58	—
612	„	Witz	Sambor	5	—	—	31	—	36	—
613	„	Żakowski	Josefstadt	2	—	—	9	—	45	—

Ci, którzyby takowe podnieść chcieli, zechcą się zgłosić do wzmiankowanej c. kr. Dyrekcyi poczt i wykazać swe prawa własnosci, lub też uprawnienie do podjęcia ich najdalej do trzech miesięcy; — po upływie bowiem tego czasu posyłki te w obec komisyi do tego przeznaczonej otwarte a znalezione w nich przedmioty z wyjątkiem pieniędzy i papierów na okaziciela opiewających sprzedane zostaną.

Z c. kr. Dyrekcyi poczt.

Lwów dnia 14. Marca 1877.

Diejenigen welche die erwähnten Sendungen beheben wollten, haben sich an die genannte Post-Direktion zu wenden und ihr Eigenthumsrecht respective das Recht zur Empfangnahme längstens binnen drei Monaten nachzuweisen, indem nach Ablauf dieser Frist die commissionelle Eröffnung dieser Sendungen und öffentliche Veräußerung der in denselben vorgefundenen Gegenstände exclusive des baaren Geldes und der auf den Uiberbringer lautenden Staats-Obligationen verfügt werden wird.

Von der k. k. Post-Direktion.

Lemberg am 14 März 1877.

(2068 3—3) **Edykt.**

L. 941. C. k. sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Salomeę z Dziekońskich Jaworską, Kazimierza Dziekońskiego i Magdalenę z Dziekońskich Rożycką, ewentualnie nieznanych jich spadkobierców, że przeciw nim Kornel Lewicki o wyeliminowanie z Tabeli płatniczej dóbr Sokołówki i Choderkowiec sumy 210 zł. na 129 i 183 miejscu kollokowanej pozew wytoczył, na który do wniesienia obrony, termin na 90 dni wyznaczono, a zarazem do zastępowania pozwanych kuratorem adw. Wesołowskiego z substytucyą adw. Warteresiewicza ustanowiono, że przeto rzeczą pozwanych będzie, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, albo innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów 24 marca 1877.

(2129 3—3) **Edykt.**

L. 9257. Na zaspokojenie pretensyi p. Franciszka Rojeckiego w kwocie 30 zł. 66 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 30 kwietnia ewentualnie 2 lipca i 6 sierpnia 1877 o 10 godzinie rano przymusowa jawnym przetargiem sprzedaż realności włościańskiej l. k. 163 w Steniatynie Jóżka Bolibrucha własnej nie będącej przedmiotem ksiąg gruntowych.

Warunki licytacyi, akt opisania i oszacowania są tutaj do przejrzenia.

Sokal 3 października 1876.

(2127 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 2807. Komisya hipoteczna kałuskiego c. k. sądu powiatowego zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Przysłup-Majdan tamże 8 maja 1877 rozpocznie.

Każdy majacy interes w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Kałusz dnia 13 kwietnia 1877.

(2149 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 15477. C. k. sąd powiatowy w Kossowie podaje do powszechnej wiadomości, że w drodze dalszego wykonania prawomocnego wyroku c. k. Namiestnictwa jako dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych z dnia 18 lutego 1856 celem przymusowego ściągnienia zaległych należytości funduszu indemnizacyjnego a mianowicie:

1. kapitału wykupna w kwocie 5 zł. 60 ct.
2. renty bieżącej po koniec września 1870 w kwocie 4 zł. 18 ct.
3. dalszej renty bieżącej od kapitału wykupna od dnia 1 października 1870 aż do końca kwartału, w którym wypłata nastąpi wraz z wszystkiemi na dniu rzeczywistej zapłaty przez tut. c. k. urząd podatkowy obliczyć się mającemi przynależytościami tudzież kosztów egzekucyjnych w kwotach 3 zł. 4 ct., 1 zł. 40 ct., 5 zł. 87 ct., 5 zł. 60 ct. i 8 zł. 31 ct., przyznanych sprzedawaną będzie realność pod l. d. 290 w Pistyniu do nieobjętej masy spadkowej Mojżesza Bekera przynależna wedle aktu szacunkowego z dnia 11 marca 1872 na 30 zł. oceniona a to na dniu 19 kwietnia, 18 maja i 14 czerwca 1877, w dwóch pierwszych terminach wyżej lub też za cenę szacunkową zaś przy trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Każdy do licytacyi przystępujący winien $1/3$ część ceny kupna jako wadyum złożyć. O tem zawiadamia się chęć kupienia mających z tą uwagą, że wykaz zaległych podatków i innych danin na tej realności ciężących w tutejszym c. k. urzędzie podatkowym zaś akt szacunkowy i bliższe warunki licytacyi w tusądowej registraturze przejrzane być mogą. C. k. sąd powiatowy.

Kossów 30 listopada 1876.

(2104 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 8076. Celem wydobycia dłużnej przez Józefa Kaflowskiego Antoniumu Kaflowskiemu kwoty 172 zł. zpn. odbędzie się w sądzie tut. licytacya realności pod l. 39 w Sokołowie położonej w trzech terminach a to dnia 16 maja, 18 czerwca i 16 lipca 1877 przed południem.

Cena wywołania wynosi 201 zł. 84 ct., a wadyum wynosi 21 zł.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów dnia 31 stycznia 1877.

(2137 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4576. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na dniu 27 kwietnia, 25 maja i 28 czerwca 1877, odbędzie się tu w sądzie każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności gruntowej pod l. 68 w Lisich jamach położonej ciała tabularnego nie stanowiącej nieletniego Michała Kopciucha własnej w sprawie i na rzecz Anny Baran pto. 100 zł. w. a. z przynależytościami pod warunkami:

a) cenę wywołania stanowi kwota 549 zł. w. a. jako wartość tej realności.

b) wadyum wynosi 54 zł. 90 ct. w. a.

c) na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania, i protokół egzekucyjnego oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

O czem chęć kupienia mających zawiadamia się.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów dnia 28 marca 1877.

L. 14196. (2156 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu obsadzenia posady asystenta, lub ewentualnie więcej takich posad przy c. k. urzędach cłowych w Galicyi w XI klasie rangi z pensyą roczną 600 zł. z odpowiednim dodatkiem czynnej służby i z obowiązkiem złożenia kaucyi, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę, mają wnieść swe podania zaopatrzone w dowody złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa, i postępowania cłowego, oraz dokładnej znajomości języków krajowych, w przeciągu czterech tygodni do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

Lwów dnia 10 kwietnia 1877.

L. 3186. (2154 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii dla uczniów obrządku łać. w c. k. szkole realnej w Stanisławowie. Do posady tej przywiązaną jest płaca etatowa 1000 zł. w. a. i dodatek aktywalny w kwocie 250 zł. w. a. rocznie.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta za pośrednictwem właściwej Dyrekcyi do Prezydyum Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 20 maja b. r.

Z Rady szkolnej krejowej.

We Lwowie dnia 8 kwietnia 1877.

(2135 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 180. C. k. sąd pow. w Bukowsku podaje do publicznej wiadomości, że stosowie do wezwania c. k. sądu powiat. w Sanoku z 28 grudnia 1876, l. 7173 celem zaspokojenia pretensyi Izaaka Krausa. w kwocie 39 zł. w. a. z procentami 2 centy tygodniowo od 1 zł., od 1 stycznia 1873, kosztami sądowemi i egzekucyjnemi, egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej do Danka Kozaka należącej pod Nr. 34 w Morochowie położonej ciała tabularnego niestanowiącej, na dniu 3 maja, 1 czerwca i 5 lipca 1877 każdym razem o godz. 10 rano w drodze publicznej licytacyi się odbędzie.

Wadyum wynosi 57 zł. a. w.

Akt zastawniczego opisania, egzekucyjnego oszacowania tej realności i warunki licytacyjne wolno chęć kupienia mającym w t. s. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Bukowsko 13 stycznia 1877.

(2150 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 15555. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia chęć kupienia mających że w sprawie Józefa Brasławskiego przeciw Semenowi Hrymalukowi, Wasylowi Bojków, Prociowi Kuzymczuk i Hryckowi Kiszczuk o zapłacenie sumy wekslowej 960 zł. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności do dłużników Semena Hrymaluka, Wasyla Bojków, Procia Kuzymczuka i Hrycia Kiszczuka należących w Riczce pod l. k. 34, 31, 416 i 358 położonych na 70 zł., 310 zł., 65 zł. i 108 zł. oszacowanych, która to wartość szacunkowa stanowić będzie cenę wywołania ciał tabularnych niestanowiących w terminach licytacyjnych 19 kwietnia, 18 maja i 14 czerwca 1877, każdym razem o godzinie 10 rano a to: w pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej w trzecim zaś i niżej tej ceny zawsze za złożeniem 10% zaliczki do rąk komisarza licytacyi.

Akta opisania i oszacowania i bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów 30 listopada 1876.

(2139 3—3) **Edykt.**

L. 5278. Dnia 30 kwietnia 1877, dnia 30 maja 1877 i dnia 28 czerwca 1877, zawsze o 10 godzinie rano przedsięwziętą zostanie w tutejszym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod nr. 18/24 w Chomiakówce położonej, dłużników Filipa Bojczuka i Maruni Bojczuk własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na zaspokojenie pretensyi Abrahama Streita w kwocie 78 zł. w. a. z pn.

Cenę wywołania stanowi się na 375 zł. w. a., zaś wadyum 38 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół grabieży i oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Tyśmienica 21 marca 1877.

(2138 3—3) **Edykt.**

L. 7627. C. k. sąd powiatowy w Obertynie podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie c. k. uprzyw. gal. akc. banku hypotecznego przeciw p. Władysławowi Bursie celem wymuszenia kwot 160 zł. w. a. etc. z pn. realności pod nk. 804 w Obertynie położona, w księgach gruntowych zapisana na dniu 24 maja 1877 o godzinie 9 zrana i na dniu 7 czerwca 1877 o godzinie 9 zrana powyżej lub za cenę szacunkową a na dniu 21 czerwca 1877 roku o godzinie 9 zrana poniżej ceny szacunkowej pod warunkami w tusądowej registraturze do przeglądnięcia złożonych przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

O tem zawiadamia się leżącą masę Benjamina Hamera przez kuratora Issera Krissa wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu wydania wyciągu hypotecznego, tj. po dniu 23 października 1876 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze w tej sprawie wydać się mające z jakichkolwiekbądź powodów wcale lub wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły przez kuratora pana Józefa Kajetanowicza.

Z c. k. sądu powiatowego.

Obertyn dnia 2 lutego 1877.

(2157 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 1498. C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż Stanisław Stachura, gospodarz gruntowy ze Zarzyc, uznany został za marnotrawcę, i że kuratorem ustanowiony został Wawrzyniec Stachura, gospodarz ze Żarzyc.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec dnia 2 marca 1877.

(2112 3—3) **Edykt.**

L. 5531. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl §§ 14 i 20 ustawy z dnia 25 lipca 1871 r. Nr. 96 Dz. u. p. do wiadomości powszechnej, iż termin celem zgłoszenia praw i pretensyi z powodu zamierzonego utworzenia nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 222 w mieście Kołomyi w kołomyjskim powiecie sądowym i podatkowym położonej, jako też intabulacyi Icka Linden za właściciela tej realności, pierwszym tutejszo-sądowym edyktem z dnia 16 sierpnia 1876 r. l. 16438 wyznaczony minął, i przeto wszystkich tych, którzy z przyczyny istnienia lub porządku tabularnego wpisów, odnoszących się do wspomnionego ciała tabularnego za pokrzywdzonych się uważają, niniejszem wzywa, by zarzuty swe do dnia 31 lipca 1877 r. włącznie w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi zgłosili, w przeciwnym bowiem razie rzeczone wpisy moc wpisów księgi gruntowej osiągną.

Wreszcie czyni się także uwagę, iż restytucya lub przedłużenie terminu powyższego dla stron pojedyńczych miejsca nie ma.

Lwów dnia 20 marca 1877.

(2111 3—3) **Edykt.**

L. 286. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 r., l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Süssi Hellenbranda, o utworzenie nowego ciała tabularnego dla jego realności, która w Kołomyi w tamtejszym powiecie sądowym i okręgu podatkowym, pod l. k. 337 kat. 180 leży, grunt budowlany objętości $94^1/_4$ sąż. kwadr. stanowi, a na wschód z kanałem miejskim, na południe z realnościami Salamona Wioselberga i Mojżesza Manczeka, na zachód z gościńcem do Horodenki prowadzącym, a na północ z realnością Lejzora Dulberga graniczy; — c. k. sąd obwodowy w Kołomyi projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego wygotował, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1 marca 1877 r. za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1 marca 1877 r. począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabularne, do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego, na nieruchomości tej, lub na jej częściach, nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego, wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 31 maja 1877 r. włącznie tem pewniej wnieśli, iżeby w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa, do sądu wniesionem zostało; tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedyńczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 16 stycznia 1877.

(2122 3—3) **Edykt.**

L. 8680. C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia niniejszym edyktem Annę z Bentschów 1go Rulińską z miejsca pobytu niewiadomą, iż dozwolił wykreślenia zaintabulowanej na rzecz tejże w pozycyi 74 sumy 72 zł. 34 ct. w. a. z pn. ze stanu biernego realności pod l. 173 w Białej położonej, i że rezolucyę dozwalającą tego wykreślenia doręcza ustanowionemu dla tejże wierzycielki kuratorowi adw. dr. Eisenbergowi w Białej.

Biała 30 listopada 1876.

(2119 3—3) **Edykt.**

L. 17731. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wzywa niniejszem wierzycieli śp. Konstancyi Müller, właścicielki dóbr Igioza na dniu 16 sierpnia 1876 zmarłej, ażeby w przeciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu licząc, swe pretensye do masy spadkowej zgłosili, inaczej gdyby po upływie tego terminu masa spadkowa przez zgłoszonych wierzycieli wyczerpaną została, do tejże masy pretensye rościć sobie nie będą mogły, chyba że im przysługa prawo zastawu.

Przemyśl 20 grudnia 1876.

(2120 3—3) **Edykt.**

L. 3424. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Leopolda Rakietti z miejsca pobytu niewiadomego, że z przyczyny wniesionego przeciw niemu przez Jacka Kłodzińskiego pozwu o zapłatę sumy wekslowej 100 zł. w. a. adwokat dr. Heyny z zastępstwem przez adwokata dr. Mijakowskiego, kuratorem dla niego ustanowiony został, że przeto jego rzeczą będzie, temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów dnia 14 kwietnia 1877.

(2124 3—3) **Edykt.**

L. 615. C. k. sąd powiatowy w Gródku uwiadamia, że na zaspokojenie w stanie biernym realności pod lk. 65/61 oraz część realności pod lk. 80/86 i 81/87 w Gródku położonych dłużnika Mosesa Ehrlich własnych wedle Dom. II pag. 627 n. 9 on. dalej Dom. IV pag. 430 n. 17 on. wreszcie Dom. III pag. 390 n. 11 on. na rzecz p. dr. Markiewicza. Władysława intabulowanej sumy wekslowej 462 zł. w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż wspomnionej realności pod l. 80/86 i 81/87 Nr. 65/61 w Gródku i takowa odbędzie się w tutejszem sądzie na dniu 26 kwietnia 1877 na dniu 24 maja 1877 i na dniu 28 czerwca 1877 każdym razem o 10 godz. rano pod następującemi warunkami.

Jako cena wywołania stanowi się dla realności Nr. 65/61 wartość szacunkowa w sumie 3807 zł. 50 ct. w. a. zaś części realności l. 80/86 i 81/87 wartość szacunkowa w kwocie 1593 zł. 85 ct. w. a. wadya wynoszą kwoty 380 zł. i 160 zł. aw.

Inne warunki licytacyi mogą być w t. s. registraturze przejrzane lub podniesione w odpisie.

Z resztą dla niewiadomych życia i miejsca pobytu Rachmila Mises, Jonasza Rosenfeld, Mojżesza Licht, Chany Licht, Samuela Ebel, Frandli Scher i Leisora Katz, oraz wierzycieli, którzyby prawo zastawu na realności l. 80/86 i 81/87 w Gródku po sporządzeniu wyciągu hipotecznego uzyskali ustanawia się kurator w osobie p. dr. Flakowicza do którego wyż wymienieni w tej sprawie odsyłają się.

Z c. k. sądu powiatowego

Gródek dnia 15 lutego 1877.

(2153 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 708. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Markusa Herschthala jako prawonabywcy Jana Kimlera przeciw Filipowi i Alojzy Fejuk a właściwie dłużnikowi realności Janowi Balcer pcto. 180 zł. a. w. z pn. przedsięweźmie licytacyę publiczną połowy realności pod Nk. 2 w Lednicy doinej wedle Tom. II pag. 30 n. 4 haer. Jana Baliera własnej w dwóch terminach a to dnia 16 maja 1877 i 20 czerwca 1877 każdym razem o godzinie 10 rano lecz tylko za lub powyżej ceny szacunkowej zaś w razie nie sprzedania na tych dwóch terminach do ułożenia lżejszych warunków wyznacza termin na dzień 18 lipca 1877 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 2442 zł. 35 ct. a. w., wadym 243 zł. a. w.

Resztę waruków w registraturze przejrzeć można.

Wieliczka dnia 14 marca 1877.

(2136 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 307. C. k. sąd pow. w Bukowsku podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Szabsy Millera w kwocie 20 zł. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 47 w Płonnie położonej, do Piotra Dydzyka i Andrzeja Dydzyka należącej, ciała tabularnego niestanowiącej, w drodze publicznej licytacyi na dniu 3 maja, 1 czerwca i 5 listopada 1877, każdym razem o godz. 10 rano się odbędzie.

Wadyum wynosi 14 zł. w. a. a resztę warunków, akt opisania i oszacowania tej realności wolno w t. s. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Bukowsko 20 lutego 1877.

L. 14196. (2155 2—3)

Obwieszczenie konkursu.

W celu obsadzenia utworzonych 10 miejsc praktykantów dla służby cłowej w Galicyi z tych pięć z adjutami o 300 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kandydaci mają swe podania w przeciągu czterech tygodni wnieść do c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie i w tychże udowodnić, iż:

a) 17 rok życia ukończyli,
b) władają językiem niemieckim i krajowemi,
c) ukończyli z dobrem postępem niższe szkoły realne lub gimnazyalne,
d) posiadają dostateczne utrzymanie na czas praktyki urzędowej (rewers zabezpieczający utrzymanie wystawiony od rodziców lub opiekuna),
e) nienaganne zachowanie się, jak nie mniej pobyt i poprzednie zatrudnienie, jeśliby przestąpienie bezpośrednio po ukończonych naukach nie nastąpiło i
f) zupełne uzdolnienie fizyczne.

Dla uzyskania adjutum potrzebny jest egzamin przepisany dla praktykantów urzędowych. Lwów dnia 10 kwietnia 1877.

(2101 3—3) **Edykt.**

L. 14101. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomą p. Maryą Minasiewiczową, że w sprawie wekslowej pani Zofii Zabielskiej przeciw niej o 1000 zł. z pn. na prośbę spadkobierczyń Zofii Zabielskiej termin do rozprawy na 15 maja 1877 godzina 9 zrana odroczono, i tejże nieobecnej pozwanej kuratorem p. adwokata Dwernickiego z zastępstwem p. adwokata Tutaka ustanowiono.

Rzeczą tedy jest jej, ustanowionemu kuratorowi wcześnie udzielić potrzebnej do obrony informacyi lub innego zastępcę sobie obrać, inaczej złe skutki wyniknąć mogące, sama sobie przypisze.

Stanisławów dnia 17 marca 1877.

(2058 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 6573. Niniejszem ogłasza się, że celem ściągnienia wywalczonej przez Zakład kredytowy włościański sumy 187 zł. 51 ct. w. a. realność włościańska pod l. 151/53 w Czołhanach położona ciała tabularnego nie stanowiąca, a dłużników Piotra i Anny Szoponiak własną, w sądzie tutejszym, zawsze przed południem w dniach 23 maja 1877, 22 czerwca 1877 tylko za lub powyżej, zaś 25 lipca 1877 i poniżej ceny szacunkowej, która 400 zł. w. a., a wadyum 40 zł. w. a. wynosi, sprzedaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bolechów 31 października 1876.

(2091 3—3) **Edykt.**

L. 7011. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie czyni się wiadomo, że Sender Eisler przeciw Ignacemu Proskurnickiemu o wykreślenie zastrzeżenia prawa zastawu dla sum 79 zł. 73 ct. i 73 zł 78 ct. ze stanu biernego połowy realności pod l. d. 10 i 12 w Dołszce położonych pozew wniósł, w skutek czego dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Ignacego Proskurnickiego c. k. notaryusza p. dr. Fruchtmana kuratorem się ustanawia i do przesłuchania stron termin na 18 czerwca 1877 o godzinie 9 przed południem się wyznacza.

Wzywa się więc Ignacego Proskurnickiego, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Bolechów dnia 30 listopada 1876.

(2067 3—3) **Edykt.**

L. 940. C. k. sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Nikodemę Mrozowiecką, ewentualnie nieznanych jej spadkobierców, że przeciw nim Kornel Lewicki o wyeliminowanie z tabeli płatniczej dóbr Sokołówki i Choderkowiec trzechletniego prawa dzierżawy dóbr Sokołówki i prawa poboru dochodów propinacyi w Sokołówce na 102 miejscu kollokowanego, pozew wytoczył, na który do wniesienia obrony termin na 90 wyznaczono, a zarazem do zastępywania pozwanych kuratorem adwokata Wesołowskiego z substytucyą adwokata Warteresiewicza ustanowiono, że przeto rzeczą pozwanych będzie, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić, albo innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów 24 marca 1877.

(2106 3—3) **Edykt.**

L. 1598. W dniu 24 maja 1877, dniu 7 czerwca 1877 i dniu 18 czerwca 1877 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Krzeszowicach egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. 213 w Krzeszowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Jana Worthalskiego własnej.

Wadyum wynosi 93 zł., zaś cena wywołania 930 zł. a. w.

C. k. sąd powiatowy

Krzeszowice dnia 30 marca 1877.

(2115 3—3) **Edykt.**

L. 14750. Lwowski c. k. sąd krajowy z powodu wniesionego dnia 16 marca 1877 l. 14750 pozwu pp. Feliksa Dybuś i ks. Tomasza Madej właścicieli realności CN. 163 $104^4/_4$ we Lwowie przeciw Konstancyi Krupczyńskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomej i jej z życia i miejsca pobytu niewiadomym sukcessorom o ekstabulacyę sumy 42 # zpn. w ks. Instr. 33 p. 111 n. 1. on. prenotowanej ze stanu biernego sumy 550 zł. m. k. dla Tekli Kulickiej na częściach realności nr. 103 i $104^4/_4$ we Lwowie Dom. 48 p. 378 n. 89 on. hipotekowanej zpn. ustanawia dla pozwanych kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Skowrońskiego z substytucyą p. adwokata dr. Raresa i doręczając rzeczony pozew do pisemnego postępowania z 30 dniowym terminem do wniesienia obrony dekretowany ustanowionemu p. kuratorowi nieobecnych pozwanych o tem przez niniejszy edykt zawiadamia. Z c. k. sądu krajowego.

Lwów 24 marca 1877.

(2092 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2802. Dnia 1 czerwca i 21 czerwca 1877, godzina 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym dobrowolna publiczna sprzedaż realności pod l. 102 m. w Jarosławiu do masy spadkowej Estery Habermann przynależnej w dotyczącym inwentarzu bliżej określonej a to przy pierwszym terminie jedynie wyżej, przy drugim zaś tudzież niżej ceny szacunkowej 3136 zł. 50 ct. wynoszącej, wadyum wynosi 10% tejże ceny wywoławczej.

Bliższe warunki i inwentarz spadku są do przejrzenia w tutejszej registraturze.

Jarosław 13 marca 1877.

(2065 3—3) **Edykt.**

L. 938. C. k. sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Edwarda Duniewicza, Zefirynę Duniewicz, Wirginię Duniewicz, Marcelinę Duniewicz i Matyldę Duniewicz, ewentualnie nieznanych ich spadkobierców, że przeciw nim Kornel Lewicki o wyeleminowanie z tabeli płatniczej dóbr Sokołówki i Choderkowiec sumy 100 # na 24 i 136 miejscu kollokowanej pozew wytoczył, na który do wniesienia obrony, termin na 90 dni wyznaczono, a zarazem do zastępywania pozwanych kuratorem adwokata Wesołowskiego z substytucyą adwokata Warteresiewicza ustanowiono, że przeto rzeczą pozwanych będzie albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić. albo innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść

Złoczów 24 marca 1877.

(2062 3—3) **Edikt.**

Z. 17501. Das k. k. Kreisgericht in Tarnopol hat den Herrn Adv. Dr. Mantel zum Kurator für die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Joel Fosser und Josef Schapira behufs Zustellung des Bescheides vom 27 November 1876 Z. 17501, womit dem Grundbuchsamte verordnet wurde, über das Gesuch des Leib Seidler, den ein gemauertes Haus in sich enthaltenden Realitätstheil sub. Nr. 173 von der Realität Nr. 173 in Tarnopol grundbücherlich auszuscheiden, für denselben, resp. für die Realität Nr. 1966 eine neue grundbücherliche Einlage zu eröffnen, und den Bittsteller als Eigenthümer dieser Realität im Aktivstande zu intabuliren.

Hievon werden Joel Tosser und Josef Schapira zur Wahrung ihrer Rechte verständiget.

Tarnopol am 27 November 1876.

(2063 3—3) **Edykt.**

L. 3230. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Józefa Ujejskiego i Magdalenę z Ujejskich Chwistek, że w sporze ich, przeciw Leokadyi z Reklewskich Nartowskiej i Klementynie Reklewskiej, o zapłacenie 24.000 zł. pol., pozwem de praes. 25 marca 1858 r. l. 1867 pierwotnie w c. k. sądzie obwodowym w Nowym Sączu wytoczonym, obecnie w tutejszym sądzie wiszącym, na żądanie strony przeciwnej, kuratorem dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adw. Dr. Malawski z zastępstwem p. adw. Dr. Forysta ustanowiony został, wzywając ich zarazem, aby sądowi miejsce swego pobytu podali, lub innego zastępcę wymienili, w przeciwnym bowiem razie, spór powyższy z ustanowionym kuratorem przeprowadzony zostanie.

Tarnów, dnia 22 marca 1877.

(2070 3—3) **Edykt.**

L. 1897. C. k. sąd obwodowy zawiadamia byłý dom handlowy Franciszka Schumana i syna, względnie spadkobierców Franciszka Schumana z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie Franciszka Schumana, Annę z Schumanów Haüsler, Karola Schumana, Antoniego Schumana, Amalię Schuman, Wilhelma Schumana, Julię Schuman, Franciszkę Schuman i ewentualnie nieznanych ich spadkobierców, że przeciw nim i innym Kornel Lewicki pozew o wyeleminowanie z tabeli płatniczej dóbr Sokołówki i Choderkowiec sumy 396 zł. $^1/_2$ ct. na 74 i 161 miejscu kollokowanej wytoczył, na który do rozprawy termin pierwotnie na 1 grudnia 1873 wyznaczono a obecnie na 2 lipca 1877 odroczono.

Zarazem ustanowiono do zastępywania pozwanych kuratorem adwokata dr. Holzera we Lwowie z zastępstwem adwokata dr. Mijakowskiego w Złoczowie. Rzeczą pozwanych będzie więc, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić, albo innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów 24 marca 1877.

(2050 3—3) **Edykt.**

L. 15959. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie przeciw panu Włodzimierzowi Wilczyńskiemu pod dniem 22 marca 1877 l. 15959 prośbę o wydanie nakazu zapłacenia sumy wekslowej 107 zł. 80 ct. wa. zpn. pozew wniosło i o pomoc sądową prosiło, w skutek czego c. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, ponieważ miejsce pobytu p. Włodzimierza Wilczyńskiego nie jest wiadome, do zastępowania tegoż i na jego koszt i szkodę tutejszego adwokata dr. Dobrzańskiego kuratorem, zaś zastępcą tegoż p. adw. dr. Goreckiego mianował i kuratorowi nakaz zapłaty z 23 marca 1877 l. 15959 doręczył.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 23 marca 1877.

(2071 3—3) **Edykt.**

L. 7060. C. k. sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Köck, ewentualnie nieznanych jego spadkobierców, że przeciw nim Kornel Lewicki pozew o wyeleminowanie z tabeli płatniczej dóbr Sokołówki i Choderkowiec sumy 600 zł. m. k. na 104 i 175 miejscu kollokowanej wytoczył, na który termin do rozprawy pierwotnie na 15 grudnia 1873 wyznaczono a obecnie na 2 lipca 1877 odroczono.

Zarazem ustanawia się do zastępywania pozwanych kuratorem adwokata dr. Mijakowskiego z zastępstwem adwokata dr. Warteresiewicza.

Rzeczą pozwanych będzie więc albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić, albo innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów 24 marca 1877.

(2059 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 6574. Niniejszem ogłasza się, że celem ściągnienia wywalczonej przez Zakład kredytowy włościański sumy 239 złr. 80 ct. w. a. realność włościańska pod l. d. 121/12 w Czołhanach położona, ciała tabularnego nie stanowiąca, a dłużnika Hrynia Czekałowskiego własna, w sądzie tutejszym, zawsze przed południem w dniach 23 maja 1877, 22 czerwca 1877 tylko za lub powyżej, zaś 25 lipca 1877 i poniżej ceny szacunkowej, która 500 zł. w. a., a wadyum 50 zł. w. a. wynosi sprzedaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bolechów dnia 31 października 1876.

(2072 3—3) **Edykt.**

L. 7061. C. k. sąd obwodowy zawiadamia masę spadkową Mikołaja Szymonowicza, ewentualnie jego nieznanych spadkobierców, że przeciw nim Kornel Lewicki pozew o wyeleminowanie z tabeli płatniczej dóbr Sokołówki sumy 20 # na 44 miejscu kollokowanej wytoczył, na który do rozprawy termin pierwotnie na 15 grudnia 1873 wyznaczono, a obecnie na 2 lipca 1877 odroczono.

Zarazem ustanawia się do zastępywania pozwanych kuratorem adwokata dr. Mijakowskiego z zastępstwem adwokata dr. Warteresiewicza.

Rzeczą pozwanych będzie więc albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić, albo innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów 24 marca 1877.

(2088 3—3) **Edykt.**

L. 3934. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem, Józefa Kossowskiego właściciela dóbr Sleszowice niewiadomego z miejsca pobytu, że przeciw niemu pod dniem 20 grudnia 1876, l. 31378 Wawrzyniec Szeda o zapłacenie sumy 100 zł. w. a. z pn., wniósł pozew w załatwieniu którego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 16 kwietnia 1877 wyznaczony, a dla pozwanego kurator w osobie adwokata tutejszego dr. Rettingera z substytucyą adw. Dr. Wędrychowskiego ustanowiony został.

Kraków dnia 23 lutego 1877.

(2125 3—3) **Edykt.**

L. 10870. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 1000 zł. w. a. a względnie niespłaconej jeszcze reszty 932 zł. 59 ct. w. a. odbędzie się na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w 3 terminach dnia 25 maja, 22 czerwca i 20 lipca 1877, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności, dłużnika Jędrzeja Gerczaka własnych, pod lk. 10 rep. 11/8 w Kisielowie i pod lk. 10 rep. 19 w Cieszacinku małym, w powiecie jarosławskim położonych, nie stanowiących ciał hipotecznych.

Cena wywołania wynosi 1800 zł. w. a. a wadyum 180 zł.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

Jarosław dnia 7 grudnia 1877.

(2069 3—3) **Edykt.**

L. 942. C. k. sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Zofię Tobolewską, zamężną Korycką, Domicelę Tobolewską i Maryannę Tobolewską ewentualnie nie znanych ich spadkobierców, że przeciw nim Kornel Lewicki o wyeliminowanie z tabeli płatniczej dóbr Sokołówki i Choderkowic sum 12 zł. 85 ct., $12^3/_4$ #, 14 zł. $1^3/_4$ ct. i 3 zł. 15 ct. na 85 *b*, 86 *b*, 88 *b*, 168 *b*, 169 *b* i 171 *bc* miejscu kollokowanych pozew wytoczył, na który do wniesienia obrony termin na 90 dni wyznaczono, a zarazem do zastępowania pozwanych kuratorem adw. Wesołowskiego ze zastępstwem adw. Warteresiewicza ustanowiono, że przeto rzeczą pozwanych będzie albo ustanowionemu kuratorowi potrzebną nformacyę udzielić, albo innego zastępcę iosbio obrać i [illegible] donieść.

Złoczów 24 marca 1877.

(2108 3—3) **Edykt.**

L. 12681. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem, z miejsca pobytu niewiadomego Louis Pacanowskiego, że dla tegoż celem doręczenia uchwały z dnia 9 grudnia 1876, l.65766 o dozwolenie pierwszej jednorocznej zwłoki do wyniesienia pozwu, celem usprawiedliwienia dozwolonej uchwałą z 11 listopada 1876, 59684 prenotacyj różnych praw z kontraktu z 20 lutego 1873 między Januarym i Teofilą Struszkiewiczami, Louis Pacanowskim zawartego, dla Louisa Pacnowskiego na dobrach Mszana dolna kurator w osobie adwokata dr. Rogalskiego z zatstępstwem adwokata dr. Popiela ustanowiony został.

Lwów dnia 10 marca 1877.

L. 2853/pr. **Obwieszczenie.** (2133 3—3)

Na mocy §. 15 ord. wyb. pow., rozpisuje się nowe wybory Rad powiatowych w powiatach: Dobromil, Grybów, Horodenka, Przemyślany, Rudki, Stryj, Tarnopol, Turka, i wyznacza się dzień wyboru dla grupy gmin wiejskich na 11 maja, dla grupy gmin miejskich na 14 maja, dla grupy najwyżej opodatkowanych z kategoryi przemysłu i handlu na 15 maja, a dla grupy większych posiadłości na 16 maja b. r.

Wybory te odbędą się w miejscach ustawą przepisanych (§. 12, 13, 14, ord. wyb. pow.)

Wyborcom będą wydane karty legitymacyjne, zawierające bliższe oznaczenie miejsca i godziny, w których wybory odbyć się mają.

Do Rady powiatowej wybierają członków:

Powiat	I. grupa większe posiadłości ziemskie.	II. grupa najwyżej opodatkowani z kategoryi przemysłu i handlu.	III. grupa gminy miejskie	IV. grupa gminy wiejskie
Dobromil	10	—	4	12
Grybów	8	—	6	12
Horodenka	9	—	5	12
Przemyślany	10	—	4	12
Rudki	11	—	3	12
Stryj	7	—	7 (z tych miasto Stryj 6)	12
Tarnopol	8	1	6 (z tych miasto Tarnopol 5)	11
Turka	11	—	3	12

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 kwietnia 1877.

(2170 1—3) **Edykt.**

L. 1295. C. k. sąd powiatowy w Kutach, ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie wywalczonej przez Judę Steinbrechera przeciw Ułasemu Gawrylek sumy 337 zł. a. w. z pn. przymusowa licytacya dłużniczej realności pod Nr. k. 38 w Rostokach położonej ciałała tabularnego nie stanowiącej, w tutejszym sądzie w dniach 28 czerwca. 20 lipca i 31 sierpnia 1877, każdym razem o 10 godzinie rano się odbędzie.

Cena wywołania wynosi 860 zł., wadyum 86 zł. a. w.

Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim także niżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

Kuty 10 marca 1877.

(2162 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 33. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie sumy wekslowej 53 zł. w. a. z pn. Ignacego Kołczykiewicza, przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi $^{2}/_{8}$ części realności pod lk. 7/11 w Samborze na Zawidówce położonej, do dłużniczki Maryanny Andryszczak należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, a protokołem de praes. 14 lipca 1873 l. 10802 zastawniczo opisanej, a protokołem de praes. 1 grudnia 1875 l. 18870 ocenionej, z wyjątkiem części takowej do małżonków Franciszka i Justyny Sławeckich jak A. 2 i B. 3 powyższego protokołu do l. 10802 należącej, w tutejszym sądzie w trzech terminach dnia 16 maja, dnia 21 czerwca i dnia 19 lipca 1877, każdym razem o 10 godzinie rano pod tym warunkiem się odbędzie, że rzeczone części realności tylko przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim zaś terminie i niżej takowej sprzedane zostaną.

Cena wywołania wynosi 122 zł. 51$^{4}/_{12}$ ct. Wadyum 13 zł. w. a.

Resztę warunków można w t. s. registraturze przejrzeć.

Sambor dnia 23 stycznia 1877.

(2166 2—3) **Edykt.**

L. 513. Dnia 1 maja, 4 czerwca i 4 lipca 1877 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 77/79 i 80/82 w Wojutyczach powiatu samborskiego, ciała tabularnego nie stanowiących, Antoniego Kędzierskiego własnych, w sprawie Lazara Enkera o 120 zł. w. a. zpn.

Cena wywołania wynosi 828 zł. w. a., wadyum 82 zł. 80 ct. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach realności tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej takowej będą sprzedane.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy m. del.

Sambor dnia 19 lutego 1877.

(2144 2—3) **Edikt.**

Z. 3990. Das k. k. Kreisgericht in Sambor gibt hiemit bekannt, daß über Einschreiten der k. k. priv. öster. Nationalbank in Wien zum Zwecke der Hereinbringung ihrer Darlehensforderung von 69543 fl. 42 kr. s. N. G. die öffentliche Feilbietung der der Frau Anna Baronin Türke gehörigen, im ehemaligen Stryjer Kreise nnd gegenwärtigen Bezirke gelegenen, laut Dom. 435 pag. 6 n. 98 on., Dom. 275 pag. 363 n. 100 on., p. 427 n. 108 on. pag. 308 n. 99 on. p. 314 n. 99 on., pag. 320 n. 326, n. 98 on., pag. 332 n. 97 on., pag. 338 p. 95 on., pag. 344 n. 94 on., der obigen Forderung zur Hypothek dienenden in der galizischen Landtafel Dom. 44 p. 343 347 Dom. 63 pag. 294, 296, 298, 300, 302, 304, 312 und 314, vorkommenden Güter Lubience sammt dem keinen bosonderen Landtafelkörper bildenden Antheile Chromohorb, dem Zugehör Dołhołuka, ferner der Güter Stynawa niżna, Stynawa wyżna, Synowudzko niżne, Synowudzko wyżne, Pobuk, Truchanów, Międzybrody und Tyszownica hiergerichts am 2 Mai, 6 Juni und 4 Juli 1877, jedesmal um 10 Uhr Vormittags u. z. unter nachfolgenden Bedingungen stattfinden wird:

1. Als Ausrufspreis gilt der bei der Beleihung statutenmäßig ermittelte Werth von 210.000 fl. ö. W. und im ersten und zweiten Termine werden diese Güter nicht unter dem Ausrufspreise, im dritten nicht unter 180.000 fl. verkauft werden.
2. Diese Güter werden in Pausch und Bogen mit Ausschluß der Urbarialentschädigung und ohne Gewährleistung verkauft.
3. Vor Beginn der Feilbietung hat jeder Kauflustige 10% des Ausrufspreises d. i. 21000 fl. ö. W. in Baarem, in Bücheln der galiz. Sparkasse, oder nach dem letzten Kurse in Pfandbriefen, sei es der galiz. Credit-Anstalt oder der Nationalbank- oder in galiz. Grundentlastungsobligationen als Vadium zu Händen der Lizitations-Commission zu erlegen.

Die übrigen Lizitationsbedingnisse können in der hiesigen Registratur, ebenso der Landtafelauszug eingesehen werden.

Hievon werden insbesondere:

1. Die Deutsche Hypothekenbank in Sachsen Meiningen;
2. die liegende Nachlaßmasse nach Louise Kretschmer;
3. F. A. Schütz, Tapeten- und Möbelstoff-Fabrikant in Leipzig;
4. Samuel Pflugradt, Kaufmann in Leipzig, endlich
5. alle diejenigen Gläubiger, welche erst nach dem 20 Jänner 1877, dingliche Rechte auf die feilzubietenden Güter erwerben sollten, ferner denen dieser Lizitationsbescheid oder später in dieser Sache zu erlaßende Bescheide aus was immer für einen Grunde entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten, durch dieses Edikt und den Kurator adv. Dr. Budzynowski dem adv. Dr. Wołosiański substituirt ist, verständigt,

Sambor am 20 März 1877.

(2131 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2404. C. k. sąd powiatowy w Tyczynie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Herscha Feldsteina przeciw Józefowi Baranowi, celem zaspokojenia pretensyi wywalczonej w kwocie 200 złr. w. a. zpn., odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż przymusowa realności pod l. k. 134 w Albigowy położonej, Józefa Barana własnej, protokołem z dnia 21 lipca 1874, l. 4272 zastawniczo opisanej, a następnie ocenionej, pod następującymi warunkami:

1. Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się 3 termina mianowicie na dzień 23 maja, 22 czerwca i 23 lipca 1877 r. każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym.

2. Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej, na trzecim zaś terminie także i za, a nawet niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatę sprzedaną zostanie.

3. Za cenę wywoławczą tej realności ustanawia się cenę szacunkową tejże w kwocie 3.170 złr. 19 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych w registraturze tutejszej przejrzeć lub odpisać można.

Tyczyn, dnia 30 listopada 1876.

(2161 2—3) **Edykt.**

L. 6268. C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie niewiadomego z miejsca pobytu Wasyla Kostyniuka niniejszem zawiadamia, że w skutek prośby Antoniego Agopsowicza jako prawonabywcy Chaima Wolfroma de praes. 26 października 1875 do l. 6268 w celu zaspokojenia sumy 30 zł. z pn. prawomocnym wyrokiem do l. 905/69 wywalczonej, przymusowe zastawnicze opisanie jego realności w Tułukowie, a względnie roszczenie prawa zastawu i zanotowanie w protokole do liczby 1328/71 w sporze Abrahama Walzera przeciw niemu pto 90 zł. zpn. dozwolono, a uchwała dotycząca z dnia dzisiejszego do l. 6268/75 ustanowionemu dlań kuratorowi panu Janowi Teichmanowi doręczoną została.

Zabłotów dnia 29 października 1876.

(2160 2—3) **Edykt.**

L. 6267. C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie zawiadamia Wasyla Kostyniuka z miejsca pobytu niewiadomego że na prośbę Abrahama Walzera dozwolone zostało tusadową uchwałą z dnia 31 grudnia 1870 do l. 6611 przymusowe zastawnicze opisanie realności włościańskiej w Tułukowie, Wasyla Kostyniuka własnej, w celu wydobycia kwoty 90 zł. Abrahamowi Walzer z tusadowej ugody z dnia 31 maja 1867 l. 2432 należącej się wraz z kosztami egzekucyi i że Wasylowi Kostyniukowi ustanowiono kuratora w osobie Jana Teichmana z Zabłotowa, któremu uchwałę egzekucyjną się doręcza.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zabłotów 29 października 1876.

(2148 2—3) **Edykt.**

L. 1319. C. k. sąd powiatowy w Kętach rozpisuje w sprawie Prymusa Borgosza i Mojżesza Zimmerspitza jako cesyonaryuszów Antoniego Markla przeciw spadkobiercom śp. Franciszka Markla pto 300 zł. z pn. publiczną sprzedaż realności gruntowej pod nk. 81 w Starejwsi górnej położonej, egzekutów własnej, i że taż licytacya w trzech terminach w dniu 7 maja, 21 maja i 11 czerwca 1877 każdym razem o 10 rano w budynku sądowym w Kętach odbywać się będzie. Cena wywołania wynosi 310 zł. 20 ct. Wadyum 31 zł. 2 ct. w gotówce.

Kuratorem dla nieznanych stron ustanowiono dr. Markla w Kętach.

Kęty 16 marca 1877.

(2169 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6368. C. k. sąd powiatowy w Komarnie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia należytości Mojżesza Fischmana pochodzącej z wekslu w kwocie 33 zł. 50 ct. w. a. zpn. publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 28 stary, 69 nowy w Komarnie położonej, Ołeksy i Maryi Bahłej własnej, w trzech terminach dnia 16 maja 1877, dnia 15 czerwca 1877 i dnia 18 lipca 1877, zawsze o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym odbędzie się.

Cenę wywołania stanowi kwota 160 zł. zaś zakład wynosi 16 zł.

Przy trzecim terminie zostanie ta realność poniżej ceny wywołania sprzedaną.

Komarno dnia 18 grudnia 1876.

(2168 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6318. C. k. sąd powiatowy w Komarnie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia należytości dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 168 zł. 40 ct. w. a. z pn. publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 6 stary, 42 nowy w Hołodówce położonej a Antoniego Rechmann spadkobierców własnej w trzech terminach dnia 16 maja 1877 roku, dnia 15 czerwca 1877 i dnia 17 lipca 1877, zawsze o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym odbędzie się.

Cenę wywołania stanowi kwota 400 zł. zaś zakład wynosi 40 zł.

Przy trzecim terminie zostanie ta realność poniżej ceny wywołania sprzedaną.

Komarno dnia 8 stycznia 1877.

(2145 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 297. Jego Excelencya pan Prezydent wyższego c. k. sądu krajowego, mianował na mocy §. 301 proc. karn. dla drugiej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych w roku bieżącym przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu przewodniczącym prezydenta Lucylina Krynickiego a radców sądów krajowych dr Izydora Pasławskiego, Jana Strumieńskiego. Aloizego Uhlego, Józefa Doboszyńskiego i Karola Porschińskiego, zastępcami przewodniczącego sądu przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencyi rozpoczną się w dniu 4 czerwca r. b. o godzinie 8 przed południem.

Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol 14 kwietnia 1877.

(2147 2—3) **Edykt.**

L. 20119. C. k. sąd delegowany miejski w Krakowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Süssicha pozwanego przez Pinkusa Geldwertha cessyonaryusza I. D. Strussmanna o zapłacenie kwoty 330 zł. z pn., że w sprawie tej pod dniem 14 lipca 1876 l. 5219 wydanym został wyrok i że tenże wyrok doręczonym został ustanowionemu dla Józefa Süssicha kuratorowi adw. dr. Wędrychowskiemu w Krakowie.

Kraków 15 października 1876.

(2164 2—3) **Edykt.**

L. 1561. W sprawie konkursowej S. Teller et S. Fröhlich wyznacza się w myśl §. 123 p. k. do likwidacyi zgłoszonych po upływie ogólnego terminu likwidacyjnego pretensyi, jakoteż do odebrania od panów S. Teller et S. Fröhlich przysięgi w myśl §. 97 p. k. termin w tutejszym sądzie obwodowym na dzień 20 kwietnia 1877 o godzinie 9 rano.

Z c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów 18 marca 1877.

(2146 2—3) **Edykt.**

L. 2513. C. k. sąd obwodowy tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. galic. akcyjn. Banku hipotecznego we Lwowie w sumie 138 zł., 138 zł. jako zaległych rat pożyczkowych z pn. i resztującej sumy 2890 zł. 64 ct. w. a. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod l. 52/21 na Grabówce w Tarnowie położonej do dłużnika Markusa Fischla Guttmanna należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach, w dniu 25 maja, 25 czerwca i 18 lipca 1877, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa tej realności przy udzieleniu pożyczki w sumie 16500 zł. w. a., poniżej której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 20% ceny wywołania t. j. sumę 3300 zł. w. a.

Reztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Gdyby realność ta w trzecim terminie nad lub przynajmniej za cenę wywołania nie była sprzedaną, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 18 lipca 1877 o godzinie 4 po południu, z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów przystępujący uważani będą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. urząd podatkowy, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a w szczególności ci wierzyciele, którzy po dniu 31 sierpnia 1876 do tabuli weszli, którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek bądź podwodu wcale lub wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła, do rąk na który niniejszym w osobie adw. Dr. Tokarza kuratora ze substytucyą adw. Psarskiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykta.

Tarnów dnia 30 marca 1877.

(2140 2—3) **Edykt.**

L. 3355. Podaje się do publicznej wiadomości. że na rzecz Nissena Band sprzedane zostaną w drodze publicznej licytacyi ruchomości, jako to: meble, książki, bielizna i inne podobne przedmioty w mieszkaniu dłużniczki p. Anny hrb. Drohojowskiej w Tamanowicach się znajdujące i tejże własne, celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 2700 zł. z pn.

Licytacya odbędzie się w dwóch terminach, pierwszy na dniu 8 maja 1877, drugi na dniu 13 czerwca 1877, każdym razem o 11 godzinie przed południem w Tamanowicach, w powiecie mościskim.

C. k. sąd powiatowy.

Mościska dnia 1 marca 1877.

(2142 2—3) **Edykt.**

L. 5144. C. k sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Joachima Lewin z życia i miejsca pobytu nieznanego, że Leisor Fass przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. prośbę wniósł, któremu żądaniu uchwałą z dnia 11 kwietnia 1877 l. 5144 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie pana adwokata dr. Zezulki z zastępstwem pana adwokata Felsztyńskiego i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl 11 kwietnia 1877.

(2141 2—3) **Edykt.**

L. 5106. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Joachima Lewin, że A. Rosenfeld przeciw niemu o nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 400 zł. prośbę wniósł, któremu żądaniu uchwałą z dnia 11 kwietnia 1877 l. 5106 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tegoż pozwanego kuratora w osobie p. adw. dr. Zezulki z zastępstwem p. adw. dr. Łużeckiego i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl 11 kwietnia 1877.

(2123 2—3) **Kundmachung.**

Z. 242. Beim Dolinaer k. k. Bezirksgerichte wird zur Einbringung der Forderung 55 fl. s. N. G. die Realität der Eheleuten Demeter u. Anna Seniów sub. C. N. 9 in Jaworów gelegen am 26 April, 24 Mai u. 21 Juni 1877 V. M., am dritten Lizitationstermine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden.

Vadium 12 fl.

Lizitationsbedingnisse können hiergerichts eingesehen werden.

Dolina 27 Februar 1877.

(2143 2—3) **Edykt.**

L. 5152. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Joachima Lewin z życia i miejsca pobytu nieznanego, że dom handlowy L. Süsswein i syn, przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 zł. prośbę wniósł, któremu żądaniu uchwałą z dnia 11 kwietnia 1877 l. 5152 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla pozwanego kuratora w osobie pana adwokata dr. Zezulki z zastępstwem pana adwokata dr. Łużeckiego i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl 11 kwietnia 1877.

Doniesienia prywatne.

Polecenie.

Po skończonej budowie kościoła paraf. obrz. łac. w Dydni pod Brzozowem, uważa komitet kościelny za rzecz stosowną podać do publicznej wiadomości, że p. **Adam Dybuś,** majster murarski z Radomyśla nad Sanem. poruczone mu roboty murarskie, częściowo ciesielskie a później i kierownictwo budowy całej z zupełnem parafii wykonał zadowoleniem. Jego gruntownej, praktycznej znajomości, prawdziwemu poświęceniu się powierzonej budowie zawdzięczać mamy, że stosunkowo w niedługim czasie stanął w parafii obszerny kościół, zbudowany w stylu gotyckim z dwoma wieżami.

Zasługi jego przy wspomnianej budowie położone. zniewalają komitet do tego, że mu publicznie swoje oświadcza uznanie, życząc mu zarazem najszczerzej, aby nie raz jeszcze w swem życiu mógł talent swój pracy dla chwały Pana Boga poświęcać.

Z komitetu kościelnego.

(2196 1—3) *Ks. Stanisław Kloczkowski.*

(2118 2—3)

Pierwsza Węgiersko- Galicyjska kolej żelazna.

L. 4471/D.

Obwieszczenie.

Podpisana Dyrekcya zamierza sobie zapewnić dostawę
30.000 kilogramów nafty,
20.000 „ oleju rzepakowego do smarowania,
10.000 „ „ skalnego do smarowania, i
15.000 „ „ rzepakowego do palenia,
na czas od 1 lipca 1877 r. do 30 czerwca 1878 r. i przyjmuje dotyczące oferty aż do 12 godziny w południe dnia 1 maja r. b.

Ogólne i specyalne warunki dostawy jakoteż i formularze na oferty znajdują się w biurze ekonomatu w Wiedniu (IX, Kolingasse Nr. 17), gdzie je przejrzeć i otrzymać można.

Wiedeń, dnia 10 kwietnia 1877 r.

Od Dyrekcyi

I. Węgiersko - Galicyjskiej kolei żelaznej, zarazem jako prowadzącej ruch na c. k. kolejach państwowych: Dniestrzańskiej i Tarnowsko - Leluchowskiej.

Magazyn Mebli

Obić, Luster, Dywanów i t. d.

R. Schöna i E. Scholza w hotelu Langa w oficynach, z dniem 17 kwietnia po wstąpieniu EDWARDA GEBHARDA w miejsce zmarłego E. SCHOLZA

przeniesiony pod nową firmą:

R. Schön i Gebhardt

do frontu hotelu Langa, przy placu Maryackim

(gdzie dotąd księgarnia F. H. Richtera się znajdowała),

znacznie rozszerzony i obficie zaopatrzony w świeżo sprowadzone **najnowszego fasonu meble, lustra,** modne i gustowne **obicia** na meble, **dywany, firanki, sukna** na podłogi it.p., następnie w kompletny wybór **mebli żelaznych,** t. j.: łóżka, umywalnie, łóżeczka dziecinne, kołyski, kanapy, krzesełka, stoliki do ogrodu i namioty, w końcu **meble z drzewa giętego.** — Zamówienia na roboty **tapicerskie i szmuklerskie,** jak ogółem na wszelkie w handel meblowy wchodzące przyjmuje i jak najskrupulatniej załatwia, — poleca się łaskawym względom.

Ceny umiarkowane i stałe. (2194 1—?)

Niezbędny poradnik

o podatkach i księgach hipotecznych

J. WINHARDA,

c. k. inspektora podatkowego,

nabyć można po zniżonej cenie

1 zł. 50 ct.

w Administracyi „Gazety Lwowskiej“

W Administracyi

„Gazety Lwowskiej“

nabyć można po cenie:

2 zł. 60 ct.

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
z Wielk. Księstwem Krakowskiem

na rok 1877.

Na sprzedaż

KAMIENICA

jednopiątrowa z ogrodem,

składająca się z 14 pokoi, 7 kuchen i dwóch piwnic, — w bardzo ładnem położeniu przy trakcie, ulica Zielona, jest z wolnej ręki do sprzedania. — Bliższa wiadomość u właściciela, ulica Zielona, liczba 16 nowa, 597 stara, pod literą **W. S.** (2158 3—3)

(2179 2—3) L. 31

Konkurs

Na stałe wsparcie dla jednej wdowy obarczonej dziećmi w rocznej kwocie 105 Zk. tak długo pobierać się mającej aż jej najmłodsze dziecko 18 lat wieku swego nieprzekroczy.

Proszące mają wnieść swoje podania wsparte dowodami stanu wdowiego, metrykami dzieci żyjących i poświadczeniem, iż nie są w stanie dać dzieciom swoim przyzwoitego wychowania do Komisyi Instytutu ubogich we Lwowie, najdalej do 15go maja 1877 roku.

Od Komisyi Instytutu ubogich
Lwów dnia 12 kwietnia 1877.

Galicyjskie Ogólne Towarzystwo Ubezpieczeń.

Nadzwyczajne

Walne Zgromadzenie

Akcyonaryuszów galic. ogólnego Towarzystwa Ubezpieczeń

odbędzie się dnia 19. Maja b. r. o godzinie 11. przed południem

w Biurze Dyrekcyi, ulica Skarbkowska Nr. 2.

Przedmiot rozprawy:

1. Wnioski dotyczące dalszej wpłaty na akcye, zmiany statutu §. 4. z oznaczeniem kapitału i zmiany §. 28. — ewentualnie likwidacyę majątku Towarzystwa.

Karty legitymacyjne w myśl §. 23*) statutu wydaje Dyrekcya do 5. Maja 1877.

P. T. Akcyonaryusze, którzy w myśl §. 24**) statutu zamierzają wykonać prawo głosowania przez pełnomocników, zechcą wypełnić pełnomocnictwo umieszczone na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej i podpisać takowe własnoręcznie.

Lwów, dnia 17. Kwietnia 1877. **Rada administracyjna.**

*) §. 23. Każdy akcyonaryusz, chcący uzyskać prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu, powinien przynajmniej na 14 dni przed zebraniem się Walnego Zgromadzenia w Dyrekcyi lub jednej z Filij Towarzystwa złożyć dostateczną liczbę Akcyj lub kwitów tymczasowych, a to za poświadczeniem opiewającem na osobę. — 20 Akcyj lub kwitów tymczasowych nadają prawo do głosowania.

**) §. 24. Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu może być wykonane bądź we własnej osobie, bądź przez pełnomocnika, którym atoli może być tylko akcyonaryusz uprawniony do głosowania. Pupile i osoby będące w kurateli, tudzież gminy i korporacye wykonują przysługujące im prawo głosowania przez swych prawnych przedstawicieli, chociażby ci ostatni nie byli akcyonaryuszami, (1—3 2183)

Z drukarni W. Łozińskiego, przy ulicy Czarneckiego, w domu p. Wernera, pod l. 12.